

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Familiene Klov
og Lehmann.

Karl Schaldemose | Lehmann.

13/4. 1956 (1. udg.)

2/3. 1970 (2. udg.)

Overblikstavlje over Slægtenne

Rolv og Lehmann.

1. Lille Rasmus Pedersen (25)
c. 1700

2. Anne Rasmusdatter

g. m. Peder Andersen

3. Rasmus Pedersen gift med
(4-29) 1715 - 93

4. Peder R. Leermand 1743 - 1824

g. m. Bodil Chatrine Nielsdatter
(34)

5a. Kirsten 1777 - 1863
g. m. Jørgen Hansen

6a. Hans Jørgensen

8d. Hans Jul. Warthou

1. Anders (Hansen) Skræder
(side 26) c. 1700

2. Niels g. m. Johanne

3. Mette Nielsdatter
f. 1704

5c. Rasmus Leermand gift med
(39) 1783 - 1823

6a. Peder
1807 - 88
(43)

7b Rasmus (20)

8b. Peder Lehrm.

6c. Lars (60)

7b. Morten (65)

8e. Ego

2. Hans Lauritzen Klov + 1746
(32) g. m. Mette

3. Peder Hansen Klov
g. m. Johanne Larsdatter
(5)

4. Lars Pedersen (Klov) 1734 - 89
g. m. Anne Jørgensdatter
(11)

Kirsten Larsdatter
(19)

6d. Hans (108) 6e. Rasmus (129)

7b. Rasmus Leermann (111)

8e. Jens Leermann

Min farfars far var gårdmand Rasmus Pedersen Lemand, Jordløse, og han var gift med Kirsten Larsdatter Klov.

Da jeg kun ved så lidt om min oldemoders familie, vil jeg af praktiske grunde begynde med hende og fortælle, hvad jeg ved om

Slægten Klov.

Klovgården ligger i udkanten af Jordløse by. I matrikulsbogen af 1701 er den betegnet med Matr. Nr. 3, og beboes af Søren Jensen (med senere tilføjelse af beboeren af 1788): Lars Pedersen, Klov).

Gården er en fæstegård og hører under Damsbo, hartkornet opgives til 7.6.3.0.

Navnet Klov kendes ikke mere i Jordløse, men som sagt, den gamle gård eksisterer endnu.

Den ejes af Kristian Søby (i 1949), og har Matr. Nr. 15 a.

Familien Søby har selv fundet på et navn til gården, og Kristian stod helt uforstående, da jeg kaldte hans gård Klovgården. Det var heller ikke så sært, da det var c. 150 år siden der var mennesker, der bar navnet Klov.

Det er en ældgammel gård, - inde i porten ved udhusene kommer den gamle lerklining tydeligt frem.

2 a.

Hans Lauritsen Klov.

+ 27.marts 1746.

Det er den første af slægten Klov, der kendes. -

24. august 1731 afstår han Kloggården til sin søn Peder og fæster et hus i Jordløse, hvortil der må have hørt lidt jord.

1735 er det blevet ringere med helbredet, idet han afstår dette hus til en anden mand, Niels Christophersen, og godset Damsboe udsteder følgende fæstebrev.

Inde i gården , Kloggården, fot. 1949.

Klavgårdens port,
hvor man kan se de
gamle lerklinede
vægge.

" Kiender jeg underskrefne og hermed for alle vidende giøre at som stæd
" og fæsted, Niels Christoffersen, barnefødt udi Jordløse, mit hus, belig=
" gende udi Jordløse, som før beboets af Hans Klou og nu formedelst Al=
" derdom har opladt til Afståelse; bemeldte N. Chr. maae tiltræde nu
" førstkommende Paaskedag efter følgende Conditioner, - Først at overla=
" de et værelse deraf og noget Kaalblad til bemeldte Hans Klou, som ef=
" ter bemeldte Nielses Beretning er forenet, dernæst svarer en Uge Dag
" af huset, saa længe bemeldte Klou og Hustru lever, men ved deres Død
" betaler som forud Ugedagen aarlig 9 Mark Landgildepenge og desuden hold
" der Huset i forsvarlig Stand og iøvrig er mig og mit beskikkede Bud
" hørrig og lydige, det til Bekræftelse haver underskrevet dette og mit
" Signet nedtrygget.

" Damsboe, d: 2. Februari 1755.

"

S. Lund.

Navnet Klou findes tilknyttet den gamle Hans og hans søn Peter som regulært vednavn. - Det fortsætter i de to næste slægtled hos Lars Petersen og dennes søn Jørgen, dog optræder det ofte i parentes. -

Når man ser hen til den fynske udtale af Klov, kommer man let på den tanke, at vi her har at gøre med nogle efterkommere af en "klog mand", og den kendsgerning, at navnet bl. a. også staves K l o g , skulde jo heller ikke afkræfte denne formodning.

Men hvor langt man skal tilbage for at finde denne kloge mand, kan ikke opklares. - Navnet uddør sikkert med Jørgen Klov omkr. 1800, og det kendes ikke mere i Jordløse.

Det, at navnet ofte bliver sat i parentes, kunde tyde på, bæreren havde fattet modvilje imod det og opfattede det som et øgenavn. Det ser man ofte med interessante vednavne, man lader ikke børnene døbe med dem, man vil ikke stikke af imod landsbyens Peder Larsener og Rasmus Hansener. Derfor glider disse dejlige navne ud.

I ovenstående fæstebrev kan man se, hvordan herskabet på den smukkeste måde sørger for den gamle fæstebonde og hans hustru.

Hans Klov døde 20.3 1746. I Jordløse kirkebog skriver præsten 2 år senere:

" 20. Marts 1748 blev der kastet Jord på gl. Mette Klov.

Sammenholdt med ovenstående kan der ikke være tvivl om, at denne Mette må være Hans Klovs enke.

I ægteskabet var der 3 børn.

3 a. Karen Hansdatter, f. ca. 1700.

3 b. Anne Hansdatter f. 1703, + 30/10 1703, 39 uger gammel.

3 c. Peter Hansen Klov f. 14/5 1705.

24. august 1731 fæster han, " der er barrnefødt i Jordløse, den gård i bemeldte Jordløse beliggende, som hans fader før iboede", og der opregnes alle de pligter, han har at opfylde, "forretter sin Hovning upaaklageligt, naar hannem vorder tilsagt, og iøvrigt allerunderdanigst retter sig efter hans Kongl. Mayst^s Allernaadigst Lov og Forordning." -

Hvorvidt P.Hansen Klov har overholdt kongens bud, vides ikke, men visse andre, som fx. det 6te, har han ikke taget det så nøje med.

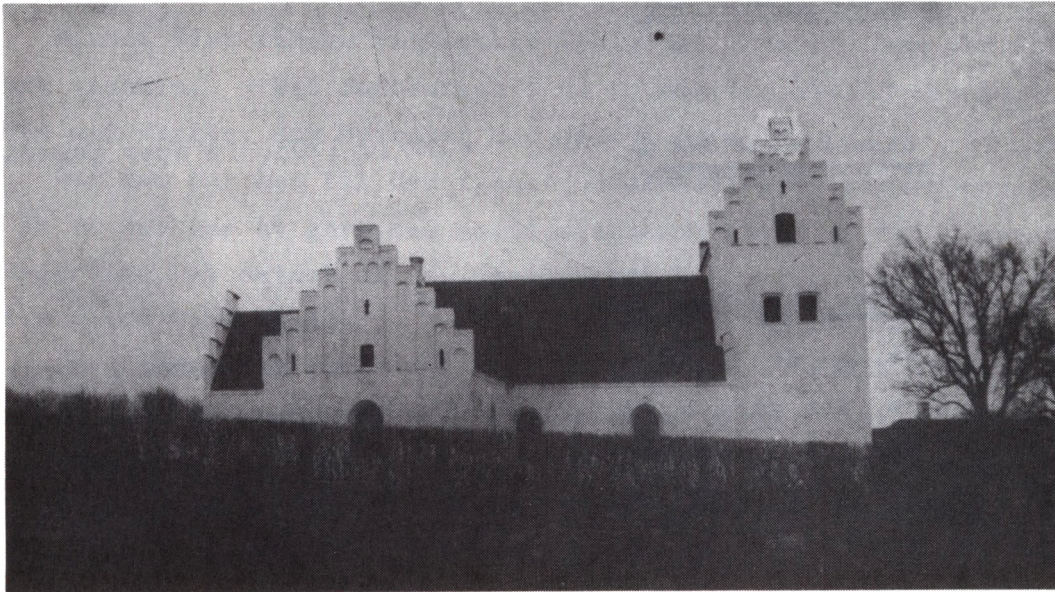
I Jordløse kirkebog findes der nogle særlige sider, der er helliget de syndere, som har "udstaaet Kirkens Disciplin".

Det drejer sig navnlig om forældre, der har "ligget deres børn ihjel", (hvilket vel var datidens form for børnebegrensning) - men også synderne mod det 6te bud er her antegnede. Og her kan man finde sin værdige tip tipoldefader - i så fint selskab - som havende forbrudt sig mod dette bud.

" Anno 1749 - D. 2. Feb. stod Anne Larsdatter aabenbart

" Skrifte, som hafde forsynet sig imod det 6te Bud og

" lagde ud til Barnefader Peder Hansen, Gaardmand i Jordløse.

Her skete det. - - Jordløse kirke.

Man kan ikke påstå, at der blev taget med fløjelshansker på en pige, der havde haft ondt ved at sige nej. Hun måtte frem i kordøren til spot og spe og døje en lang og drøj formaningstale af præsten. Det var en højtfrugtsommelig kvinde, (7 måneder henne - med tvillinger), det var hårde tider.

2 måneder senere kommer turen til hendes partner, ham der har bragt pigen i ulykke.

Her er der imidlertid ikke tale om en utugtig tøs, her er der tale om en af Jordløses store gårdmænd, en tiendeyder og en, hvis højtidsoffer kan afpasses efter, hvordan man "står sig med præsten".

Den velærværdige Herrens Tiener ser meget humant på den lille uregelmæssigned og camouflerer den velvilligst ind i godt latin.

" Dom. 3^{tia} post Paschalis stod Peder Hansen Klov, Gaardmand her i Jordløse
" (han hafde sin Ægtehustru) Kirkens Disciplin, ob penat in Sext. præ=

" cept med Anne Larsdatter, som ham til Barnefader hafde udlagt in Festo
" Purificationis Mariæ.

A. E.

Peder Hansen Klov var lovformeligt gift 2 gange. Hans første kone var Johanne Larsdatter, vistnok fra Strarup. Hun døde 16/5 1753. Ved en dåb nævnes som fadder hendes broder: Jørgen Larsen fra Strarup. (I skiftet 19/8 1754 beskikkes han som værge for de to levende drenge Lars og Mads.) Deres faders navn må altså have været Lars, hvilket navn nu holder sit indtog i familien, hvor det jævnlig optræder, sidst i min nærmeste familie, hvor det om nogle år vil uddø.

I ægteskabet med Johanne Larsdatter var der 7 børn.

- 4 a. Kirsten Pedersdatter 2/1 1733 - 11/12 1733.
- 4 b. Lars Pedersen Klov 25/8 1734 - 14/12 1789. Af praktiske grunde fører jeg ham om på side 11.
- 4 c. Hans 29/5 1737 - 17/7 1737.
- 4 d. Hans 11/7 1740 - 12/7 1740
- 4 e. Jeppe 14/7 1742 - 16/8 1742.
- 4 f. Mads f. 10/12 1745. Ungkarl. Tjente hos præsten. Lever i 1790 og er stadig hos præsten.
- 4 g. Niels 1750 - 1/5 1751.

Resultatet af det lille galanteri med pigen Anne Larsdatter blev tvillinger:

- 4 x. Lars 1/4 1749
  - 4 y. Gertrud 1/4 1749
- } begge døde imidlertid samme dag
og blev begr 10/4 1749.

I foråret 1753 dør Johanne Larsdatter, og Peter Klov skal have en ny kone. Året efter er sagen i orden, og han gør skifte med sine børn. 1)

---

1) A^o 1754 den 19. Aug. var ieg underskrevne fuldmægtig for H: Cancellie=raad Lunds Jordegodser efter ordre fra Skifteretten og Arvingerne udi hans Sterfboe mødt hos Peder Hansen i Jordløse med 2de tiltagne Mænd, Nafnlig Hans Nielsen og Niels Rasmussen, begge af Jordløse for at føre Skiftet til endelig slutning efter bemeldte Peder Hansens Sl: Hustru Johanne Larsdatter, som ved Døden afgik i Foraaret 1753 imellem bemeldte P. Hansen og deres i Ægteskab sammenavlede Børn, som er 1 Søn, Lars Pedersen 20 Aar, og 1 Søn Mads Pedersen, 9 Aar, til hvis Formynder og Værges var og blev beskietet Jørgen Larsen i Strarup, som var tilstæde og er da passeret som følger. -

Benv. produceret Enke forretted Document af Dato 16de Juni 1753, som heri Boen efter H: Cancelliraadens Ordre var oprettet til Skiftets Forfremmelse, der beviser, at der til Skifte og Deeling imellem Enkemanden og Børnene ej var eller er noget, efterdi Boens Besværing langt overgik dens Formue, men tillige Faderen desuanset af Kærlighed til hans Børn havde givet enhver af dem efterskrevne Poster:

1 Eege Kiste, 1 Faar, 1 Aarings Kalv, og desuden deres Sl. Moders Klæder, som de, når de opvokser, selv i deres Faders Hosværelse indbyrdes maa deele imellem sig og gjøre sig saa nøttig, som de bedst veed og kan, hvilke bestaar udi følgende: 1 Stk stribet Dynevaar, 20 Alen, 1 blaa Gitzestroje, 1 rød Sarges dito, 1 brun Vergarns dito, 1 dito Sarges, 1 rød og en grøn Vergarns dito, 1 hjemmegjort Caunfases dito, 1 sort Vadmel's dito, 1 vendt rødt og grønt Skørt, 1 Bundt Vadmel's dito, 1 sort Kiortel, 1 Stk. Vadmel til et Skiørt, 1 Vergarns graat Skiørt, hvilket han videre tilstod dem, det Børnene saavel som deres Morbroder med Taksigelse var fornøjet med.

Og denne Skifteforretning da saaledes i Venlighed sluttet og til ende bragt under denne Reservation af Skifteretten at P. Hansen selv bliver ansvarlig; til denne Gjeld som heri Boen for dette Skiftes Slutning skulde hæfte, uden at det skal komme Skifteforvalteren til præjudice. Og endelig sørger for, at det, som Børnene er tilskreven ey for dem forøder, men bliver dem tilgode, indtil de sammen kand føre sig til Nøtte, alt under dend satte Tilsiusns Værges Tilsiuftn og Ansvar.

Skiftestedet ut supra

N. Huusfeld.

Faderen

Sønnen Lars L. P. S. Pedersen.

Peder P. H. S. Hansen.

Yilsynsværges Jørgen J. L. S. Laursen.

Af skiftet fremgår det, at der er så stor gæld, at Peder Hansen ikke er solvent, men han betænker alligevel sine to sønner med forskellige effekter.

Den 2. hustru hed Ane Malene Nielsdatter, og hun døde i 1762.

Der var 4 børn i ægteskabet:

4 h. Niels 1754 - 1/5 1755.

4 i. Niels 1756 - 1/5 1756. (Der er ingen held ved at blive ved med at kalde bedstefader op.)

4 j. Johanne Pedersdatter, tvilling til foranstående. (Hun har "bundet" navn. I^o hustru skal kaldes op, og den første pige i II° ægteskab får hendes navn)

4 k. Mette Pedersdatter 1759 - 2/4 1791.

Om Mette ved jeg intet andet at berette, end at hun i 1789 får et barn, født udenfor ægteskab Dorthe Clausdtr.

4 l. Et dødfødt barn født og død i 1762.

Samme år dør som nævnt husmoderen Ane Malene Nielsdatter, og Peder Hansen Klov bliver kleinmodig. Han synes pludselig, at han er blevet gammel og svag. Det forekommer noget mærkeligt, idet han kun er 57 år, og der har da heller ikke hidtil været noget, der kunde tyde i den retning. Men i øjeblikket har han ment anderledes.

Derfor afstår han gården ¹⁾ til den 28årige søn Lars Pedersen Klov. (Det staves lidt forskelligt, Klow eller Klou.)

1) Fæstebrev til Lars Klow. 21 - 10 - 1762.

Jeg Preben Brahe, Stamherre til Hvedholm, Deres Kongl. Mayst^s Obriste-
lieutenant, kiender og herved vitterlig gjør, at jeg har stød og fæst, som jeg
og hermed stæder og fæster, til Ungkarl Lars Pedersen, een mig udi Jordløse
Bye af Damsboe Gods tilhørende Bondegaard, som hans Fader hidtil har beboet,
og formedelst Alderdom og Svaghed goodvillig afstaaet haver; hvilken gaard,
som staar for HK 7.6.3.0. med ald sin rette tillæg, bemeldte Lars Petersen
skal og maae nyde, bruge og beholde udi Fæste sin Livstid, med de Vilkaar, at
hand af forbemeldte HK svarer og udreder alle Kongl: Skatter og Contribu-
tioner, som nu paabudne ere eller paalydende vorder, item aarlig udi rette
Tiid svarer sin Landgilde efter Jordebogen og desuden forretter Hovning og
anden Ægte, naar hannem tilsagt vorder, ligesom hans Naboer; item sin Jord
forsvarlig dyrker og giøder, intet deraf bortlejer eller til u-pligt bruger,
samt tilbørlig vedligeholder og forbedrer Gaardens Bygning, og ey uden min
Minde og Vilie paa andens Nafn noget enten udi Fæste eller Leie antager,
viser sig imod mig som Husband og min Fuldmægtig^s hørig og lydige og i det
øvrige retter og forholder sig efter Hans Mayst^s allernaadigste Lov og For-
ordning, som det sig en fæstende bør, alt under sit Fæstes Fortabelse, og i=
mod at han er ansvarlig for de af Gaarden resterende Skatter og Landgilde,

samt giver sin Fader Ophold og frie Næring i Gaarden sin Lifstid, og frem-
holder sine 2de smaa Halvsøskende (Johanne og Mette), er ham Gaarden for=
undt fri for Indfæstning,

hvilket under min Haand og Seigl bekræftes.

Datum Hvedholm 21. oktober 1762.

Ligelydende Fæstebrev haver
jeg annammet som jeg herved forpligter mig til i alle Maader at holde mig
efterrettelig, hvilket under min Haand tilstaas.

Datum ut supra,

Lars L. P. S. Pedersen Klow.

Dette her med "Alderdom og Svaghed" må man ikke tage for tungt på. Efter nogle års passivitet kommer han på andre tanker og viser, at han kan endnu. 12 marts 1769 bliver han fader til datteren

4 z. Johanne, der er født udenfor ægteskab.

Af Peder Hansen Klovs 15 børn (ægte og uægte) dør de 10 som spæde. Det er en hel børnekirkegård. Man kan med rette spørge: "Hvor er klogmandsvisdommen blevet af?"

Når undtages de to små oplysninger om Mads, " som tjänte hos prästen", og Mette, der begik et lille fejltrin, så vides der intet om børnene med undtagelse af min tipoldefader Lars Pedersen Klov, og beretningen om ham følger nu.

4 b. Lars Pedersen (Klov), 25/8 1734 - 14/12 1789.

Da jeg i sin tid trævlede min afstamning op, havde jeg fundet min oldemoder Kirsten Larsdatter, og det voldte ingen vanskeligheder at finde hendes fader, som hed Lars Pedersen slet og ret. Men nu hans fader igen, han hed givetvis Peder og eventuelt Larsen til efternavn. Med hensyn til Peter, så var Jordløse by en hel jungle af Petere, så man måtte prøve sig frem og pejle ham ud efter den sandsynlige alder. Når de mulige kandidater blev pillet ud, var der tre Petere, der kunde komme på tale.

Peder Larsen og Peter Lauridsen var selvfølgelig storfavoritter, men der var intet bevis. Den tredje hed slet og ret Peter Klov, og ham havde jeg ikke ret megen fidus til. Det var en spændende jagt, hvori efterhånden arkivpersonale og besøgende deltog. Skifteprotokoller og registre blev gået efter, og pludselig lød der et brøl fra en arkivbetjent: " Her er han!".

I et register over skifterne ved Damsbo gods stod Lars Pedersen og så i en parentes (Klov), og så var opgaven løst.

Lars Pedersen Klov var gift med Anne Jørgensdatter(1741 - c 1810). Hun stammede sikkert fra Hårbykanten, hvor hendes to brødre senere er gårdmænd,

henholdsvis i Sarup og Strandbye, der begge hørte under Løgismose.

De har siddet godt i det, Lars Klovs; i skiftet efter ham i 1790 er hele boet registreret, og man kan se, hvad de har haft i stuerne.¹⁾

1) Skiftet efter Lars Klov 7/1 1790. (kun enkelte priser er anført)

I den liden Stue: Ege Bord med Skab under, 1 Gaasebænk, 1 Bænk Kiste, 5 Hylde Fiæl, 1 rødmalet Fyrskab med Potteræk ovenpaa (1 rd. 2 mk.), derpå 5 Leerfade, 6 Tallerkener, Dørslag, Madgaffel, 1 Øl Glas, 1 Stude Glas, 4 Buteiller, 1 Salt Kov, 2 store Krus med Tin Laag, 30 store Bøtter til at sie Mælk i (2 rd. 3 Mk), 1 Jern Kakkellovn med Vindu og Lertud paa (5 Rd.). 4 Træ Stole med Straa Bund, 1 Puster, 1 Fyr Fad, 1 Fyr Skab, 1 fire og tyve Timers Stueuhr (6 Rd.), 1 Bibel, 2 Psalmebøger, 1 Spinderok, 1 Lysebuk m.m.

I en indelukt Seng: 1 ulden stribet Overdyne (2.4.0), 1 Underdyne (1.0.0.) 2 blaarandet Puder, 1 hvid linnet Hoveddyne, 1 Hovedpude med Betræk, 1 stoer Malmgryde, 1 mindre do. 1 Spinde Rok.

I Vævekamret: 4 Øll Leiler, 1 Uld Kurv og 2 Mad Kurve, 4 Drøfttruge, 1 St 1 Strygejern m. 3 Bolter, 2 Væve m. Behør (6 Rd.) 1 Mælkebøtte.

I den store Stue: 1 Ege Planke Bord med Skabe under, deri 1 Dosin Blaargarns Duge, $\frac{1}{2}$ Dus. do., $\frac{1}{2}$ Dus Haandklæder, 6 Par Blaargarns Lagner, 4 Par Hørgarns do. (4 Rdl.) Benkefjel, 1 R u l l e S t o e l, 1 Piramide, derpaa 1 The Potte og 1 Par The Kopper og 2 smaa Glas, 1 Tin Rek, derpaa 6 Tin Fade, 5 Tallerkener, 2 Tin Lyseslager.

1 Ege halv Seng med Omhæng for, derudi en Grønstribet ulden Overdyne (2.2.0) 1 hvid linned Underdyne, 1 sort ulden do., 1 Himel Sengested med Egestavere, blaat Omhæng (2 Rd.), Sengeklæder derudi, 1 Ege Kiste med Klæder i, Vadmels Liiv, 1 blaae Klædes Kofte m. Metalknapper i, 1 Par Væderballe Buxer, Brystduge, Skjorter af Hørgarn og Blaargarn, 2 Par Skind Handsker, Halsklæder, 1 Par Moffetisser, Halvørmer, Fæld Handsker, Strømper, der er blaae, 1 rødt rejseslag, 1 sort Hat, 1 Blaar Cabuse, 1 Par Støvler, 1 Par Skoe med Metalspænder, 1 Uldsax og 1 Lyseslager.

I den øverste Stue: Et lidet Egebord paa Kors Fod med Skuffe under, 1 Ege Dragkiste m. 4 Skuffer samt Laase og Nøgel med Indhold tilhører Datteren Karen, 1 Ege Kiste tilhører ditto, deri er 30 Alen Blaarlærred, 30 Alen Hørlærred (3.4.8), Hørlærreds Lagener og Pudevaaer, Drejel, stampet Vadmæl, 14 Alen hvid Dynegiørn (1.4.0). 1 Ege Sengested med Egestavere, Ramme og grønne Vergarns Omhæng med en Masse Sengeklæder tilhører Pi-gebørnene. 1 Træ Stoel med 1 lidet Spiel.

I Kielderen: 8 Viin Fade (4 Rd.). 10 Heel Øll Tønder (2.3.0)

1 Saal med Messingtræbund, 1 Haarsaal, 4 Kam Saald 4 Hegler, 2 Uldsaxe, Mælkebøtter, 2 Rørvæve med Tilbehør (1.2.0)

I en anden Kielder: 2 Øll Tragte og 1 Spand, 2 Gryn Tønder.

De havde meget både inde og ude, man kan vistnok karakterisere det som et meget velhavende landbohjem. Der mangler såvist ikke noget. - Hvis man nu drager visse sammenligninger mellem dette bo og Peter Klovs fallitbo for kun 28 år tilbage, så kan man kun undres. Hvor er al den velstand kommen fra?

Ganske vist var der fremgang i landbrugsvarepriserne efter den nordamerikanske frihedskrig, men alligevel.

Jeg tror, at Lars har giftet sig med en rig pige, som har bragt kapital med sig, og det er det, der har sat skub i foretagendet.

De havde 9 børn:

Skiftet efter Lars Klov 1790 - fortsat.

I Bryggerhuset: 1 indmuret Bryggerkedel paa 7 Kander, 1 Messing Kedel paa 10 Kander, 1 do paa 4 Kander, 1 stort Ege Bryggerkar paa 4 Tønder (2 Rd.), 1 do paa 3 Tønder, 1 do. do., 1 do 1 Tønde, Et stort Ege Bryggerkar, 2 Stand Tønder, 1 Ege Tønde, 1 gl. Degn Trug, 1 Haand Kværn med 2 Steene, 3 Bøge Stoele, 5 Baillier, Spande, 4 Gryder, 2 Stripper, 3 Garn Vinder, 12 K Korn Sekke, 1 stoer, som kan rumme 18 Tønder (1.0.8)

Paa Loftet: 1 Vugge 1 Salt Tønde, 1 Humle Kiste, 1 Casse, 1 gl. Sul Kar.

I Huggehuset: 2 Bul Økser, 1 Stump Øxe, 1 Tengsel, Huggejern, 1 Skovl, 2 Tørvespader og 4 Gravespader, 2 Stager og 2 Speiler Boer.

I Karlekamret: 1 Sengested opslaget (0.0.4), Dyner, 1 Slibesten med Jernaksel.

I Gaarden: Inventarien og Besætning, 1 Ferrets Vogn m. Tilbehør (20 Rd.), 1 Arbejdsvogn m. Tilbehør (16 Rd.), 1 do. svær Vogn (10 Rd.), 1 gl. svær Vogn (4 Rd.), 1 Jern bay Plov (1.3.0), 2 Harver, 2 Slæder, 1 Steenslæde.

Beester: 1 graae skimlet Hest 3 Aar (20 Rd.), 1 Horsplag, 1 brun Hoppe, 1 brun do 7 Aar (34 Rd.), 1 brun Hest 7 Aar (30 Rd.), 1 mørk brun Hoppe 4 Aar (34 Rd.), 1 mørk brun Hest 7 Aar (32), 1 sort Hest 13 Aar (13 Rd. Sedler).

Kvæg: 1 hvid Ko (9), 1 broget do 7 Aar (9), 4 Køer, 1 Kvie, 4 Kalve 1 Ridehynde. -

17 Faar og 1 Væder (9), 2 Grise (2), 2 Gæs og 1 Gase (0.4.8), 2 fede Kander (0.3.0), 1 Hjulborre, 2 Forke, 2 Skærekister.

Skiftet slut.

5 a. Karen Larsdatter. f. 1764.

gift I^o 14/3 1794 med enkemand Jens Rasmussen
(+29/7 1811).

I dette ægteskab 2 børn.

gift II° 13/3 1812 med ungarl, hjulmand, smed og
senere Gårdmand Rasmus Andersen. I II° ægt. o børn.

Børnene i I^o ægteskab:

6 a. Caren Jensdatter f. 20/12 1794.

g. m. indsidder Jens Pedersen, Jordløse.

6 b. Lars Jensen 20/3 1800 - ca. 1848.

Gm. Karen Olsdatter af Strandby ca. 1829.

8 børn.

7 a. Karen Larsdatter f. 1830, gm. indsiduer og daglejer Jens

Rasmussen f. 1830, findes kun i tæll.

1860, de må være flyttet til en anden egn.

7 b. Margrethe Larsdatter f. ca. 1832, gm. gårdejer Jørgen

Jørgensen f. 1831. Det kan ikke ses, om

de har haft børn. Findes i tæll. 1880

og 1890. I 1880 har de en plejedatter

Kirsten Jørgensen f. 1873. -

7 c. Anna Larsdatter f. 1834, vides intet om.

7 d. Kirsten Larsdatter f. 1836. I 1855 tjente hun hos sin

mosters mand, smedemester Peder Ander-

sen, der er gift med Birte Olsdatter

fra Strandby. Der vides intet om Kirsten.

7 e. Jens Larsen f. 1839.

I 1855 tjener Jens hos gårdejer Anders

Rasmussen, Jordløse. Der vides intet om

ham.

7 f. Ole Larsen f. 1841.

7 g. Birthe Larsdatter f. 1845, tvilling med 7 h..

Gm. hørbereder Niels Christian Knudsen fra S.

Broby f. 1845. De lever begge i Jordløse 1890.

5 Børn.

8 a. Karen Knudsen f. 1867.

8 b. Maren Kirstine Knudsen f. 1869.

8 c. Lars Jensen Knudsen f. 1872.

8 d. Hans Peter Knudsen f. 1874.

8 e. Knud Christian Knudsen f. 1876.

7 h. Mette Larsdatter f. 1845. Tvill. til ovenstående.

5 b. Jørgen Larsen Klov f. 1766. Væver.

28/8 1794 fæster han et hus HK o.2.3.1 i Jordløse.

Kaldes Klov i Fæstebrevet. 18/10 1793 gm. Mette

Petrine Faber.

3 børn.

6 a. Nicolai Jørgensen f. 2/2 1795.

6 b. Lars Jørgensen f. 23/1 1797.

6 c. Anne Jørgensdatter f. 26/ 5 1802.

- 5 c. Peder Larsen 1768 - 13/4 1805. -
I et fæstebrev af 1804 nævnes han. Ungkarl.
Han skal have H u u s l y e og Ophold udi gården
hos sin Svoger, Fæsteren, idet han er syg og sen=
geliggende, og det skal han have i sin Lives Tiid.
Mon ikke den rullestol, der nævnet i fodnoten på
side 12 har relation til ham.
- 5 d. Jens Larsen f. 7/2 1771 - er død inden 1790.
Der vides intet om ham.
- 5 e. Hans Larsen f. 1773 - Der vides intet om ham, men han lever
i 1790.
- 5 f. Johanne Larsdatter, døbt Dom. 16 post Trin. 1775.
Død som lille.
- 5 g. Johanne Larsdatter 1778 - 3/1 1796.
- 5 h. Margrethe Larsdatter, døbt 27. S. e. Trin. 1780.
Gift 2 gange, med 2 brødre Mouritzen, og
det bliver til hende og hendes mænd, at
Klovgården bliver bortfæstet, da hendes mo=
der opgiver den i 1803.
- I^o ægteskab. 25/2 1803 bliver Margrethe gift med Peder
Mouridsen, der dør 1810.
I ægteskabet er der 4 børn.

8 dage i forvejen har grev Bille Brahe bortfæstet gården til ham. 1)

1) Peder Mouritzens Fæstebrev.

Underskrevne Christen Jensen, Birke= dommer paa Auernache og Forvalter paa Steensgaard under Brahesminde, gjør herved vitterligt: at jeg efter høy Velbaarne Greve S. Bille Brahes Resolu= tion af 19/2 1803 ..... fæster til Ungkarl Peder Mouritzen fra Stenderup den Bondegaard i Jordløse, som Lars Pedersen Klov sidst i Fæste haft haver og Enken (Anne Jørgensdatter), Peder Mouritzens Svigermoder afstaaet haver HK. 7.1.1.4, hvoraf svares Landgilde efter Jordebogen aarlig: 1 Otting Smør, 1 Lam, 2 Giæs, 2 Skpr. Gaase Havre, 4 Høns, 2 Sneese Æg, 2 Mark Lysegarn, 1 Foder Oxe, Erritz Penge eller derfor saalænge dette for Penge forundes 3 Rdl. 2 Mk. 4 Skilling, hvorudi dog for den Huusmændene ved Udskiftningen tillagte Jord gotgiøres 1 Rd. 2 Mk. 62/3 Sk., samt Landgilde Korn efter for= undt Moderation aarlig Rug 2 Tdr., Byg 2 Tdr., og Havre 2 Tdr., samt forret= ter Heelgaarde Hoveri til Damsboe Hovedgaard.

Hvilken Bondegaard førnævnte Peder Mouritzen sin Levetid med ald dens Tilliggende, saaledes som den nu befindes af Fællesskabet udskif= tet og som han imod den derfor bestemte Gotgiørelse, maa paa lovlig Maade i Fæste have, nyde og beholde paa følgende Conditioner:

- 1) Svarer alle kongelige Skatter o. s. v.
- 2) Betaler og leverer til hvert Aars Sct. Hansdag og Mortensdag paa sæd= vanlig Maade den aarlige Landgilde og Smaaredsel efter Jordebogen,
- 3) Han skal og Aarlig forrette efter Tilsigelse uden Vægning og Forsømmel= se paa forsvarlig Maade, alt det Hoveri og Ægt og Arbejde til Hovedgaar= den Damsboe, som findes anført i den af Godsets Bønder med Godsets h ø y Eier i October Maaned 1792 indgangne Hoveri Forening, og hvorover en be= kræftet Fortegnelse til Efterretning herfor findes bekræftet.
- 4) Gaardens Bygninger, Besætning og tilhørende Gaards Redskaber eller Inven= tarium skal han holde i forsvarlig Stand og samme forbedre.
- 5) Jorderne til Gaarden skal han paa tilbørlig Maade giøde, drive og dyrke, og intet deraf til andre bortleye eller til u-pligt bruge.
- 6) Med Skov, Tørveskiær og Stene, som findes i og paa Gaardens Grunde, maa han ey befatte sig videre end hannem tilladt vorder, og ingenlunde uden Til= ladelse noget deraf til andre sælge eller overlade.
- 7) Indsiddere maae han imod Loven ingenlunde indtage i Gaarden uden Herska= bets Tilladelse.
- 8) Hans Formand's Enke saavel som hans Svoger, den syge og sengeliggende Peder Larsen, giver han deres Lives Tiid hver Huuslye og Ophold udi Gaar= den, alt i Overensstemmelse med den afhandlede Skifteforretning af 12. April 1803.

I øvrigt skal han være Hans kongel. Mayestæts Lov og Forord= ninger Fæstere angaaende allerunderdanigst være efterrettelig.

I Indfæstning er mig paa Herskabets Vegne betalt 400 og 50 Rigsdaler.

2 Maii 1804. C. Jensen.

Peder Mouridsen.

(Fæstebrev slut)

Anne Jørgensdatter har altså siddet og drevet gården i 13 år på det gamle fæste.

I Margrethes og Peder Mouritzens ægteskab var der 4 børn, som man ikke kender det mindste til, andet end deres navne.

6 a. Lars Pedersen f. 30/10 1804.

6 b. Peder Pedersen f. 26/1 1805

6 c. Mouritz Pedersen

6 d. Anne Marie Pedersdatter f. 1/12 1812.

Så dør Peder Mouritzen, og Margrethe gifter sig

II° med hans broder Hans Mouritzen 8/2 1811.

De beholder Klovgården, og der udstedes et nyt fæstebrev af 2/3 1811. Det er en ordret kopi af broderens, blot er §8 faldet væk, idet begge de der nævnte personer er døde.

Indfæstningen er steget til 500 Rdl. Dansk Courant.

3 børn.

6 e. Rasmus Hansen f. 5/11 1811.

6 f. Peder Hansen f. 5/8 1814.

6 g. Jørgen Hansen f. 1817 + samme år.

1818 forsvinder Margrethe med mand og børn totalt fra Jordløse, og det har ikke været muligt at finde, hvor de er blevet af.

Samme år udsteder Bille Brahe et fæstebrev til Hans Andersen af Woltofte lydende på den fæstegård i Jordløse Bye, som forrige fæster Hans Mouritzen hidtil har havet i fæste, men nu til samme opladt og afstået haver.

Denne Hans Andersen er en helt fremmed mand, som ikke kommer familien Klov ved. - Klovgården har Matr. Nr. 15 a.

5 i. Kirsten Larsdatter f. 17/11 1782. Min oldemor.
+ efter 1850.

Som ung pige tjente hun i Håstrup, og her blev hun kendt med staldkarlen på Østrupsgård - Rasmus Pedersen Lemand - og bliver gift med ham 29/10 1806.

Deres 6 børn står opført under familien Lehrmann på side 42 f.f.

Skiftet efter Lars Pedersen Klov, som jeg har citeret det meste af på s. 11 findes i Damsbo Skifteprot. 1720 - 87, S. 394 og 405. Hele registreringen viser, som allerede sagt, at man her står over for et velforsynet og velstående hjem.

Anna Jørgensdatters broder Jens Jørgensen af Strandbye, Løgismose Gods er tilsynsværge for de 7 børn sammen med farbroderen Mads, (ham der tjente hos præsten). Lavværge for enken er gårdmand Peder Greve af Jordløse. Senere kommer enkens broder, gårdmand Rasmus Jørgensen af Sarup by, Løgismose, til som Curator.

Enken Anne Jørgensdatter skyldte sin svoger Mads 7 Rd., en tjene = stekarl på gården havde 16 Rd. til gode og den senere syge Peder Larsen havde 20 Rd. til gode. - Ialt 50 Rd.

Lars Klovs begravelse havde kostet 15 Rd. Der blev foretaget syn på gårdens "Brøstfældighed", og man enedes om, at den kunde sættes i god stand for 20 Rd.

I folkeløn skyldtes: Karlen 8 Rdlr. (for et halvt år), sønnen Peder Larsen 6 Rd. 4 Mk. for et halvt år, og datteren Karen ligeledes $\frac{1}{2}$ år 3 Rd. 2 Mk.

17. okt. 1790 sluttes skiftet.

Boets indtægt er 223 Rd. $\frac{1}{2}$ Gield og Besvær 103 Rd. Landgilderestancer 5 Rd. Skifteforvalteren 6 Rd.

Til deling mellem enken og børnene 107 Rd.

Hun får det halve	55 Rd.
1 broderlod	10 . 4 . 5 9/10
1 søsterlod	5 . 2 . 2 19/20

Enken havde mod lån tilvejebragt pengene, og ved skiftet blev de overleveret til forvalteren til videre befordring til overformynderiet, så de kunde give renter.

----- o o o -----

Som nævnt kendes Klovnnavnet ikke mere i Jordløse. Væveren Jørgen Larsens efterkommere er forgæves eftersøgt. Margrethes veje har ikke kunnet efterforskes og tilbage er så kun Kirsten Larsdatter Klovs efterkommere, som er de eneste kendte af familien.

\$

Inden vi forlader Klovgården, vil jeg lige berette, hvad jeg ved om dens senere skæbne.

1818 blev gården som nævnt fæstet af en Hans Andersen fra Wol = tofte.

1847 afstod Hans Andersens enke den, og Jørgen Larsen af Jordløse fæstede den. Indfæstningen var nu helt oppe på 700 Rdl.

Jørgen Larsen, som endnu huskes i Jordløse, døde ca. 1900, og hans søn Anders Jørgensen overtog Klovgården - Matr. Nr. 15 a.

Anders Jørgensen.

Klovgården i Anders Jørgensens Periode.

Ovenstående billede stammer fra Anders Jørgensens tid. Han står midt i gården i sine fine spidsnæsedede træsko, og han er tydeligt nok situations herre. - Anders var ungkarl, og han døde 1930.

En broderdatter, Marie Jørgensen, købte derpå gården, og hun og hendes mand, der var sognefoged, ejede den til 1943. Han hed Jens Søby.

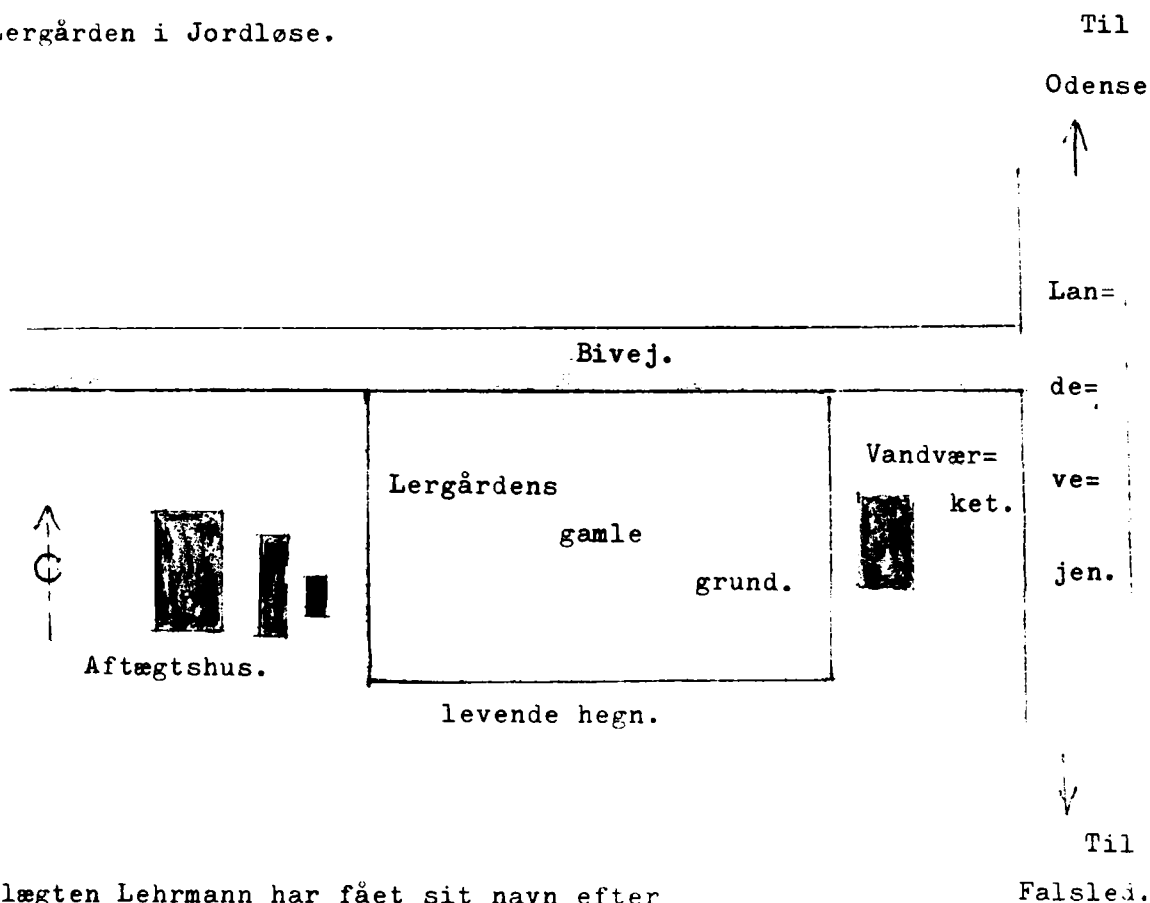
Nu har deres søn Kristian Søby Klovgården, men han har givet den et andet navn.

På denne plads lå Lergården til 5. maj 1863.

FAMILIEN LEHRMANN.

Lergården i Jordløse.

Slægten Lehrmann har fået sit navn efter Lergården, der oprindeligt lå midt inde i Jordløse by.

Navnet stammer sikkert fra, at der til gården hørte nogle

leragre. Der fortælles i familien en historie om, at nogle brødre havde overtaget en forfalden fæstegård, der tilhørte godset Hvedholm - mod, at de skulde bygge den op af sten og med grundmur. De snød imidlertid greven og nøjedes med at kline den op med ler, og for denne bedrifts skyld erholdt de navnet lermændene. - Der er bare den kedelige hage ved historien, at navnet Lermænd går så langt tilbage i tiden, at alle bøndergårde dengang var lerklinede, så det kan ikke passe.

Da den gamle Lergård brænder 5/5 1863, er der ganske vist 5 brødre, men da den nye gård, som bliver bygget ude på marken, er bygget af sten og med grundmur, kan der heller ikke være noget at sige dem på.

Lergården findes opført i matrikulsbog for Nyborg Amt 1701 som nr. 15 med HK. 7.3.0.0. - Den er en fæstegård under Damsbo.

Den første beboer, som vi kender, står nævnt i denne fortegnelse. Han hedder Lille Rasmus Pedersen og kaldes således, for at man kan skelne mellem ham og Gamle Rasmus Pedersen - der bor henne i Matr. Nr. 9.

Om disse to Rasmusser har været i familie med hinanden, kan der intet oplyses. I en landsby som Jordløse var der masser af Rasmusser, så det er der ingen grund til at antage.

1 a. Lille Rasmus Pedersen (Min 4 tip.) ca. 1700.

Han er altså den ældste, vi kender af Lehrmannslægten. - Han havde en datter:

2 a. Anna Rasmusdatter, som 2. S. e. Hell. 3 Kong. 1703 blev trolovet med:

Peder Andersen fra Haastrup.

Denne har så overtaget fæstegården, men hvornår, vides ikke.

De får en søn, og herom kan læses i Jordløse kirkebog:

" 1715, 26. April ved Solens Opgang blev

" Peder Andersens Søn fød i Jordløse;

" den 28. April døbte jeg hannem, da blev

" han kaldet Rasmus Pedersen efter sin

" Morfader Rasmus Pedersen.

3 a. Rasmus Pedersen f. 26/4 1715.

Han bliver 12/7 1743 gift med Mette Nielsdatter af slægten Skræder.

Da det træffer sig så heldigt, at jeg har fået nogle oplysninger om slægten Skræder, følger disse nu, og jeg gør et lille ophold i be- retningen om min tip tip oldefar.

Mette Nielsdatters slægt. -

- 1 a. Anders (Hansen) Skræder. (4 tip)
3 børn.
- 2 a. Daniel Andersøn Skræder
25/10 1707 gm. Ane Rasmusdatter.
- 2 b. Jørgen Andersen Skræder
6/2 1710 gm. Maren Sørensdatte.
- 2 c. Niels Andersen Skræder ¹⁾
6 S. e. Trin.
1697 gift med Johanne Nielsdatter.
10 børn.
- 3 a. Niels Nielsen f. 1698. 3 børn
- 4 a. Hans Nielsen f. 1734
- 4 b. Peder Nielsen
- 4 c. Lars Nielsen f. 1740.
- 3 b. Peder Nielsen f. 7/10 1699. 4 b.
- 4 a. Ivar Pedersen f. 1734,
husmand i Bjerne.

---

1) I Matrikulsbog for Nyborg Amt 1701 står under Jordløse nævnet de jordløse husmænd, der alle hører under Damsboe, og her findes en Niels Andersen, som muligvis er identisk med N.A. Skræder.

- 4 b. Niels Pedersen f. 1744, hmd. i Svaninge.
- 4 c. Maren gm indsidder Søren Larsen, Svaninge.
- 4 d. Johanne Pedersdt. Har sønnen Peder Jensen
i Vester Hæsinge og en datter.
- 3 c. Jens Nielsen f. 5/2 1702. 3 børn.
- 4 a. Anders Jensen, f. 1734. Hmd. i Haastrup.
- 4 b. Peder Jensen, f. 1744. Ungkarl i 1794, har
ophold hos Niels træskomand i Håstrup.
- 4 c. Karen Nielsdatter. Enke 1795. Ophold på
Håstrup hospital.
- 3 d. Mette Nielsdatter, f. 6/4 1704.
- 3 e. Anders Nielsen, f. 31/4 1706. 1 søn:
- 4 a. Hans Andersen Bødker, f. 1744, hmd. i Jordl.
- 3 f. Berete (Birte) Nielsdatter f. 10/7 1708.
- 3 g. Rasmus Nielsen f. 21/3 1711.
- 3 h. Mette Nielsdatter f. 6/6 1712, min tip tip oldemor.
12/7 1743 bliver hun gift med
Rasmus Pedersen Lerman. 2 sønner:
- 4 a. Peder Rasmussen Lerman, 1743 - 1824.
- 4 b. Rasmus Lerman f. 1750. Ved tæll. 1787
finder vi ham i
gården som 37 årig, og vi ved ikke an=
det om ham, end at han som ugift gammel=
karl bliver gående i Lergården.

3 i. Iwar Nielsen, f. 26/10 1714.

3 j. Maren Nielsdatter f. 30/3 1719.

5 børn:

4 a. Jens Hansen f. 1749.

I 1794 er han en-
kemand og tjener hos gdr. J. Jørgen-
sen i Jordløse.

4 b. Niels Hansen f. 1750; husmand
i Jordløse.

4 c. Kirsten Hansdatter, gm. indsidder
Povl Hansen, Svaninge.

4 d. Johanne gm. indsidder Povel
Hansen, Horne.

4 e. Anne gm. husmand Jørgen Jørgen-
sen, Jordløse.

o o o o o \$\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$\$ o o o o o

Hermed slutter indskuddet om familien Skræder, og jeg fortsætter

med familien Lehrmann.

Familien Lehrmann fortsat:

3 a. Rasmus Pedersen, 26/4 1715 - 1793. - 12/7 1743 gift med Mette Niels Daatter f. 1712.

Rasmuses fæstebrev er udstedt på Damsboe 6/8 1754, og det hedder heri, at han har fæstet den gård i Jordløse, som han har beboet i nogen tid.¹⁾

I ægteskabet er to sønner, Peder og Rasmus. Sidstnævnte, som jeg lige har omtalt, var ugift. Der vides ikke andet om ham, end at han bliver gående i gården som gammelkarl. Ved tæll. 1787 finder vi i Lergården gl. Rasmus Pedersen Lemand, 75 år, Bonde og gårdbeboer, Mette Nielsdatter 77, husmoder, og så Rasmus Rasmussen 37. Som "Inderster" er anført en selvstændig familie): hans ældste søn Peder 45, med kone Bodil 42, samt deres 3 børn.

1) Rasmus Pedersens Fæstebrev af 1754.

I følge den af mig af Skifte Retten efter afgangne Cancellieraad Lund tillagde Ordre at forsiune Stervboens Jordegodser med Fæstebreve, hvor ingen haves, er dette Fbr. udstedt, hvorved Rasmus Pedersen af Jordløse stæder og fæster dend Gaard ibid., som han alt paa nogen Tid har beboet, der staar for HK. 7.3.0.0. (Nr. 15). Hvilken Gaard R. P. sin Livstid maa nyde og beholde med ald dends Tilliggende, naar hand deraf aarl: og til rette Tider svarer og betaler de kongl: allernaadigste Contributioner, Landgilden efter Jordebogen, gjør sin Hofning villig og upaaklagelig, holder Gaardens Bygning i forsvarlig Stand, giøder, dyrker og driver dends tilliggende Jord, som forsvarlig kand være efter Landets Beskaffenhed og Maade, ey noget deraf bortleyer eller til Fals slaar, er sit Herskab og Deres Fuldmægtig hørrig og lydige og for det øvrige retter sig efter H^S Kongl: Mayst^S allernaadigste Lov og Anordning, alt under sit Fæstes Forbrydelse med videre efter Beskaffenhed.

Damsboe 6. Aug. 1754. Som Fuldmægtig for Sterfboets Jordegodser

N. Huusfeldt.

4 a. Peder Rasmussen, der kalder sig Lermand. 23/10 1743 - 19/1 1824.

Man studser over, at hans forældre ikke forlængst er gået på aftægt, men de har vel siddet på et billigt fæste. Men i 1788 sker ændringen, og 6. august underskrives et fæstebrev.¹⁾ hvorefter

1) Peder Leermands Fæstebrev af 6/8 1788.

Forvalter Sparrewohn gjør vitterligt, at han efter sit Herskab Hans Excellences S: T: hv: Geheimekonferentsraad og Stiftsbefalingsmand Bille Brahe, Herre til Stamhuset Hvedholm og Egeschou m. m. har stød og fæst og herved stæder og fæster til Peder Rasmussen den Bondegaard i Jordløse staaende for ny Matriculs HK, 7.1.1.2., og hvoraf svares Landgilde efter Jordebogen til hver Aarstid samme: - 1 Otting Smør, 1 Lam, 2 Giæs 2 skpr. Gaasehavre, 4 Høns, 2 Snese Æg, 2 Mk. Lysegarn, 1 Foder Oxe, Erritspenge 1 Mark og Svineolden, eller og derfor saalænge det for Penge forundes 3 Rdl. 2 Mk. 4 Skilling, hvorudi hannem dog godtgjøres for den Husmændene ved Udskiftning tillagde Jord 1 Td. 2 Skp. 6 2/3 Fdk. og Landgildekorn efter Moderation ved Sal: Obristelieutenant Brahes Testamente Rug 2 Td. Byg 2 Td, Havre 2 Td., samt forretter han Gaardshoverie til Damsboe, - *) som hans Fader gl. Rasmus Pedersen hidtil har beboet, men formedelst Alder og Skrøbelighed for sin Søn opladt og afstaaet haver, imod at han forsyner bemeldte sin Fader og Moder med bequem og god Huus Værelse samt Ophold og Tilsyn i deres Alderdom i deres Livstid, hvilcken Bondegaard med ald dens Tilliggende, skal være som den nu befindes udi Marck og Bye, han i sin Livstid maa have, nyde bruge og beholde paa flg. Conditioner: Svare alle Kgl. Skatter; Sct. Hans og Mortensdag betales Landgilde og Smaaredsel efter Jordebogen uden Restance, ligesom han og efter Fæsteaccorden inden 2 - 3 Aar leverer sin Formands Restancer, som er 1 Td. Rug og 2 Tønder Byg, hvorfor han af indboe har faaet Vederlag. - Forrette Hoveri - Gaardens Bygninger m. m. holdes i forsvarlig Stand, - Jorden gøde, drive og dyrke, intet bortleje. - Skov og Tørveskiær kun efter Tilladelse - intet overlade til andre. - Ingen Indsiddere uden Tilladelse fra Herskabet.

Indfæstning 80 Rdlr.

Stg. 6/8 1788. Sparrewohn.

Steensgaard 12. Aug. 1788

Peder P. R. S. Rasmussen.

*) Denne mærkelige overgang skyldes ikke en fejlskrivning i afskriften, der staar sådan i det originale fæstebrev.

Peder overtager gården, og de gamle går på aftægt.

På matrikelskortet over Jordløse By jorder findes nr. 10 a (ny matr.)
betegnet således

Rasmus

~~Peder~~ Leermand

Gårdens areal er 88 $\frac{7580}{14000}$ Td. Land med HK. 6.1.1.2.

Der er 1 lod sønden for byen, østen for landevejen.

1 lod østen for gården, herpå er 10 a ændret til 18 a.

1 Tørvelod sydøstlig i marken.

1 lod sydøstlig i Byen på begge sider af Haastrupvejen.

2 lodder sydøstlig i marken, den ene ved Haastrup markskel, (en af disse to
lodder har med blyant påskrevet Matr. nr. 16, den anden 27 A uden
ændret signatur).

1 lod nordøstlig i marken ved Vester Hæsingevejen

1 lod nordøst for Byen

1 lod sønden for Byen, Smutte Krogen kaldet, ved Stranden.

I lodden nordøst for Byen er en almindelig grusgrav.

Peder Rasmussen Leermand blev 2/12 1777 gift med Bodil Chatrine Nielsdatter,
som var født ca. 1745.

Hun stammede vistnok fra Gislev Sogn og var datter af Niels
Starup på Starupgaard. - Hun blev 67 år 7 mdr., og blev begravet i
Jordløse 9. august 1811.

29. oktober 1814 foretog Peder Leermand skifte med sine børn. 1)

1) Peder Lermands skifte og aftægtsforretning af 1814.

Anno 1814 29/10 indfandt sig Birkedommer og Forvalter Jensen fra Steensgaard for Aftægts gaardmand Peder L. i Jordløse for at foretage Skifte Forretning efter hans afgde Hustru Bodil Chatrine Nielsdatter imellem Enkemanden og hans med den afdøde sammenavlede Børn, som ere:

1. en Søn Rasmus Pedersen, Fæster heri Gaarden
2. en Datter Kirsten P., gift med Gaardmand Jørgen Hansen heri Byen,
3. en do. Anne Pedersdtr. gift med Husmand Hans Rasmussen i Wartouhuset.

Enkemanden Peder Leermann fremstod og erklærede, at da han ved at oplade og afstaae hans nærværende Fæstegaard til hans Søn Rasmus Ped., tillige havde faaet overdraget ham hans ganske eiende Ind og Udboe samt Kreature med videre paa Vilkaar, at han deraf skulde give hans 2de Svogre hvad disse kunne tilkomme som Arv saavel efter den Afdøde som efter Enkemanden, naar han i Tiden ved Døden maatte afgaae, saa vilde han, nemlig Enkemanden, nu ingen Lod eller Deel have af Boets Ejendele, men blot deraf forbeholdt sig til Brug og Afbetinning det, som han deraf har udtaget og udflyttet i det af ham nu beboede Værelse her i Gaarden. Sønnen, saavel som de 2de Svigersønner, erklærede, at de som myndige Arvinger havde skiftet og deelt sig selv imellem, og til den Ende havde Sønnen R.P. fyldestgjort og fornøjet sine 2de Svogre saavel for den Arv, som disse efter Boets ringe Tilstand kunde tilkomme efter deres endnu levende Fader, efter hvilken Forening endnu allene staar tilbage, som Rasm.P. er pligtig at tilsvare sine svogre, nemlig til Jørgen Hansen et nyt Fyr Sengested med Egestabler og til Hans Rasmussen et nyt linned Omhæng til en Seng, videre erklærede de 2de Svigersønner, at af Gaarden i Tiden intet vilde eller kunne have at fordre efter deres Svigerfader, naar han ved Døden maatte afgaa. Boets Ejendele, som Arvingerne selv havde skiftet, anslog disse at have været ialt højest 150^{Rbs}---, deraf $\frac{1}{2}$ Protk. Afgifter til Skifteforvalteren blev erlagt med 4 Mk. 8 Sk. Enkemanden erklærede videre, at han med Gaardens Afstaaelse havde betinget sig frit Huslye heri Gaarden i det af ham allerede beboede Værelse saalænge han lever tilligemed fornøden Kaalplet i Haugen saa og til hans Ophold Aarlig, i Tilfælde han ikke finder sig fornøjet med som hidtil at tage sin Kost ved Sønnens Bord:

12 skpr. Rug, 12 Skpr. Bygmalt, 2 Skpr. Boghvedegrøn eller i Mangel deraf Byggryn, 1 Skp. Havregryn, 11 Pund røget Flæsk, en fed pillet Gaas, 4 Pd. Humle, $\frac{1}{2}$ Otting Smør (Sommer) og $\frac{1}{2}$ Otting Vintersmør, saa og en Potte sød Mælk daglig fra Majdag til Mortensdag, og den øvrige Tid af Aaret lidt af, hvad deraf kan undværes, 4 Pd. Lys. $\frac{1}{2}$ Skp. Salt, 10 Læs Tørv, samt fornødent Brændael til Brygning og Bagning, videre for i Aar 11 Alen Blaarlærred til Skjorter og siden deraf $5\frac{1}{2}$ Alen, saa og 7 Al. Stampevadmel hvert andet Aar og endelig et Faar med sammes Grøde i fri Græs og Foder.

Aftægten skal udredes, saaledes at ingen Grunde skal findes til Klage, og naar hans Fader dørda at besørge og bekoste hans Begravelse uden Udgift for hans Ønskende, der ey heller tilkommer noget af, hvad han efterlader sig. Slut.

Hans kone var død, og da han aftrådte gården, kunde han lige så godt få den sag ordnet, navnlig da han næsten intet ejede.

Man forstår ikke, hvorfor det er gået sådan tilbage for familien, de dårlige tider for landbruget er jo endnu ikke sat ind i 1814.

Peder Leermand dør 19. jan. 1824 og benævnes "Krøbling, der aldeles intet efterlod sig til Skiftets Holdelse". 3 børn.

5 a. Kirsten Pedersdatter 1777 - ca. 1863,

gm. gårdmand Jørgen Hansen, Jordløse. Han dør inden 1834. 4 børn.

6 a. Hans Jørgensen f. 1805, gm. Ingeborg Koch, født i Højrup, Haderslev Amt. Disse to har gården i 1834, men ikke i 1855, da en ny mand, Hans Hansen, Millinge er rykket ind. Kirsten Pedersdatter er aftægtskone.

6 b. Peder Jørgensen f. 1818.

6 c. Bodil Katrine Jørgensdatter f. 1811. Har sikkert været gift, - for i 1855 og 60 forefindes hun i aftægtsboligen hos sin moder med en søn Rasmus Christiansen. Ved tæll. 1855 kaldes Bodil Katrine for daglejer. Den gamle Kirsten findes under tæll. 1860 som 83årig i aftægtsboligen. 1870 er hun borte, (Hun dør 1863).

6 d. Anne Jørgensdatter f. 1814.

- 5 b. Anne Pedersdatter Wartou, f. 1780
gm. husmand Hans Rasmussen, boende
i Wartouhuset i Jordløse.
Hans Rasm. var født 1773, 1801 er
han gevorben soldat og husmand med
jord. 1834 er manden død, og Anne be-
tegnes som fiskerenke. 9 børn.
- 6 a. Maren Hansdatter f. 1800, gm. indsidder Lars Larsen,
Jordløse.
- 6 b. Rasmus Hansen f. 1802. I 1836 gm. Anne Marie Hans-
datter f. 1804. 4 børn.
- 7 a. Hans Rasmussen Warthou f. 1837. - I 1855 hø-
rer man om ham, at han er matros og
er fraværende på koffardifart i Eng-
land. Han druknede senere.
- 7 b. Kirstine Rasmusdatter f. 14/8 1840 + ca.1931.
Tvilling med 7e. Gm. smed Lars
Hansen, Millinge.
1 barn, en dreng, der døde tidligt.
- 7 c. Hansine Rasmusdatter, 14/8 1840 - 1931.
Gm. Morten Nielsen, Falsled f. 15/12
1830. De havde 6 børn, hvoraf de 3,
to drenge og en pige, døde under den
store difteriepidemi i 1883.
- 8 a. Rasmus Nielsen 13/1 1860 - 29/8 1952.
Gm. Karen Marie Gertrud Jensen
f. 20/8 1867. 2 børn.

Marie Madsen.

Peder - Marie - og - Villiam

- 9 a. Martin Nielsen f. 12/3 1894.
Cand. mag. i Slagelse. Boede Sorøvej 13.
Gm. Marie Bøttiger f. 14/3 1900.
3 børn:
- 10 a. Ruth Nielsen, f. 29/9 29.
10 b. Folke Nielsen f. 6/2 31.
10 c. Ebbe Nielsen f. 14/1 37.

- 9 b. Ane Marie Rasmine Nielsen f. 3/8 97.
gm. Peder Madsen, Svendborg.

- 10 a. Villiam Madsen.

- 8 b. Nielsine Nielsen
6/3 1868 - 6/3 1943.
Gm. Valdemar Bøttiger.

- 8 c. Hans Nielsen, tømrer i København, arbejder i Grønland.
Gm. Ingeborg, en Københavner.
3 børn.

7 d. Anna Rasmusdatter 1845 - 1906. Gm. musikus Hans Larsen fra
Flemløse, der ofte spillede til
dans sammen med Annas halvfætter Rasmus Leermann (fra Midthuset). De anede
for øvrigt ikke, at de var i familie. Hans Larsen var også fisker. Når han
fik ål, så flåede han dem ikke, men rensede skindet i sand og aske, så slimet
blev fjernet. Derefter blev de stegt og spist, - med skindet på. Der sad nem-
lig en masse fedt under skindet, det måtte ikke gå tabt, for det var det mest
nærende ved ålene. 4 børn.

8 a. Laura Larsen f. 1868 gm. murer Petersen, Vester Hæsing.

9 a. Thora, + som lille.

9 b. Peter, farmer i Canada.

9 c. Emmanuel, missionær i Afrika.

9 d. Ruth gift, bor i Odder, har et hvilehjem u. Skodsb.

9 e. Marie gm. direktør Robert Jensen. san.

9 f. Thora gm. sin fætter Johannes.

8 b. Marie f. 1869 gm. murer Ludvig Christensen, Odense. 3 børn:

9 a. Anna, I^o gm. en maler, 2 børn i dette ægt.

II° gm. rigsdagsmand, redaktør Fidelius,

Bogense. Ingen børn i dette ægt.

9 b. Johannes, maler, gm. kusinen Thora. 2 børn.

9 c. Laurits, ansat i auktionshallen i Odense.

8 c. Rasmine f. 1871, gm. mejerikonsulent Schumann, Molde. Hans
fader var præst i Bergen. Flere børn, bl. a.

9 a. Robert Schumann.

9 b. Lovise gm. en forstmand ved Vejle.

9 c. Alrik

9 d. Vilhelm

9 e. Solvejg.

8 d. Hans Julius Warthou f. 1879, gm. Johanne Kleina. Musiker
og fisker, boende i Falsled. Ham har

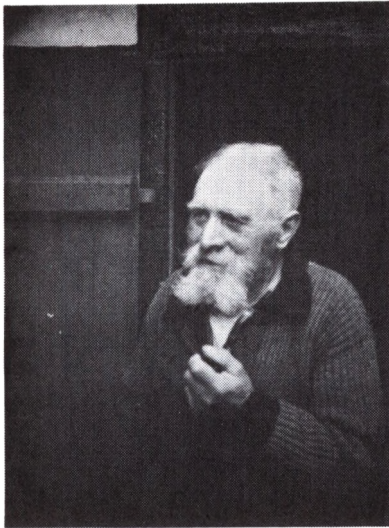

Murer P.Petersen. H.Jul.W. Rasmine Schumann murer Ludv.Chr.

Laura Anna Rasmusdr. Hans Larsen. Marie Chr.

Thora, Marie Robert Lovise Sch. Alrik Anna Chr.
 + som Petersen Schumann Sch. gm. Fidelius.
 lille.

Musikus Larsens familie fra Warthouhuset.

Hans Julius Warthou
(fot. 1949).

jeg haft kontakt med. Det var ikke til at tage fejl af, at han havde været en meget ivrig musikdyrker, for på væggene hang der alle mulige musikinstrumenter. 2 børn:

- 9 a. Anna f. 1906 gm. arbm.Caspersen. 3 b.
  - 10 a. Viola Caspersen, (myrdet 1946 af en sædelighedsforbryder)
  - 10 b. Torkild Caspersen
  - 10 c. Kurt Caspersen.
- 9 b. August Chr. Warthou f. 1909, gm. Grethe Sørensen Bjerger.
  - 10 a. Inger.
  - 10 b. Hans Peter Warthou.

- 6 c. Anne Hansdatter gm. indsidder Hans Greve, Millinge Mark.
- 6 d. Mette gm. selvejerhusmand Chr. Pedersen, Strandby Mk.
- 6 e. Caroline gm. indsidder Niels Hansen, Falsled.
- 6 f. Christiane
- 6 g. Kirstine
- 6 h. Dorthe
- 6 i. Bodil Katrine, + 1845. Efterlader to børn, avlede udenfor ægt.
  - 7 a. Jensine Hansen f. 1827
  - 7 b. Christen Hansen f. 1841.

5 c. Rasmus Pedersen Leermann. 19/10 1783 - 7/6 1826.

I 1806 var han staldkarl på Østrupgård ved Håstrup, og 29/10 blev han gift med en Jordløsepige Kirsten Larsdatter Klov, som da tjente i Håstrup og hvis bekendtskab, vi allerede har gjort.

29/10 1814 fæstede han fædrenegården, men det blev kun i 12 år, at oldefader fik lov til at drive Lergården, og disse år, der faldt i pengekrisisens tid, var meget slemme, og ved hans død var hans familie sunket ned i den ynkeligste fattigdom. - De havde 6 børn, af hvilke 5 sønner efterlod sig en talrig mængde afkom.

Østrupgård. Laden.

Ved oldefars død i 1826 blev der foretaget en registrering, og i den kan vi se, hvad der har stået i deres stuer. 1)

1) Skifte og Registreringsforretning 8. juni 1826.

Forvalter Trolle anser denne Forretning for nødvendig paa Grund af, at man var vidende om, at den Afdøde er i en ikke ubetydelig Gjeld. - Laugværge for Enken er hendes Broder Væver Jørgen Larsen, Jordløse (S. 15), i hvis Hos og Overværelse Forretningen tog Fremme.

I Dagligstuen: 1 Fyrrebord med Skab, 1 Borddug, 2 Madposer, 1 Gaasebænk, en Fyrkistebænk, et 12 Timers Nyrenberger Stueur (2 rdl.), 1 Kanderæk, 6 gl. Fade, 4 Leertallerkener, 2 Spølkummer og en Thepote, 1 stor Jerngryde, 2 Flasker og 1 Glas, 3 Jerngryder, 1 Hammer og Knibtang (O.1.0), 1 Jernstrygejern, 1 Uldsax, 1 Sax, 2 Barberknive, 1 Leerskaal, 3 Salmebøger, 2 gl. Bøger, 1 Brødkniv, 4 Stole, 2 Sæt Omhæng, en blaastribet ulden Overdyne (2 Rd.), 1 do. Underdyne, 1 linned do, Hovedpuder og lagener, nok en Sengs Klæder (5 Rd.), 1 Lysekasse og en Lysestage, 1 Jernopstander.

I Køkkenet: Fjælleræk, Jydepotter, Smøræster og en Kop, Æbleskivepande, Jernpande m. Kjødgaffel, Grynbøtte, Fyrbord, 3 Rokke, Saltkar, Fyrkasse, 1 Par Karter, en Øldunk.

I den øverste Stue: en Fyrkiste, som var forseglet, og hvor Seglet fandtes ubeskadiget (5 Rd.), derudi: 2 Hatte, en blaae Vadmel Frakke (3 Rd.), en graae do (2.3.0), en blaae do., 1 Par graae Buxer, 1 Par blaae do., 2 Veste, 1 graae Trøje, 4 Pd. Uld; 1 gl. blaamalet Fyrchatol (1 Rd.), derudi 3 gl. Skjorter; en Egedragkiste (6 Rd.), 1 Tinræk, 2 Tinfade, 4 Lurfade, 1 Pyramide, en blaamalet Egekiste (7 Rd.), et Egehængeskab, 1 Par Sko, 1 halvt Fyrsengested m. Omhæng (1 Rd.), Sengeklæder (7.3.0).

I Ølkjælder: 4 Heeltønder (2.4.0), en Halvtønde, en gl. Øltragt, to gl. Stole.

I Bryggerhuset: en indmuret Kobberbryggerkjæddel (6 Rd.), et Dejgtrug, 3 Malkebøtter, 10 Siebøtter, 1 Svinetønde, 3 Spækfjelle og et Slibebret, 2 Ølkar, 2 Standtønder, 1 Save, 2 Daller, 2 Kjerner med Tilbehør, en Trækop og et Anker, en Bøgestoel og en Karstoel, 3 Ølleiler, 1 Kornsold, et Osteop, en lysebuk, 2 Truge, 10 gl. Kornsække.

I Pige kamret: een Stoel, en Sengs Klæder (3 Rd.).

På Loftet: en Uldkurv, et gl. Kar og en Fyrkasse, forsk. Skrammel.

I Karlekamret: een Seng med Sengeklæder (5 Rd.).

I Mælkekamret: et Mælkeræk, 12 Skaale, 1 Flødebøtte.

I Gaarden: Skærekiste med Kniv, en Hakkelseskuuffe og en Fork, en Saltballe, en gl. Væv, en Hørbrage, 2 Tjærekander, 2 Trug og en Mængdeballe, en Hakke, en Spade, et Trug, en Snittebænk og en Spaankniv, 1 Buløkse, 2 Skuffer, 2 Skovle, en Jernstang, 2 Hjulbarre, 2 Forke, 2 Tørvespader, 10 River, en Slibesten.

Kreaturet: 2 Køer (24 Rdl.), 3 Grise (11 Rd.), 2 Mælkekalve, 1 Svi^m, 3 Gjøes 16 Unger, 10 Faar (10 Rd.), 7 Lam (4.4.0.)

Oldefader var kun 43 år, da han døde. Selve Hjemmet udviser ikke nogen mangler, og boet opgøres til 168 Rigsdaler. Men det værste er den forfærdelige gæld, der helt er vokset dem over hovedet. ¹⁾

De mange kreditorer møder frem med deres fordringer, men forvalteren slår koldt vand i blodet på dem ved at gøre opmærksom på godsherskabets store fordringer. Selv om boets ubetydelige ejendele går til auktion, vil de dog miste deres fordringer.

---

1) Skiftet af 1826 fortsat:

Men så kom gælden:

Bager Pedersen i Faaborg 290 Rd., Gaardmand Peder Greve i Horne 69 Rd., Skibstømmermand Therkelsen paa Søbo 150 Rd., Erik Møller 100 Rd., Christen Møller 333 Rd., Ras Hjulmand 80 Rd., m.m. - Herskabet har 44 Rd til gode i kgl. Skt. Endvidere resterende Landgildekorn: 18 Tdr Rug, 5 Tdr. Byg, 4 Tdr 4 Skp. Havre.

Ved et senere Møde 1/11 1827 blev der ansat Skiftesamling paa Stensgaards Skrivestue. Efter at Skifteretten havde gjort Kreditorerne opmærksomme paa Boets maadelige forfatning, hvortil henhører, at maae komme i Betragtning, de betydelige Fordringer, som Godsherskabet har, for Bygningsforfald, Mangel paa Besætning, resterende Skatter og Herskabelige Afgifter, Kunne Kreditorerne indse, at om endog Boets ubetydelige Ejendele blev bortauktionerede, ville de endda komme til at tabe paa deres Fordringer, hvorføre de vare efter nærmere Overvejelse enige udi, at nedsætte deres Fordringer, enhver for sig saaledes at: 69 Rd blev nedsat til 8 Rd 1 Mk. 12 sk. Sedler og Tegn. 150 Rd 18 Rd Sedler, 100 Rd ned til 12 Rd., 333 Rd til 40 Rd.

Det hele bliver nedskrevet til c. 12 % af det oprindelige Beløb. Efter at Fordringerne saaledes vare nedsat, blev det vedtaget mellem Enken og Kreditorerne, at hun inden 8 Ars Forløb betaler enhver det Beløb, hvortil samme i Dag er nedsat, og hvormed Kreditorerne maae være tilfredse. -

- o - o - o -

Men nu dukkede to nye kreditorer op med regninger, og så måtte det gå til nyt møde.

28. december 1827 blev skiftet endelig sluttet, idet de to sidst tilkomne kreditorer også nedsatte deres fordringer og som de andre gav enken 8 års henstand med betalingen.

Omkostningerne blev opgjort til 10 Rbd. 4 Mk. 12 Sk. Sedler og Tegn.

Herefter slutes Skiftet.

6 a. Peder Rasmussen Leermann 1807 - 1888.

Situationen tegnede sig alt andet end lyst, da faderen døde, og moderen, Kirsten Klov, sad på gården i 16 år, så den børneflokk, der ved faderens død talte medlemmer på 20 år og ned til 2 år, voksede op og kunde klare sig selv. Først da lader hun den ældste søn få gården.¹⁾

1) Peder Rasmussens Fæstebrev. 6/9 1842.

Jeg Preben, Greve af Bille Brahe til Brahesminde, Egeskov og Svanholm, Gehejmekonferensraad og Kammerherre, Stk. af Dbg., Dbmd., gjør herved vitterligt, at han stæder og fæster til Peder Rasmussen i Jordløse Bye, den Bondegaard i Jordløse Bye, som nans Moder Rasmus Peder Leermans Enke sidst har havt i Fæste, men nu til ham har opladt og afstaaet (: efter at derfra er udlagt en Huuslod paa 2 Skpr. 3 Fdk. 1 Album HK : hvilken Bondegaard, hvis HK efter Formandens Fæstebrev var 7.1.1-2, og nu staaer for 6.6.2.1, fornævnte Peder Rasmussen, i sin Livstid med ald dens Tiliggende i Mark og Bye (: med Undtagelse af fornævnte Huuslod, og hvad der mod Vederlag maatte tages af Jorden til Skovopelskning :) paa lovlig Maade i Fæste maae have, nyde bruge og beholde paa følgende Vilkaar:

- 1) Svarer og betaler Fæsteren alle Skatter og Afgifter, som gaar af Eiendommen, hvad enten disse Ydelser paahviler Husbonden eller Fæsteren som saadan, derunder den aarlige Bankrente og Brandkontingenten af den Sum, Bygningerne er forsikrede for i Landets alm. Brandkasse, samt alle mulige offentlige Byrder og Arbejder af Gaarden.
- 2) I aarligt Landgilde svarer Fæsteren hver Martini i Penge 4 Rbd. Sølv og i Korn 2 Td. Rug, 2 Td. Byg og 2 Td. Havre, alt forsvarligt og uden Restance; men i hvilken Afgift dog aarlig godtgives ham 4 Rd. Sølv, som Vederlag for de Skatter og Afgifter, som maatte paahvile de under 9. Post nævnte Huse.
- 3) Han skal forrette Hoveri til Damsbo. 4) Gaardens Bygninger skal han holde i Orden, ligeledes Besætning og Inventar - i god og forsvarlig Stand.
- 5) Giøde Jorden, drive og dyrke den, 6) ikke sælge Stene m.m.
- 7) betale Formandens Landgilderestance, som er 1 Tønde Rug.
- 8) Den med hans Moder oprettede Aftægtsforretning har han at holde sig efterrettelig. - 9) de 3 paa Grunden opførte Huse er Fæsteren uvedkommende, hvisfølge de 4 Rd. som enhver af de tvende Husbeboere aarlig har betalt til den forrige Fæster, frs Martini 1841 oppebæres af Jordebogskassen, hvorimod Gaardens Fæster, saalænge Moderen lever og nyder Aftægt, oppebærer den aarlige Afgift af Mads Jensen med 4 Rd Sedler, hvilken Afgift efter Aftægtens Ophør ligeledes tilflyder Jordebogskassen. 10) Den fra Gaarden udlagte Huuslod HK. O.2.3.1. er Fæsteren uvedkommende. 11) Overholder sine Fæstepliger. - I Indfæstning har P.R. betalt 400 Rbd. Sedler .

Svanholm. 6/9 1842. Bille Brahe.

Senere Tilføjelse: Matr.Nr. 10 A. Aarl. Skat 46 Rigsbankdaler.

Nyt HK.: 5.7.3.½

Peder blev født 2. Januar 1807, og først i fyrrerne bliver han gift med Ane Kirstine Hansdatter fra Illumø f. 1813. Hun blev almindeligvis kaldt Stine Thor, og hun døde i en meget høj alder, (90 år) i 1903.

Som anført fæstede Peder Lergården 6/9 1842. Landgilden var kun 6 Td. Korn og 4 Rdl., hvilke sidste han endda slipper for at betale, så længe han har moderen, Kirsten Klov, på aftægt. Kirsten lever endnu i 1850, men dør så, og aftægten bortfaldt.

Man kan ikke sige andet, end at Peder sad meget billigt ved denne store gård. Og man ser atter, hvordan herskabet sørger for godsets gamle, idet Peder får afkortning i landgilden, så længe han har moderen på aftægt. Man får unægtelig et andet billede af datidens herremand, end den hundepisk=

svingende træhesteejer, ond og brutal, som senere tiders stavnsbåndspropa- ganda har gjort ham til. Han føler, at disse menneskers ve og vel er lagt i hans hånd, og han viser, at han har følt dette ansvar ved at sørge så godt for dem, som man med rimelighed kunde forlange.

De fik 3 børn, to piger og en dreng, som naturligvis kom til at hedde Rasmus.

Da Peder Lermand blev omkring de 50 blev han hårdt angrebet af gigt, så han måtte tilbringe det meste af sin tid i sengen.

Nu lakkede det mod enden med den gamle Lergård, 5. maj 1863 brændte den ned til grunden.

Den gamle Peder Leermand var så syg, at han måtte bæres ud. Han

Stine Thor.

levede dog endnu i 25 år.

Den nye Lergård blev bygget ude på Gårdens marker, temmelig langt fra Jordløse by, og der ligger den endnu.

Da den gamle Peder Lemand døde i 1888, er sønnen Rasmus 42 år, han var gift mand med 5 børn. Det havde været naturligt, om han havde overtaget gården, men der var jo dette her billige fæste, og herskabet var nu så large, at man ~~man~~ lod familien blive siddende på den gamle kones fæste - så længe, hun levede, hvad hun gjorde til 1903. - Det er troligt, at sønnen har passet hende godt, så hun kunde leve rigtig længe.

Som nævnt var der tre børn i Stine Thors og Peder Leermands ægteskab.

Den ny Lergård fot. ca. 1897.

7 a. Birthe Pedersdatter 1844 - 1888.

Ved tæll. 1870 finder vi hende i Lergården med sin lille datter, ^{Marie}der da var 3 år. Et par år senere bliver hun gift med Peder Pedersen Møller (1837 - 1904). De havde ikke noget at leve af, men fasteren Bodil Katrine var blevet enke, og hun tager sig af dem, idet hun selv er barnløs, og i 1880 har hun ladet dem få hus og ejendom, en husmandslod i Søbo Løkker på Trunderup Mark. - Her findes de med deres to døtre, af hvilke den ældste er kaldt op efter fasteren. 1890 er denne Bodil Katrine 18 år og er husholderske hos faderen. Den gamle Bodil Katrine Rasmusdatter er stadig aftægtskone hos dem (76 år, siger hun selv, hun er. Født i 1810!!)

8 a. Marie Kirstine Mogensen, 1867-97.

Gift med Hans Nielsen, der var ansat ved Statsbanerne i Odense. Inden ægteskabet havde hun en søn. I ægtesk. to døtre.

Marie Kirstine Mogensen.

9 a. Hans Peter Kristiansen.

Hans Peter Kristiansen.

9 b. Birtha Nielsen, f. 1894.

9 c. Kamilla Nielsen, f. 1897.

Bodil Katrine Pedersen.

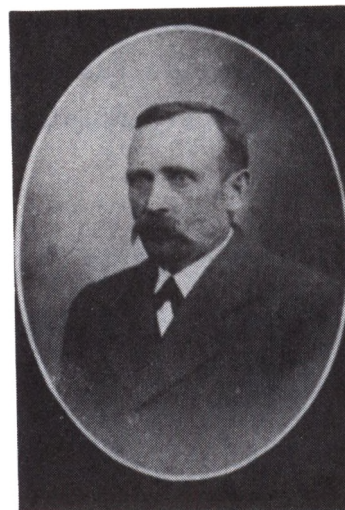
8 b. Bodil Katrine Pedersen.

1872 - 1910.

Gift med Jørgen Nielsen,

Søbo Løkker, Trunderup mark.

7 børn:

Jørgen Nielsen.

Pedersen

Bertha.

9 a. Bertha f. 1920

gm. landmand Peder=
sen, Hårby. 2 børn:

10 a. Bodil

10 b. Ella gm. slagter
Jørgen Jensen.

Kirstine

Kirstine (1966)

9 b. Kirstine Nielsen, f. 1901. - Ugift.

Er husholderske for broderen Otto i det gamle hjem i Søbo Løkker. (Har et typisk Lehrmann=ansigt).

9 c. Martha Nielsen
f. 1903.

9 d. Petra f. 1905.
Gm. landmand
Børge Peterden.
Hun er sygeplejerske.

Martha.

Petra.

Rigmor

Ejner.

9 f. Emma Nielsen f. 1911.

Student, korrespondent ved
Hassings Forlag.

Gm. Glahn, men ægteskabet er
opløst. 0 børn.

9 e. Ejner Nielsen, f. 1908. Landmand
i Jordløse.

Gm. Rigmor, som er død. 3 børn:

10 a. Birthe gm. Guttorm Storm
4 børn.

10 b. Jørgen Nielsen

10 c. Kirsten Nielsen

Emma.

Otto

(1966)

9 g. Otto Nielsen
f. 1913. Har hjemmet i
Søbo Løkker.
Han havde sit billed=
materiale af familien
i mønsterværdig orden,
hvilket disse sider be=
viser. I modsætning til
søsteren havde han ikke
lehrmannske træk.

Otto.

Søren Hansen

8 c. Petra Marie Peter=
sen 1875 - 1948.

gm. landmand Søren
Hansen, de boede på Lol=
land. 2 børn:

9 a. Dagny Hansen,
(er død) - 2 b.:

10 a. Tove

10 b. Erik.

9 b. Ruth, er gift.

Petra Marie.

Lergården, set ude fra markerne.

(1949).

7 b. Rasmus Pedersen Lehrmann 1846 - 1917. Gm. Johanne Kirstine Pedersen

16/2 1858 - 1908.

Det gik jo dejligt med at sidde på Stine Thors billige fæste, og det blev ved til Rasmus var 57 år, så endelig døde den gamle kone. Men nu vilde godset Hvedholm ikke lege med længer, hvis Rasmus vilde fortsætte i gården, måtte han købe den. Det er blevet mig fortalt, godset forlangte 31.500 kr., og Rasmus bød 24.000. Det var for en gård på 90 tdr land god fynsk jord, så godsets pris var vel ikke urimelig. Men Rasmus, og da navnlig konen kunde ikke finde sig i at skulle give så meget for den, og de lod så gården gå ud af slægtens eje. Det blev senere bittert fortrudt, og man kan ikke tale med nogen af børnene om den sag, uden at de hævder, at der blev gjort deres forældre stor uret.

Peder

Marie

Rasmus L.

Kirstine.

Niels.

Stine Thor. Berg.

Johanne

ca. 1902.

Rasmus og Johanne købte siden et hus i Nellesse. - De havde 6 børn, af hvilke jeg har haft forbindelse med to. Efter at konen var død, flyttede Rasmus hen til sønnen Peder på Thylegård, hvor han døde. Lars Ellegaard havde ikke så store betænkeligheder, han købte Lergården for 26.000 kr., og han har fået meget ud af den. Jeg så den i 1949, og den var særdeles velholdt.

På det tidspunkt var det Ellegårds datter, der var gift med en vendelbo, som havde gården, og den gamle Ellegård boede hos dem.

Så vidt jeg ved, er Vendelboen gået fra gården på et senere tidspunkt. -

Billederne til højre er forstørrede detaljer fra billedet på side 44.

Niels , Johanne , Rasmus , Peder

Marie - Kirstine , Stine Thor , Berg.

8 a Kirstine f. 28/11 1879 + 1962.

Gm. kalkbrænder Larsen,
Adelgade 24, Middelfart.

6 børn.

Kirstine og søsteren havde et privat lam
på Lergården, og for indtægten af ulden
blev dette ur købt. Det sidder på hendes
fotografi.

Kirstine

Mary

Kirstine.

Mary.

9 a. Johanne L.

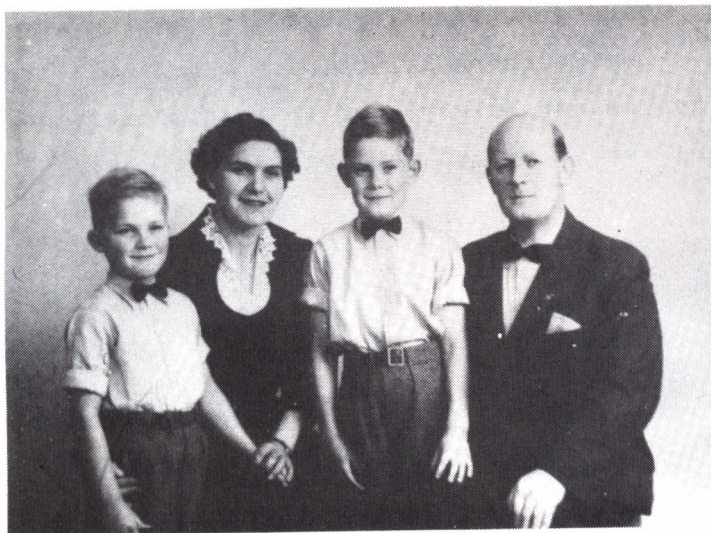
4/3 1902 - 1942.

Ugift, ansat ved post
og telegrafvæsenet i
Middelfart. Fik et
chok, da tyskerne en
aften fyrede på Lil-
lebæltbroen.

Johanne.

9 b. Mary Lehrmann f. 28/1 1904. Prokurist i
Vends Herrede sparekasse i Middelfart. En særde-
les tiltalende og elskværdig dame. Det er hende,
Jeg fik familiebilderne fra.

Esther

Rasmus.

9 d. Inger Larsen, 1908 - 1/5 1949.

Evnesvæg.

9 e. Ellen Julie Lehrmann Larsen,

f. 20/12 1911.

Oversygeplejerske ved Gentofte Amts=
sygehus. Ugift.

Ellen Julie

Agnes

9 f. Agnes,

f. 16/4 1918.

Gm. Birkbo, maskinmes=
ter på Bispebjerg
hospital.

↑
Ellen Julie

9 c. Rasmus Lehrmann Larsen

f. 26/7 1907. Gm. syge=
plejerske Esther Peetz.
Han er cigarhandler og bor
på Rødovrevej, København.

3 sønner.

8 b. Peder Lehrmann f. 25/1 1881. Gårdejer, havde Thylegård ved Flemløse.
Levede endnu i 1966, var meget forkalket.
Gift med Anna. Begge boede hos en søn Holger, der er invalidepensionist
og bor i Hårslev. Han (Peder) var så syg, at jeg opgav at fot. ham.

3 børn

Svend

Ella

Holger

9 a. Ella, f. 1915, gm.

Niels Kjær, de har en land=
ejendom på Veflinge stormark.

9 b. Svend Lehrmann, f. 1919,
mekaniker i Nyborg. Ugift.

9 c. Holger Lehrmann, f. 1921
husejer i Hårslev. Invali=
depensionist.

8 c. Karen Marie Lehrmann f. 9/1 1883. Gm. repræsentant Arnetoft(+), boende
Dr. Margrethesvej 5, Århus. Det var hende,
jeg først kontaktede, uden nævneværdigt resultat. 3 døtre:

9 a. Anne Sofie Arnetoft f. 1906. Ugift, kontorist.

9 b. Johanne A. f. 1909. Ugift børnehavebestyrerinde i
Åbenrå.

9 c. Ruth A. f. 1922. Lærerinde. Gm. lærer Gravesen, (+).
Ingen børn.

8 d. Johan Lehrmann f. 1884 + 1893.

8 e. Niels Lehrmann, 9/12 1885 - 1/10 1945.
Brugsuddeler i Hårslev.
Gm. Anine. 1 datter.

Niels L.

9 a. Edith f.14/5 1917, gm.
Oscar Bertelsen f.1915 i Oden-
se. Han kørte ølvogn, salgs-
kusk, men det gik ikke så godt.
Hun er nu husmoderafløser, og
de bor i Verringe i en rød
villa, uden for byen. 4 børn:

Edith

Oscar

10 a. Mogens Lehrm. Bertelsen
f. 1943.
10 b. Niels " " f. 1946
10 c. Anne " " 1948
10 d. Poul " " 1950

De fire børn med deres bedstemoder, *!atmoder*

8 f. Berg Lehrmann, f.2/10 1892. Cyklehandler.

Har haft adskillige gøremål, men han hævder at være forfulgt af uheld. Kontaktede ham i 1965. Han var noget livstræt, og det kneb med kontakter. Familien fortalte mig senere, at det går lidt op og ned med onkel Bergs humør. Elskværdig og hjælpsom. Gm. Eleonora + 1951. Hjallesøvej 35, Odense.

Niels, Marie, Peter, Kirstine, Berg.

Berg.

Fem søskende fra
Lergården.

7 c. Kirsten Pedersen 1849 - 1888.

Gift med murer Rasmus Jakobsen (1850 - 1940).

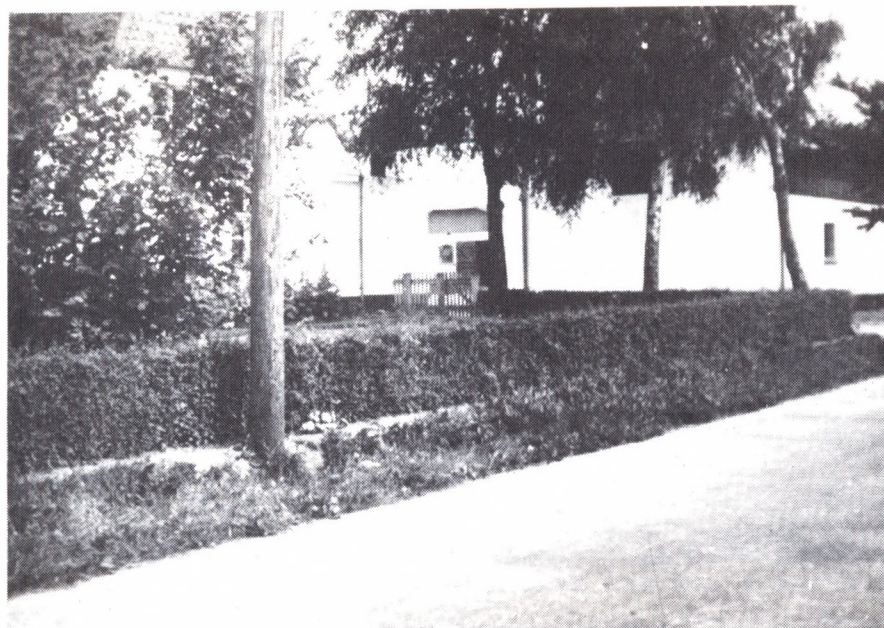
Man ved ikke noget om dem ud over, at de havde en søn, der døde som lille, og Kirsten er eventuelt død i barsels seng.

6 b. Bodil Katrine Rasmusdatter, f. 12/10 1810.

Gift med husmand og træskomand Niels
Nielsen, og de boede i Søbo Løkker,
Trunderup.

1845 findes de i tæll., Niels Nielsens
fader bor hos dem og desuden hendes bro-
der tømmersmanden Rasmus Rasmussen, der op-
giver sin alder til 32 år, skønt han be-
vislig er født i 1821. De har et pleje-
barn, Maren Rasmussen f. 1844 i Svaninge,
men ingen børn selv.

1870 er Bodil enke, og i 1880 har hun la-
det broderdatteren Birte få huset. Bodil
Katr. lever endnu i 1890, og hun siger, at
hun er 76 år! -

Udkørselen fra Lergården.

6 c. Lars Rasmussen, kaldet Lemand. F.22/10 1813 i Jordløse
+ 26/12 1885 i Falsled.

Som yngre søn fra Lergården måtte Lars ud og finde sig et levebrød andetsteds. I 1850 finder vi ham i tæll. som boende i Falsled i tjeneste hos skibsreder og møller Hans Christensen sammen med et par unge mennesker, og foruden betegnelsen tjenestefolk, blev de kaldt "betjente i møllen".

I "Rytterhuset" nede ved Falsled havn boede enken Johanne Mortensdatter (15/10 1815 - 7/4 1889). Hun var enke efter Peder Jørgensen, som hun var blevet gift med 30/12 1839. Manden døde ret hurtigt 22/2 1849 af sindssvaghed. - Omkr. 1850 gør Lars bekendtskab med den 2 år yngre kone, som havde en søn med den første mand, og han var nu 9 år.

Rytterhuset.

Falsled havn.

(1944).

Med hensyn til det svage køn var Lars ikke uden erfaring. Han havde været uheldig og fået en datter med en pige, men jeg har ikke udforsket den sag nøjere. Dog ved jeg, at der lever efterkommere af ham i denne linje.

24.maj 1850 blev de copulerede i Svaninge kirke, og Lars overtog

fæstet af Rytterhuset, der hørte under Stensgård. Huset er ret stort, så jeg vil tro, at det er stuehuset fra en gammel ryttergård.

Stedsønnen Jørgen gik til søs, da han blev voksen, og han druknede i en ung alder. Fra en af sine rejser har han hjembragt et lille porcelæns hus, en sparebøsse, som endnu er i slægtens eje (Min søster Johannes børn).

Bedstefader kaldes ved tæll. 1860 for daglejer, husfader og i 1870 jordbruger. Desuden var han tækkemand, og han fik også en del af udkommet ved fiskeri i Horne bugt.

Nogen egentlig fattigdom har der vist ikke været tale om, men det har næppe smagt de to gårdmandsbørn at havne i et lejehusmandshus.

På den tid blev der drukket en masse brændevin, og det siges om Lars, at han i den retning ikke har været tilbageholdende. Men for at det rigtig skulde smage ham, skulde han have selskab, så der kunde være nogen at klinke med. Hvis det tilfælde indtraf, at han fik en tår i en rum, så hævdede han sit glas og sagde de bevingede ord "Skål, Lars Lermant".

Han hed slet ikke Lermant, men i Falsled var der i forvejen en Lars Råsmussen, en gårdmand, og for at kunne kende forskel på dem, udstyrede man bedstefader med hans slægts vednavn fra Lergården.

Min far talte meget sjældent om sit hjem, og jeg har aldrig hørt ham omtale sin fader, så der har måske ikke været noget at berette om. Jeg vil regne med, at han har været noget i retning af farbroder Peder, dog uden at have været i besiddelse af dennes økonomiske evne. Bedstefader var vistnok en grumme skikkelig mand, der var under sin mere energiske kones indflydelse. Forholdet mellem de to ægtefæller har næppe været fuldkommen harmonisk hele tiden. En stor sorg ramte Lars, da den mest tiltalende af hans børn, Rasmus, døde i 35 års alderen. Om det var det, der gav det sidste stød til, at han tog den for-
tvivlede beslutning, som han udførte 2. juledag 1885, ved jeg ikke. Da der kom besked til Svstrup om hans sørgelige død, tog far sig det så nær, at juleglæden var ødelagt for mange år i vort hjem, og det var ikke før jeg var 6 år, at vi fik juletræ igen.

Det var 5. htm i ægteskabet.

Rytterhuset.

(1965).

7 a. Rasmus Larsen 4/11/1850 - 7/10 1885. Træhandler i Falsled.

Der var kun et årstids forskel i alder mellem de to ældste drenge, og de holdt meget af hinanden. De holdt sig meget for sig selv, og der var ingen, der tog sig videre af dem. Allerede som bitte små strejfede de to småfyre omkring ved stranden og ud på Bjergkammer. De soppede, fangede rejer, (strøg hopper, som det hedder i Falsled), og roede omkring i faderens båd. De havde lavet sig et helt sprog, hvorpå de kunde gøre sig forståelige overfor hinanden.

Farbroder Rasmus.

Når de voksne hørte dem tale sammen indbyrdes, kunde de ikke forstå, hvad drengene sagde. Morten kunde ikke tale rent, da han kom i skole.

Da de to brødre blev voksne, kom de på Ryslinge højskole. Begge var meget musikalske, og når de kom hjem, sang de sangene i Morten Eskesens sangbog til stor fryd for deres to søstre. Faster Karen havde på en eller anden måde arvet den gamle sangbog, som hun opbevarede som en helligdom. Da jeg senere besøgte hende (c.1926), kunde jeg ikke gøre hende en større glæde end at synge sangene for hende, og hun endte altid med at sige, at jeg lignede min far.

Da Morten kom på seminarium, hjalp Rasmus ham med penge, og han havde et ikke ringe beløb til gode, men

Rasmus.

da Rasmus døde i 1885,slap Morten for at betale denne gæld.

Farbror var en meget smuk mand. Mor,der ellers ikke sværmede for familien Lermann,erklærede engang,at han var det kønneste mandfolk,hun nogensinde havde set. Hjemme havde vi et fint kabinetsbillede af ham,og det stod på,hvad der i vort hjem så absolut var l.parket,nemlig moster Trines skrivebord,i en fint udskåret træramme. Det havnede hos fam. Bech, og jeg husker tydeligt,at det gjorde mig ondt at se, at de havde pillet farbroder ud og sat en Bech i i hans sted. (Affot. af billedet på foregående side).

I farbroder Peders lommebog fandtes følgende:

" Et gravvers,som Line(mor) har skrevet til Broder Rasmus:
"For sidste Gang Farvel i Jesu Navn
"Dig Brødre Søstre Fader og din Moder
"Din Broders smaa,der stamme kan dit Navn
"Herved dig bringe,dyrebare Broder.
"Vi komme til dig maaske snart,
"Vi ved det ei,før Herren selv bestemmer Tiden,
"Men hvil nu sødt i salig himmelsk Fred,
"Thi haabe vi,du seirede i Striden.

Under dette står: Broder Rasmus døde 7.Okt - Kl.8½ Formiddag og blev begravet 14. Okt. 1885. : Havde han levet til 4 November 1885,saa var han blevet 35 Aar.

Rasmus var ugift.

7 b. Morten Larsen

4/1 1852 - 4/7 1914.

Farfaderen i Lergården, Rasmus, var blevet kaldt op, og nu kom turen til Morthen Bruun i Mosegårde, dog var Morten uden h. Far var som dreng lille af alder, temmelig klejn, sandsynligvis underernæret. I 1911 var far og jeg i Falsled, og en dag var vi ude at bade sammen med hans barndomsven Jens Thor. De stod og betragtede hinandens kraftige skikkelser, og så udbød far: "Da vi to var drenge, var vi så små, at alle vore skolekammerater kunde klø os. Nu gad jeg egentlig nok vide, hvor mange af dem, der kunde gøre det". - Det var sikkert rigtig nok, for han blev en høj mand, og han var i besiddelse af stor legemsstyrke.

Om sin barndom har han kun fortalt et par småtræk. Han og Rasmus var meget ivrige efter at stryge hopper, og når de kom hjem med en sækfuld, blev moderen gerne gnaven over at skulle i gang med at koge "det stads".

Børnene sov i køjer, pigerne for nedenunder og drengene i overkøjen. Når de skulde i seng, gjaldt det for pigerne om at komme først ind, og så kunde de ligge på lur og knibe drengene i benene, når de skulde klatre op i deres køje.

Jeg har allerede fortalt om far i "Familien Bruun", og jeg har bestræbt mig for, at de to beretninger ikke skulde være ens.

Da han fik gjort alvor af at komme på Seminarium, kom han på Skårup. Forstanderen, professor Schurmann øvede stor indflydelse på ham, far har skrevet en masse op, som professoren har forelæst. Jeg har set et kvartbind, hvor far på hver dobbeltside havde klæbet et blad af Luthers katekismus ind, og så havde han skrevet kommentarerne, der hørte til, på siderne. Det var et meget fint stykke arbejde.

Da far var ældre end de fleste kammerater, var det naturligt, at han blev formand eller klasseduks. Men det blev ikke nogen varig tillidspost. Der opstod strid mellem religionslæreren, kapellan pastor Sort, og far, der hævdede, at han vilde have lov til at have bogen åben under overhøringen, lige så godt som læreren, hvilket denne naturligvis ikke vilde gå med til. Sagen blev sat på spidsen, og der blev tale om at bortvise den genstridige elev. Men he-

*En lille skolepige, der
 var meget sød og
 blev kaldt Skok, Skok, Skok.
 i den lille skole der var der osv?*

le klassen stillede sig solidarisk med ham og vilde følge efter, hvis han blev jaget bort. Det hele blev så ordnet i mindelighed med, at far veg formandspladsen, som man kan se af det indsatte vers fra en sang

der blev skrevet i anledning af 25 års jubilæet i 1904. (Bill. s. 78)

Da han havde fået sin eksamen i 1879, fik han plads som hjælpelærer i Fjellerup, Fjelsted Sogn hos lærer Dinsen, der også var gårdejer og boede på sin ejendom, Fjellerup Rødegård.

Lærer.

Den dag, far kom, sad datteren Line inde i stuen, og så en høj ung mand komme gående ind gennem porten. - "Mon det pøne unge menneske skulde være den ny hjælpelærer?" tænkte hun.

Der blev dog ikke tid til at kigge på piger, for der lå et stort arbejde og ventede hende i skolen.

Gamle Dinsen havde haft alt for meget at lave. Han var sognerådsformand og havde mange tillidshverv, og det havde i det lange løb sat sit præg på undervisningen i skolen. Børnene kunde ikke ret meget, men den side af sagen fik far snart bragt i orden.

Nu blev det jul 1879, og som sædvanlig skulde lærer Dinsens søster, Johanne Rebekka i Bellinge skole, have holdt sit store årlige julebal. Line var selvskreven til at kom-

Jul 1879.

me med, og da faster havde hørt om den pæne unge lærer hos Dinsens, blev han inviteret med. Det bal blev deres skæbne, for da Morten så Line i sin fine sorte silkekjole og i festens glans, så blev han forelsket, og det gik hende akkurat ligesådan. - Og de glemte aldrig den aften. -

Når mor vilde fortælle sine børn noget rigtig godt, så fortalte hun om juleballet i Bellinge skole, og hun sluttede altid med: "Det var den dejligste aften i mit liv".

Og far, der ellers ikke gik rundt med hjertet på læberne, kunde komme ind på det, og han sagde begejstret: "I kan tro, at jeres mor var smuk den aften, med sit sorte hår og de brune øjne".

Det blev til forlovelse, og 10. nov. 1880 blev de gift. Beboelsen i skolen må have været lejet ud, for Dinsen lejede et par værelser til dem i en nabogård, og her blev deres første barn født, mors yndlingsbarn, en lille pige, der i lykkelig erindring blev kaldt op efter faster i Bellinge og kom til at hedde Johanne Rebekka Larsen.

Der var ingen fremtid i at være hjælpelærer, så far måtte ud at søge embede. Det var han vistnok ikke så god til - sådan at præsentere sig for nogle mennesker, der mange gange ikke havde den mindste indsigt i, hvad de skulde bedømme. Dette her med ydmyg underdanighed - nej, han sagde sin mening ligeud. Han har søgt en del i sit liv, men er vistnok aldrig blevet indstillet, trods sin fine eksamen.

Der blev et embede ledigt ovre i Svostrup ved Silkeborg, og her traf det sig så heldigt, at gamle Dinsen kendte lidt til ejeren af Tvilumgård, og denne lagde et godt ord ind for ham, så han fik embedet - og så vidt jeg ved - uden at præsentere sig.

Da sagen var i orden, rejste han over for at se på forholdene. Han kørte med toget til Silkeborg og gik så resten af vejen, øst om Gudenå, og da han kom nord for Sminge og så den lille landsby med kirken ligge så smukt nede i dalen ovre på den anden side af åen, så gik han og ønskede så inderligt, at dette her var Svostrup, og at det måtte blive her, de skulde bo.

Det var det, og 13. august 1881 tiltrådte han sit ny embede. Overgangen fra Fyens frodige land til denne ufrugtbare hedeegn var værst for mor. Der hørte en husmandslod til embedet, og det var ikke så let at finde sig til rette i de små forhold. Ovre på Fyn havde hun været vant til at komme sammen med de vildeste i sognet. Her var de stærkt sammengiftede gård =

mandsfamilier lidt forbeholdne. Jyden vil altid se sine folk an. Men det smagte hende ikke. Hun var "kommet ud af en port".

Havde de to unge så endda kunnet få lov til at være i fred. Men farmor Johanne kom på længere besøg, og mor kunde ikke døje hende. Og fars brødre, som var omrejsende "skemænd", kom anstigende med sækken på nakken og solgte træskeer og børster og musefælder, og de slog sig ned i skolen, og ikke nok med det. De gik rundt i sognet og handlede og for at stimulere købelysten, introducerede de sig som den ny lærers brødre. - Det generede mor, hun syntes, hun kom til at stå på et helt andet socialt niveau, end hun var vant til. "Det var da et underligt indtryk, man fik af de ny lærerfolk."

Skolen var fars eet og alt, men der skulde jo også gøres noget ved landbruget. Rundt om markerne blev der plantet en række graner som levende hegn, og så kunde alle se, at her boede fynboer. Disse graner blev først fældet i ca. 1950.

Man blev snart klar over, at landbrug var ikke den= ne her fynbolærers stærke side. Og fuld af tossede idéer var han vel nok. I en af de ufrugtbareste marker såede han noget, som ingen mennesker havde set. Det blev til nogle store grønne planter, og ved høst fik de nogle gule blomster, ligesom ærte= blomster. Hele sognet grinede, og mangen samtale indlededes med spørgsmålet om, hvordan det gik med "Lassens blomster". - Nå, da det blev ef= terår, lod det til, at han var blevet fornuftigere, for nu pløjede han hele skidtet ned, og den histo= rie var ikke længere. I marken såede han rug, som andre ordentlige mennesker gjorde. -

Men næste sommer - bevar os vel sådan en rug, der groede i den sandmark, hvor der ellers ik=

ke kunde gro noget. Aldrig havde man op= levet noget lignende. - Slap det så= dan ud med "Lassens blomster". - Og næste år kunde man allerede se fle= re naboer så lupiner.

Far var ikke handelsmand. Ovre fra Rødegård havde de fået et par gode rø= de køer med til Svostrup. De har åben= bart været for gode, for det varede ik= ke længe, inden drevne handelsfolk hav= de fået bildt far ind, at de køer pas= sede slet ikke her på sandmarken, han måtte meget hellere få dem byttet med et par brogede køer.

Nu er det en nydelse for jyder at handle, og nydelsen er dobbelt, når

det er præsten eller degnen, man får taget ved næsen. Fars handeler foregik gerne nede i kroen, hvor foretagendet indleddes med nogle "halve kaffer", og når så deltagerne var blevet varmet op, kunde man gå til sagen. De fik køerne narret fra far, og vi fik et par sortbrogede i stedet. En overgang havde vi tre køer og en heat, men pløjning var ikke fars lyst, så vi holdt en dag-lejer til det, som mor og børnene ikke kunde klare. - Han havde mange bi-stader, og der blev solgt en hel del honning.

Een ting blev man klar over, at han kunde til gavn, og det var fiskeriet. Han lavede selv en båd, som lå nede ved Per Søndergårds skibsted, og det var hans første arbejde om morgenen, at gå ned og røgte rusen og hælde ålene i hyttefadet. Derefter blev rusen hængt til tørre på hegnet til Kølhaven, for

Ruse hængt til tørre.

forbudt at "glibe". Det var ål, man var ude efter, men der kunde godt gå en gedæ i nettet, og den blev der så kastet lod om.

atter at blive sat ud igen ved solnedgang. Far fangede mange ål, vi fik ålesuppe, stegt ål, rulleål osv., så vi til sidst ikke gad se dem længere.

Far og Kræn kroumand gik ofte ud at glibe sammen, og så var det nok værd for en lille dreng at sidde i ledsagebåden og smide de småfisk ud som det var

Per Søndergeris Kølhøve (kålhave).

Om dagen måtte man kun have een rusepæl stående i åen, den anden blev banket ned, når rusen sattes.

Forneden ses til højre en af de gamle både fra min barndom. De var fladbundede og blev drevet frem med en lang stage. De var gerne halvt fulde af vand, og der måtte øses, inden man kunde sejle.

Åen ved Svostrup kro, før der kom bro.

Far tog sig meget af mig, da jeg var en lille dreng. Jeg var kommet dumpende en halv snes år efter den øvrige børneflokk, så jeg har vel gået og tullet om alene. En hel del af mine tidligste erindringer angår i hvert fald ham. Noget af det første, jeg kan huske er, at jeg sad på hans skød inde ved katedret i skolen. I den gamle bordplade var der en del huller, som det var morsomt at stikke fingrene ned i, og nu gjaldt det om, hvem af os, der kunde "besætte" flest huller. Det gik vi begge op i med stor iver, samtidig med, at han underviste.

Nede i katedret stod en blikæske, og i den puttede far de en og to ører, han fik ind ved salg af penne og grifler til børnene. Til sidst blev æsken helt fuld, og den forekom mig at være en umådelig formue. Den blotte tanke om, hvor mange kræmmerhuse brystsukker man kunde få for dem, fik det til at svimle for mig. Det var nu letsindigt af far at lade de penge stå i uaflåset skuffe, for en skønne dag var æsken væk, og det lykkedes hverken at finde penge eller tyv.

En dag i mørkningen var far ved at lege vovhund med mig, og jeg kravlede rundt under bordet og gøede voldsomt. Men pludselig blev det til gråd, for det gjorde ondt i mit knæ. Mor havde sat en synål fast i en rulle tråd, der var faldet ind under bordet, og nu havde jeg jaget nålen op i knæet.

Da benet blev blottet, så vi alle interesserede til, hvordan nålen lavede et helt lille bjerg på huden. Far prøvede at skære den fri med en barberkniv, men jeg var sikkert alt for bange for en sådan privat operation, og enden på det blev, at vor nabo Anders Andersen spændte for og kørte far og mig til Silkeborg, hvor distriktslæge Lund ordnede sagen. På hjemturen sad jeg og sov i fars arme.

Da jeg var i femårsalderen, var jeg en dag kommet ned i kroen, kaldet kroueret, hvor Pejre og den mere foretagsomme Asse havde neglet nogle cigaretter og cigarer i butikken, og vi tre jævnaldrende herrer skulde nu nyde vor første smøg, hvilket foregik omme bag ved laden. Det bekom os ikke vel, og

vi indstillede hurtigt foretagendet. Da jeg gik hjem, fik jeg et par store cigarer med mig, og dem anbragte jeg i bluselommen, synlige for enhver, og så præsenterede jeg mig for mor uden at ane, at jeg havde gjort noget galt.

Mor kiggede på mig, lugtede til min ånde, og så kaldte hun på far, der sad og læste avis i dagligstuen. - "Vil du ikke lige komme ud og se på din søn". Det lovede ikke godt, far kom ud, men bortset fra en brummen mærkede jeg ikke noget til, at jeg var faldet i unåde.

Da jeg blev større, lavede han en trillebør til mig. Det tærede vel nok på en lille drengs tålmodighed at se den blive til. En aften kom det lille hjul fra karetmageren, og jeg trillede med det, så jeg blev hudløs inde i hænderne. - Men nu blev det rigtig spændende, og til sidst fik den sin sidste omgang maling. Næste dag fik jeg lov til at køre med den ude på pladsen. Jeg var glad for den og stolt af den, for ingen af mine kammerater havde sådan en bør.

Jeg holdt meget af at skyde med knaldebøsse, og far købte så knaldhætter til mig, i nogle små grønne æsker, og hver dag efter eftermiddagskaffen stillede jeg inde i stuen og fik min ration af knaldpapir udleveret, som jeg så kunde fyre af efter behag. - Her blev det dog nødvendigt at tage et forbehold, da det blev opklaret en dag, at jeg var gået hen til hønsehuset og havde stukket knaldebøssen ind ad hønsehullet og havde fyret al min ammunition af mod de skrækslagne høns. - Jeg fik ikke smæk, for jeg har været ganske lille, men der kom strengt forbud.

Vi havde et værk med fugle, dyr og insekter, og da far opdagede, at jeg havde en god hukommelse, morede han sig med at lære den lille purk navnene på en mængde dyr, og det måtte jeg så naturligvis brillere med, når der var gæster.

Far satte pris på alle mulige slags spil. Da jeg var lille, spillede vi noget, der hed "Pir", et rent børnespil, men det kunde godt adspredde ham. Så gik vi over til 66, og vi spillede møllespil - eller nitavl, som vi kaldte det. Omsider gik vi over til skak. Da en af springerne mistede hovedet, skar han et af ben, mens jeg sad og så til. Det var fint arbejde, og til sidst farvede han

det med rødt blæk. Jeg har de skakbrikker i mit eje, og han lavede skakbræ-
ter til os alle sammen.

Når børnene kom hjem i ferien, blev der spillet kort. Johanne og hendes
kæreste, Gudmund og far kunde sidde i timevis og spille l'hombre. Mor og Inna
fik ingen hjælp til roearbejdet, og de skulde også hjem og lave mad til kort=
spillerne. En dag drillede de dem med at blive ved med at arbejde, og klokken
blev henad eet, inden kortspillerne anede uråd. De kom ud på pladsen og konsta-
terede faktum. Så måtte Johanne til at give en hånd med.

I Svostrup gik han ikke af vejen for at tage del i et spil pind med dren-
gene i frikvarteret, og det satte drengene stor pris på, for frikvarterernes
længde led ikke derved. Niels fra Gravballe kro var en ren mester i dette
spil; jeg så ham en gang spille ene mand mod far og de øvrige. Han kunde stå
helt nede på vejen (der, hvor vognen holder), og slå storepinden af teglstenen
oppe ved pumpen.

1902.

Engang manglede jeg en storepind, og af min ven Karl Murer havde jeg fået en kroget tjørnegren, som jeg slæbte hjem og stod hen under aften ude i brygger= set og filede på den med en døv kniv. Da kom far tilfældigvis ud og så mig ved arbejdet, og da han fik at vide, hvad det drejede sig om, tog han fat. Gre= nen blev afkvistet, og så tog han den med ind i stuen, hvor lampen var tændt, og her finbehandlede han grenen. Jeg skævede hen til mor, hvad hun mon sagde til, at hendes gulv blev snavset til, men hun sagde ikke noget, og for resten fejede far op efter sig. Den færdige storepind blev sat i spænd i en stole= ryg for at få en krumning rettet ud, en manøvre, jeg aldrig havde drømt om, og dagen efter mødte jeg op med en storepind, som de andre ikke havde mage til.

Som lærer var far ypperlig. I dansk fik vi lært en udmærket udtale, og i skriftlig dansk fik vi så sandelig lært at stave ordene rigtigt. Vi skrev et stykke diktat eller en genfortælling, og så satte far røde streger under fejlene, hvorefter vi selv måtte finde ud af, hvad der var galt, og de rettede ord blev skrevet ud i marginen. Jeg så engang, at en af fattiggårdsbestyrerens drenge havde haft så mange fejl, at han var halvanden side forud i marginen. Jeg stod og grundede på, hvad han vilde gøre, når han var ved vejs ende i mar= ginen. - Det var en metode, der gav arbejde både til lærer og elev, men den var probat, vi fik lært at stave. Og hvis der var for mange fejl, måtte vi skrive det hele om.

Regning havde hans særlige interesse, og de børn, der havde anlæg herfor, fik lært en mas= se. - Bibelshistorien fik vi lært til gavns, derimod lærte vi ingen salmevers, og det var med lange mellemrum, at vi fik katekismus for.

Des mere gjorde han ud af fortællefa= gene. Når han havde fortalt et stykke danmarkshistorie, stod det så levende for een, at man ikke behøvede at læse videre på det hjemme.

Af særfag havde vi naturhistorie og fy=

25 års lærerjubilæum. Langelinjepavillonen, Kbhvn. Far til højre.

sik, og her søgte han ved simple midler at vise os fysikkens grundbegreber. Fx. viste han os vandets opdrift ved at hænge en sten i en bismervægt så der blev ligevægt, men når han så sænkede stenen ned i en spand med vand, kunde vi let se, at den var blevet lettere. - Det meste blev ren teori, da han helt manglede fysiksamling og naturhistoriske præparater.

Far gav daglige karakterer, og en gang om måneden blev gennemsnittet regnet ud, og vi blev flyttet, idet vi sad efter dygtighed.

Der var ingen disciplinære vanskeligheder af nogen art, det faldt os ikke ind at være uartige, og ordenen blev opretholdt i al godmodighed. Af straffe brugtes eftersidning, og hvis vi var uopmærksomme i timerne, kom vi

ud at stå på gulvet. Kiggede man ud ad vinduet, blev man beordret hen foran det, så man rigtig kunde nyde udsigten. Man kunde drive det så vidt, at man kunde komme hen og stå i tørvekassen, hvilket var højeste grad af skammekrog. Lussinger var meget sjældne, han indskrænkede sig til at knipse os i hovedet, det kaldtes at "nikse", og det kunde godt gøre ondt, da han havde nogle kraftige fingre. Kun en eneste gang i min skoletid har jeg set ham gribe til stokken, og det var til en dreng, der havde været uterlig mod pigerne på vej hjem fra skole. Selv har jeg aldrig fået prygl af far. -

Når han var oplagt til det, tog han violinen frem, og så hed det: "Skal vi synge et par viser", og det var vi glade for. Vi brugte Lidemarks sangbog, og vi sang den igennem fra ende til anden, så vi fik efterhånden et stort repertoire. - I sine unge dage arbejdede han på at få oprettet et flerstemmigt sangkor, men det gik i stå. - Nogle nabolærere dannede sammen med ham en kvartet, men det blev heller ikke varigt.

De gamle elever mindedes far som en meget dygtig lærer. Mor holdt tal på alle de af hans elever, der var gået den læsende vej, og det var forbavsende mange, når man tager skolens størrelse i betragtning.

Far læste meget, og for små midler havde han samlet sig et godt bibliotek. Han holdt "Frem" og fik derigennem en hel del gode bøger. Salomonsens leksikon og Troels Lund: Dagligt Liv i Norden - stod på hans reol.

Det var mest historie og biografi, der interesserede ham. På de hvide blade i almanakkerne skrev han bogtitler, og så lånte han bøgerne på statsbibliote-

ket i Århus. Han havde i sine senere år næsten altid bøger hjemme derfra.

I kirken ledede han sangen med sin smukke og kraftige røst. Der skulde ikke så få degne til at tage troen fra ham.

Til gengæld havde han ikke meget stemme på, når han bad ind- og udgangsbede. Det var en morsom forestilling. Far stod ud i kordøren, og præsten skyndte sig hen og kom i stilling på knæleskamlen, og så begyndte far at mumle bønnerne ligesom for sig selv, der var ikke en sjæl i kirken, der kunde høre et muk af, hvad han sagde - ikke engang jeg, der dog sad lige ved ham i degnestolen. Jeg blev meget forundret, da jeg i en anden kirke hørte degnen læse bønnen op med fuld røst.

Det manuelle havde hans store interesse. Han havde høvlebænk og drejelad oppe på loftet, og i sine yngre år lavede han en hel del husgeråd, fx en rulle. Det var solidt kram, han lavede. Desuden flettede han kurve, så huset lignede et værksted. Alle mine søskende blev forsynet med kurve, som han har lavet. Til mig lavede han en kurveseng, som jeg lå i, til jeg var 12 år gammel.

Han prøvede at interessere andre heri og fik stiftet en husflidsforening, hvor der blev flettet kurve og lavet børster. Det gik fint, så længe far sad i bestyrelsen, hvilket han gjorde til 1912. Da var man åbenbart blevet enige om, at man ikke længere behøvede den gamle lærer. - Jeg var med til generalforsamlingen det år, og jeg kan huske, hvordan de forskellige sad og foreslog hinanden, men der var ingen, der foreslog lærer Larsen. Jeg sad og var så skuffet og syntes, at de var rigtig utaknemlige mod far, der dog havde skabt det hele. Det gik så vidt, at slagter Jørgensens kone kom i bestyrelsen, og hun

spurgte forfærdet: "Jamen, hvad skal vi da lave"? Foreningen blev heller ikke gammel, den døde en stilfærdig død, så snart der skulde arbejdes med den uden fars hjælp.

Også på andre måder søgte han at gavne sine medmennesker. I 1898 var han formand i sygekassen og havde gjort meget for dens oprettelse. I Gravballe var han den drivende kraft ved anlæg af vandværk, og omkr. 1908 udkastede han tanken om at få lavet et elektricitetsværk. Det kunde folk dog ikke tage, man havde ikke engang elværk i Silkeborg, så det var tiden ikke moden til.

Han var meget interesseret i at få børnene holdt frem. Da Johanne og Gudmund læste i Silkeborg, cyklede han gerne ind til dem lørdag eftermiddag med en solid kurv mad. Somme tider var jeg med, jeg sad på et lille brædt på stangen, og det var vel nok en festdag for mig at komme ind til den store by, og der kunde jeg lege med Esben-Petersens drenge.

I 1906 blev der bygget en ny dobbelt skole i Gravballe, og vi flyttede derop. Nu lagde far kortespillet på hylden og blev havemand. Jorden her var lermuld, - ikke Gudenådalens sandjord. Og det kan nok være, at han tog

fat på at anlægge en stor køkkenhave. Næsten al hans fritid blev tilbragt i haven, han gravede, såede og plantede. Der blev en masse jordbær, og hans specielle blev efterhånden løgavl. Han plantede en del frugttræer, men de kom først rigtig til at give, det år han døde. Blomster og den slags, der var til pryde, måtte mor tage sig af, det var kun frugt og køkkensager, der interesserede ham. Pudsigt nok har hans yngste søn det nøjagtigt på samme måde.

Foran skolen var der den gruslagte legeplads, og den var den helt ideelle krocketplads, og særlig i ferierne blev dette spil dyrket meget, for så behøvede vi ikke at pille buerne op efter hvert spil. Far var med i en klub, der bestod af kolleger, Danstrup, Voel; - min specielle ven Andersen, Asmildgårde og en fhv. lærer, nu proprietær Rasmussen, Skjellerup Nygård. De mødtes skiftevis hos hinanden og forenede således spil med selskabelighed. En gang, de spillede hos os, slap det ud, at klubben også tjente til andre formål, idet både Rasmussen og Danstrup vilde have den ugifte Andersen til svigersøn. Da denne kort efter forlovede sig med en dame fra Silkeborg, ophørte klubben.

Far gav sig stadig af med læsning, der var til stadighed bøger fra statsbiblioteket i huset. - Af aviser holdt vi i mange år "Silkeborg Avis", et rent venstreblad. Senere blev avisen suppleret med "Silkeborg Socialdemokrat", og i sine sidste år holdt han - til min store glæde - "Politiken", den med svalerne på telegraftrådene på forsiden. - Far var meget interesseret i politik, når der var møde i forsamlingshuset, og der var politik på programmet, var han altid med. Han sagde, at han var socialdemokrat, hvor meget han så har ment med det.

Da jeg gik i mellemskolen, interesserede jeg mig meget for kemi og havde lavet mig et helt laboratorium. Nu opdagede far, at alle mine lomme penge gik til kemikalier, og så sørgede han for en ordning, hvorefter jeg fik rigelige karakterpenge, og var der større ting, jeg manglede, gik jeg sjældent forgæves til ham. Jeg blev efterhånden apotekets skræk. "Nå, der har vi kemikkeren, hvad for mærkværdigheder skal du så have i dag?" - De skulde slå op i katalogerne for at finde ud af, hvor meget jeg kunde få for 10 øre, men de morede sig alligevel over denne her knægt, der var så interesseret i

kemi, og det var så langt fra, at farmaceuterne prøvede at slå min interesse ned.

Det var noget helt andet med mine to store søstre, som indtog en tåbelig holdning. De kaldte det, at jeg "doktorerede", og de havde kun hån tilovers for min interesse, hvad jeg ikke tog mig nær.

Da far blev enkemand, blev han bedt en del ud, navnlig til konfirmationsgilder, og der var lærerinden og husbestyrerinden gerne med. Han havde en for en landsbydegn slem skavank, han kunde ikke holde taler. Jeg har aldrig i mit liv hørt ham holde tale, og det var jo ikke velset, da det netop er derfor, at man inviterer degnen med til gildet.

En dag i marts 1914 havde far haft vrøvl med en af de store piger. Hvad der har været i vejen, ved jeg ikke, uopmærksomhed eller hvad ved jeg, nok er det, far tabte tålmodigheden og langede til hende.

Det var nu ellers noget, der sjældent skete, og man plejede aldrig at lave større væsen ud af den slags, men pigens fader, slagter Jørgensen, havde et horn i siden på far, og nu skulde der laves stort nummer ud af den bagatel.

Den vrede fader spændte for vognen og kørte hen til de tre skolekommissionsmedlemmer, der boede i Gravballe, bl. a. en meget hellig skrædder. Overfor dem fremstillede han sagen og krævede hævn, hvorefter han kørte hele selskabet til Grøn-

Far og Julie - 1912

Gravballe skole 1913. I vinduerne til venstre ser man mors filerede Gardiner.

bæk til pastor Torm, der var formand i kommissionen. Der blev så holdt et "møde", jeg skal ikke kunne sige, om den vrede fader deltog, men resultatet blev nedskrevet i et dokument, der blev overgivet til slagteren, som kørte tilbage i triumf sammen med sit følge.

Vi opholdt os i kontoret, da de kom, far sad ved skrivebordet og husbestyrerinden, Kristence og jeg var også derinde.

Deputationen gik gennem skolestuen, og man bankede på døren, hvorefter de troppede op og stod henne i døren. Far blev siddende, ganske upåvirket af situationen. - Der blev nu en pause, hvorefter slagteren, som var den modigste, sagde: "Vi har en skrivelse til Dem fra pastor Torm". - "Naa, har De det." - Slagteren stod lidt uvis med brevet i hånden.

"Vørsågod", sagde han og rakte det hen imod far, der imidlertid blev roligt siddende og gjorde ikke mine til at tage det. -

"Hvor kan jeg lægge det?" kom det fra slagteren. - "De kan lægge det der", sagde far og pegede med en foragtelig mine på midterbordet. Manden adlød, hvorefter d'Herrer trak sig tilbage. -

Skrivelsen blev nu studeret, og den indeholdt, som man kunde vente, en "næse" til den gamle lærer.

Hr. Lærer Larsen! Vi har gjentagne Gange hørt, at de har straffet Børnene i Grauballe Skole paa haardhændet Maade. Nu klager S. Jørgensen over, at de har slaaet hans Datter, uden at der er udvist Uartighed fra hendes Side, fordi hun ikke kunde regne sin Hovedregningsopgave.

Vi maa alvorligt paalægge dem 1) kun at straffe i Tilfælde af Uartighed, 2) ikke at straffe Pigebørn med legemlig Revselse, 3) ikke at straffe i Ophidselse, samt 4) at afholde dem fra at øve Tugt over Børnene i Forskolen, som ikke hører til deres Omraade.

Dersom der kommer gjentagne Klager over dem, ser vi os nødsagede til at lade disse gaa videre til Skoledirektionen.

I Svostrup Sogns

Skolekommission

A. Torm. A. J. Andersen.

Jens Sørensen.

Jens Chr. Petersen.

f. t. Grønbæk 3/3 1914.

-
Da far viste brevet til Andersen, Asmildgårde, sagde denne:

"Det er da ikke så let at vente, til det er gået over!"

Jeg.

To lærerinder.

Far.

1913

Selv om far ikke lod sig mærke med det, var han blevet vred over "irettesættelsen", og han gjorde ikke gode miner til slet spil. - De to sidste dage i marts skulde der være eksamen i Gravballe skole, og som det plejede at være skik og brug, spiste skolekommissionens medlemmer til middag hos os. Vi havde slagtet gris til jul, og som livretter havde vi stegt flæsk, hvad vi spiste meget ofte. Nu i marts sagde far tit, at når vi nu skulde have skolekommissionsmiddag, så skulde vi sandelig have grød og stegt flæsk, for det smagte så dejligt.

Til at begynde med tog vor husbestyrerinde, som nu var Kristence, datter af lærer Jensen i Ans, sig ikke synderlig nær, hvad han sagde, idet hun opfattede det som hans behagelige spøg, men da dagen nærmede sig, viste det sig, at det var hans ramme alvor. - Den sidste drøftelse fandt sted nogle få dage før eksamen. Kristense spurgte, om det virkelig var hans alvor med grød og flæsk. - Ja vist var det. - "Det er jeg ked af. Jeg synes, det er noget sært noget at sætte på bordet sådan en dag. Så vil jeg hellere være helt fri for at give dem mad." - "Det må De gøre fuldstændig som De helst vil." - "Kan vi så lade det være en aftale, at de ikke spiser hos os?" - "Ja vist." -

Eksamensdagen kom, og kommissionen anede intet. Klokken blev 12, og der blev givet middagsfrikvarter. I stedet for at byde d'Herrer ind i privatlejligheden, trak far sig tilbage og overlod dem til deres betragtninger. For de lokale medlemmer var disse ikke så lystelige, for ingen af dem var belavede på at bespise præsten. De to gik hjem og overlod til skrædderen at klare ærterne. - Da han og præsten kom anstigende, stod skrædderkonen midt i en storvask, så hun var ved at få et tilfælde, men hun fik da sat noget mad på bordet for dem. - Næste dag var der også eksamen, men nu var man forberedt, og den stod på en større middag hos skrædderens.

Noget efter fortalte min ven, Peter i kroen, mig: "Du kan tro, at folk her i sognet har moret sig godt over den historie med eksamen i Gravballe skole. De synes allesammen, at det var rig-

tigt af din far, at han ikke vilde invitere skolekommissionen til middag, når de sendte ham næsvise skrivelser ". -

Det var en dødssyg mand, man havde lavet denne aktion imod. I marts, april og maj begyndte det at gå ned ad bakke med fars helbred. Det var mavekræft, og det var alt for sent, han kom til læge. Han var 62 år, og det var hans hensigt at gå af, når han var 65, så kunde han flytte til København, og så kunde jeg, der til den tid vilde være student, være hos ham og studere videre.

Men det kom til at gå anderledes. Al den mad, han fik, kastede han op, han måtte holde sengen, og der måtte holdes vikar. Det blev Niels Kloostergård, en fætter til vor tidligere husbestyrerinde.

I pinsen blev jeg sendt til Århus til Johanne, og jeg skulde bede hans døtre om at komme hjem, men de, og navnlig Anders Bech, mente ikke, at der var grund til det. De var slet ikke klar over, hvor nær enden var.

Den aften, jeg kom hjem og kom ind til far, blev jeg rædselsslagen. Der havde ikke været noget særligt at se på ham, han lignede sig selv, men nu var øjnene uden glans, og kinderne var indfaldne. Det var en dødsmerket mand, der lå i sengen. - Det overvældede mig helt, jeg måtte gå ud i haven og være lidt alene. Hele min fortvivlede stilling stod mig klart, om kort tid vilde jeg være forældreløs og uden hjem. - Kristence kom ud til mig og søgte at trøste mig, så godt det lod sig gøre, men hendes vurdering af forholdene faldt sammen med min. -

Nu var der ikke andet at gøre, end at få læge tilkaldt, og han foreslog indlæggelse på Aarhus kommunehospital og hurtig operation. - Lærerinden, Margrethe Nielsen og jeg tog med ham i bil ud til Århus, hvor han fejlagtigt blev indlagt på den medicinske afdeling. Lærerinden og jeg tog tilbage, og jeg så aldrig min far i live mere. - Julie var på kursus på Ankerhus, hun tog nu til Århus, og hun og Johanne gik hver dag op og så til far. Han skulde have været opereret med det samme, men ved en fejltagelse blev han det ikke. - Det skete senere, og vi fik at vide, at det var gået godt. Der blev sagt, at efter operationen kunde han

leve i to år.

Lørdag den 4. juli sad vi ved frokosten, vikaren, lærerinden, Kristense og jeg, der skulde til Silkeborg til oprykningseksamen i fransk.

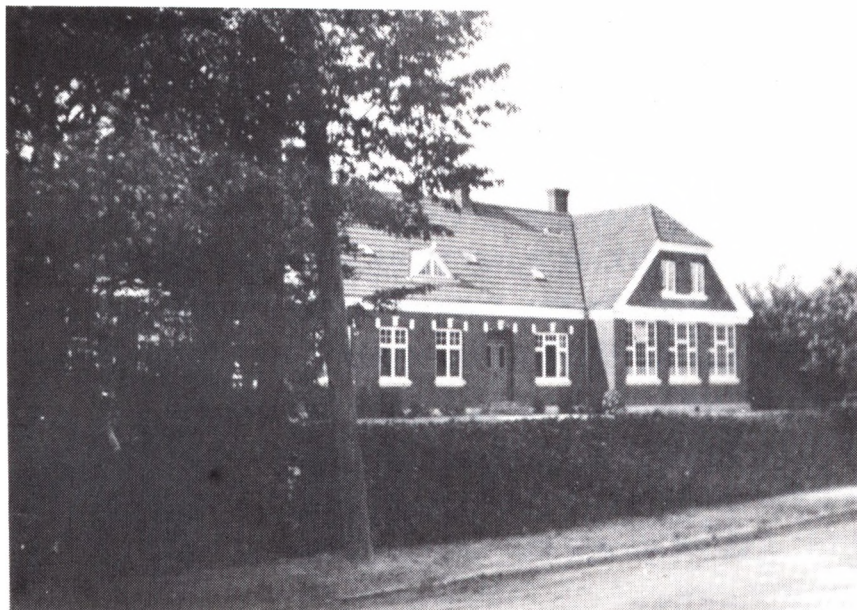
Pludselig så jeg brugsuddeleren komme gående hurtigt ned ad vejen. Hjer-
tet stod stille i mig, - jo, han drejede herind til skolen. - Jeg vidste
godt, hvad hans ærinde var, inden han kom ind, - den besked, han nu stakåndet
stod og afleverede hende ved døren. Det var en telefonbesked fra Århus,
lærer Larsen var død om morgenen, og hans døtre havde været hos ham til det
sidste. -

Skolebørnene fik fri, og jeg cyklede ned til Søren Peter for at få
ham til at ringe over far. Derpå tog jeg til Silkeborg og passede min eksa-
men, og bagefter tog Klostergård sig af mig, jeg boede ude hos dem i hans
hjem de følgende dage. Han var uhyre rar imod mig, og gjorde alt for at trøs-
te mig.

Julie kom nu hjem og kunde overtage styret. Fars kiste

kom fra Århus, men
da det var i den
meget varme sommer
1914, blev det nød-
vendigt at sætte
kisten ned i den
grav, der var kas-
tet til ham ved
mors side på Svo-
strup kirkegård.

Lørdag 11. juli blev
far begravet, og fa-
milien var mødt, fas-
ter Marie, tante Han-
ne, moster Petra,
mbr. Andreas og Mbr-
Carl.

Gravballe skole.

I kirken talte mbr. Carl, og han sagde meget godt om far. Vi havde håbet, at vi kunde blive fri for at høre Torm, der var berygtet for sine ligtaler, idet han gerne skulde have væltet en skarnspand ud over enten den afdøde eller de efterladte. Det søde væsen kunde heller ikke holde sig i skindet ved denne lejlighed, far fik sig en omgang, og præsten har sagtens tænkt sig, at nu var den sag forbi. Men der var masser af lærere i kirken, og de blev vrede over den ligtale, og de sagde deres mening i "Folkeskolen" og i nogle Silkeborgaviser.

"Folkeskolen", 13/8 1914. Mindeord over Morten Larsen.

Med ham mistede lærerstanden en personlighed af rang. Selvhjulpen mand, som han var, havde han lært at stå på egne ben. - Saltet er godt, hedder det. Han var et salt. Vi, der samledes med ham ved kredsens lærermøder, lærte at skatte ham som det salt, der friskede op i omgivelserne. Med sine 62 år stod han egentlig som den personificerede ungdom iblandt os.

Altid levende interesseret, født oppositionsmand, klar og skarp i replikken, men aldrig sårende. Et ualmindelig klart hoved, en stålsat vilje, en brav kammerat, sådan var Larsen. - Og alle vi kolleger, der ikke een, men mange gange har krydset klinge med ham, siger ham tak, fordi hans klinge altid var blank som sølv.

Senere i bladet står - "En mærkelig mindetale".

Som omtalt andetsteds i nærv. blad jordedes M.L. 11/7 14 på Svostrup kgd. Ved denne lejlighed talte bl.a. pastor Torm. Da det antagelig kan have sin interesse for andre at se, hvad der kan bydes en dygtig og brav kollega i hans grav af hans nærmeste foresatte, skal jeg bringe et forkortet referat af Torms tale. Det var almindelig bekendt, at forholdet mellem Larsen og præsten var meget spændt, men aldrig hørte man Larsen angribe Torm, når denne var fraværende. I åben fejde slog han bravt - det kan past. T. sikkert bekræfte, men aldrig angreb han en mand, der ikke kunde værge sig. - Man kunde høre L. sige "Det er mig en lidelse at skulle sidde søndag efter søndag og høre pastor Torm", men nogen nærmere forklaring fik vi aldrig - præsten var

jo ikke til stede og kunde forsvare sig.

Ved Larsens jordefærd fik vi forklaringen.

Størstedelen af den herværende lærerkreds var mødt, og alle de mødte var enige om, at det var os en lidelse at sidde og høre på, at præsten benyttede sin magt til at give sin fjende et velment sidste spark. At det var en død, præsten sparkede til, generede åbenbart ikke manden.

" Sandheden tro i Kærlighed ", citerede præsten gang på gang, og så gjorde han et velment forsøg på - i sandhedens navn at sværte Larsen som lærer, som menneske og som kristen.

" Det er svært for mig at tale ved lærer Larsens bære"- lød det med dyster stemme - alt vedrørende l.L. står for mig i en tåge - hans fortid, hans nutid - (kunstpause) - hans evighed.

Men sandheden tro i kærlighed - der kom noget ubetydeligt fordelagtigt og så - et men. -

L.L. havde en egen evne til at få mange kundskaber ind i børnene - de øverste og de næstøverste; - men så sad der nogle hagved - hvad fik de? - (pause - præstens hoved sænkes som i dyb sorg, og røsten er det dystreste dystre) - ingen ting! - og en lærers gerning er ikke blot at undervise - han skal opdrage. -

(Det er udlagt - I folk her i Gravballe tror, at Larsen var en dygtig lærer, men i virkeligheden var han umulig.)

Eller : Larsen var kirkesanger - han sang smukt, men det skal vi ikke takke ham for, det var herren, der havde givet ham hans stemme - han forstod at tænde alterlysene og give mig alterklæderne på på en smuk måde (hvor smigrende for den afdøde) - men - men - aldrig så jeg ham ved Herrens bord.

Det viste sig bagefter, at næsten alle vi 20 - 30 tilstedeværende lærere havde tænkt på demonstrativt at forlade kirken. Beklageligt, at vi ikke gjorde det.

Kristensen.

Ugen efter kom præstens svar:

Skulde det, der skal gælde for et referat, rettes og bringes tilbage til det,

som jeg i virkeligheden sagde, vilde det tage for megen plads.

Men et punkt må jeg have lov til at rette, idet jeg tilføjer, at det, jeg sagde om lærer Larsen, var ikke følelsesudbrud, men sande, betænksomme ord.

Jeg er i de 6 år, jeg har været her, kommet til at holde meget af lærer Larsen, og har følgelig ikke givet min fjende et velment sidste spark. Når det hedder: I åben fejde slog han bravt - det kan pastor T. bekræfte, - må jeg sige, at jeg ikke - som antydte - kan bekræfte dette af egen erfaring, da jeg ikke har ligget i fejde med lærer Larsen.

Når der har været noget i vejen, og der har været adskilligt i vejen, har jeg været på lærer Larsens side, om end ikke på hans parti, for at få det bedst mulige ud af det for lærer Larsen. - Det er virkeligheden.

Det var da heller ikke alle lærere, der hørte som lærer Kristensen hørte. Begravelsesdagens aften sagde en mig personlig ubekendt lærer til en fælles bekendt af os, at han havde været særlig glad over det, jeg havde sagt.

A. Torm.

Det var underligt, at far netop skulde dø i den historiske juni måned 1914. - Så længe, jeg kan huske, havde han hævdet, at der aldrig mere vilde udbryde en europæisk krig. - En måned efter hans død udbrød den 1. ste verdenskrig.

Morten Larsen og hstr. Karen Nicoline f. Dinsen havde 5 børn, som ganske kort nævnes tillige med deres efterkommere. Der står lidt mere om dem i "Bruunbogen", og den udførlige skildring står i min bog "Rødegårdsdinsenerne", side 51 f.f.

8 a. Johanne Rebekka Larsen 1881 - 1943, gm. Anders Bech, skoledirektør i
Vejle. 5 børn.

9 a. Karen Johanne Bech 1907 - o8.

9 b. Jenny Katrine f. 1909 gm. lærer Malte Nielsen. 2 børn.

10 a. Inger Lise Malte Nielsen, f 39, gm. Ib Niemann 1 b.

11 a. Anders Niemann, f. 1959.

10 b. Ellen Rebekka M. N. f. 1944.

9 c. Emma Sofie Bech f. 1911. Ugift, talepædagog i Vejle.

9 d. Aksel Johannes Bech, 1948 - 46. Lærer i Vejle. Omkom
ved motorulykke. Gm. Helga.

9 e. Viggo Ernst Bech f. 1924. Amtslæge i Vejle.
Gm. Else Marie. 2 børn.

10 a. Inger Merete Bech f. 55

10 b. Anders Christian Bech f. 60.

8 b. Julie Andrea Larsen 1882 - 1953. lærerinde, gm. Jakob Vallentin,
landmand. 2 børn:

9 a. Elisabeth Agathe Vallentin, 1920 - 47. Gm. Mogens Mad-
sen Odense. 0 børn.

9 b. Edvin Anker Vallentin, f. 1921. gm.

8 c. Gudmund Thorvald Larsen 1884 - 1961, lærer i Ærøskøbing.
Gm. Emily Hornbech, f. Drejøe. 2 børn:

9 a. Anna Vibeke Larsen f. 1914, gm. bagermester H.P. Hansen ,
Ærøskøbing. 3 børn:

10 a. Hans Kelding Hansen 44. Bager.

10. b. Birgitte K. H. 1945.

10 c. Morten K. H. 1952 - 55. (Færdselsulykke)

9 b. Anita Larsen f. 1920, gm. blikkenslagermester Chr. Fentz

Fåborg. 3 børn:

10 a. Jacob Fentz, 40

10 b. Kirsten Fentz 1943, gm slagter C. Svensson.

10 c. Mogens Fentz 1948.

8 d. Ingeborg Margrethe Larsen 1888 - 1945. Lærerinde, gm. Christian Munch
Sørensen (navneskifte til Hermansen) 1 søn:

9 a. Karl Herman Munch Hermansen, f. 1912, landinspektør.
gm. Grete Nielsen 1 søn:

10 a. Olaf Munch Hermansen 1950.

8 e. Karl Martin Schaldemose Larsen f. 1897. Lærer og kordegn i Ebeltoft.
Gm. Gudrun Hornbech. 1 søn:

9 a. Christian Schaldemose Larsen, f. 1922. Evnesvag.
Alumne på "Sølund", Skanderborg.

7 c. Peder Larsen Lehrmann, træhandler i
Falsled.

4/7 1853 - 3/5 1930.

Hvis man tager de to brødre, Morten og Peder, for sig og undersøger, hvem de slægter på, så er der efter mit skøn ingen tvivl om, at Morten er en typisk Bruun, og Peder er en ægte Lehrmann.

Jeg har i Bruunbogen fortalt om Peder, og det er egentlig ikke meget, jeg kan føje til.

Far og jeg besøgte dem i 1911, og jeg var hos dem i ferien 1912. Da havde de en blomstrende forretning, og Peder var en af Falsleds største skatteydere. Men det var en nyhed for mig at være i en fiskerby, der var mange oplevelser. - Tidlig om morgenen kom landposten, Anton, der havde været

ovre på Illumø efter mælken. Han lånte Pers køretøj til at fragte den om på mejeriet med, og så smuttede han hen på stationen og hentede Pers post, så han kunde have god tid til ekspeditionen af de mange ordrer.

Om eftermiddagen kørte Per selv på stationen med alle de mange poser med trævarer. Den lille røde hest var selvsagt noget af det mest forkælede, man kunde tænke sig, så den fik selv lov til at sætte tempoet, og det varede en evighed med at køre det lille stykke vej, det skulde jo foregå i skridt.

Da vi skulde nå et bestemt tog, måtte vi altid af sted i mægtig god tid, så det var

Rasmus og hans mor.

Peder.

en blandet fornøjelse at se på, at den lille hest sneglede sig af sted. Men en dag blev farbror pudset. Bedst som vi sneglede os af sted, kom der et andet hestekøretøj og overhalede os. Det gik den lille hests ære for nær, den satte i trav og vilde hen og vise denne her store krik, at den også kunde løbe. Og den holdt trolig ud, til vi var ved stationen, som blev nået en god halv times tid for tidligt, så vi måtte gå og vente, til der blev lukket op i ekspeditionen. Per bemærkede lunt:

"Det var da også skammeligt, at det køretøj skulde komme".

Da de var så tidligt oppe, var det naturligt, at man fik en kraftig frokost midt på formiddagen. Der manglede så sandelig ikke noget på tante Hannes frokostbord, og der vankede røde og gule snaps til maden.

Peer   Hanne   Anne   Rasmus. (1916)

Hanne   Peer.

Til bordknive benyttede Hanne og Peer nogle stærkt opslebne slagterknive. Det gjorde et helt professionelt indtryk, man var klar over, at det var et par eksperter i spisning, man her sad til bords med.

Efterhånden fik begge facon efter den megen gode levemåde.

Når man så far og farbror sammen, skulde man forsværge, at de var brødre. Der var

nok lidt lighed i ansigtstrækkene, men Peer var mindre og svær, mens far var høj og uden antydning af mave. For slet ikke at tale om det åndelige, far var livlig og intelligent, farbror var tilbageholdende og meget fåmælt.

Far så absolut ud til at være den sundeste af de to, og så skulde broderen alligevel overleve ham i 16 år.

Tante Hanne havde hang til det gudelige. Mine store søskende, moren og de sig tit over hendes gejstlige stil. - Således hedder det i et brev 1910, "Farbror Peers mente, at de kom henholdsvis til Grauballe og Århus i påsken, men "Gud" har maget det således, at hun (Tante Hanne) er blevet slået af en ko i julen, så de kan umuligt tåle rejsens besværligheder." - Hanne besørgede familiekorrespondancen, og hun sluttede altid med: "Kærlig hilsen fra Hjem til Hjem".

Men hvis hun mente, at hun var blevet trådt på tærne, så var hun alt andet end blid. Således, hvis der gik for lang tid, inden man skrev til hende. Derfor kom far i unåde hos hende lige inden sin død.

I mange år var den store bekymring, hvordan det skulde gå med den blomstrende forretning, når farbroder faldt fra, for dette her med regnskaber og bogholderi var ikke sønnen Rasmuses stærke side. Men den mangel blev afhjulpen, idet Peers søsterdatter fra Jordløse kom i huset hos dem, og hun kunde let klare den side af sagen. 2/4 1922 blev hun gift med Rasmus.

8 år derefter døde Peer, og nogen tid efter fik tante Hanne et apoplektisk tilfælde og mistede talens brug, hvilket var et hårdt slag for hende. I de sidste år var hun helt lammet, sad i en stol uden at kunne røre sig, og det var et rent kors, der blev lagt på den unge kones skuldre, idet hun måtte ofre hovedparten af sin tid med at pleje den gamle, til hun døde i 1938.

1 søn:

8 a. Rasmus Larsen Lehrmann 2/9 1893 - 8/11 1958.

Det blev Rasmuses skæbne, at han kom til for sent. Træindustrien var ved at høre op, alt kunde laves meget hurtigere på maskine. Leverandørerne organiserede sig, og det gik ud over Rasmuses fortjeneste.

Han var selv drejer, men da han fik astma, kunde han ikke være i nærheden af træspåner. - Han solgte det gamle hus og flyttede til Odense, hvor han levede sine sidste år. 1 datter:

9 a. Anna Larsen Lehrmann, f. 22/9 1922.

Se side 10,

Side 11:

Faster Marie.

7 d. Marie Kirstine Larsen,

2/3 1855 - 29/9 1938.

Gm. skomager, senere landpostbud, Hans Jakob Risbjerg (1843 - 1921). - De boede i det dejligste lille bindingsværkshus, som desværre nu er brændt.

Faster drev lidt brødhandel, dvs. hun havde ingen rigtig butik, rugbrødene lå på gulvet i dagligstuen, og hvedebrød og kager opbevarede hun i en kommodeskuffe.

Det var ikke noget i det store, og det vilde heller ikke have ligget for hende, for hun var et af de mest tilbageholdne mennesker, jeg nogensinde har kendt.

Når vi besøgte dem, var det gerne sammen med familien fra Falsled. Når Marie var sammen med den velhavende og meget snakkende svigerinde, så blev hun endnu mere tilbageholden, man kunde mærke, at hun havde en voldsom respekt for hende. Om der virkelig var grund til, at hun følte sig sat i skygge, tror jeg ikke, jeg har aldrig hørt Hanne optræde dominerende overfor hende. Men Marie var meget ængstelig for at gøre noget, der kunde mishage Hanne.

Hans Jakob sagde heller ikke stort, så det hjem, de to døtre voksede op i, var, for vi andre at se, yderst stilfærdigt.

2 døtre.

Hans Jakob Risbjerg.

Faster Marie med familie, ca. 1912.

Hans Jakobs hus i Jorløse.

Katrine

Niels Jørgen.

8 a. Katrine Elinore Johanne Risbjerg.
f. 16/3 1896. Gm. landmand Niels
Jørgen Nielsen, f. 1896, boende i
Glamsbjerg. 3 børn:

9 a. Karl Nielsen f. 18/1 1924, lærer
seminarieadjunkt i Ranum.
gm.lærerinde Aase Christensen.
2 børn.

10 a. Niels Nielsen f. 1950

10 b. Birgit Nielsen f. 1952.

9 b. Kamma Marie Nielsen, f. 28/7 1926, Rødovre. Gm. Disp.
Leo Nielsen. 2 børn:

10 a. Frode Risbjerg Nielsen 51

10 b. Anne Risbjerg Nielsen 53.

9 c. Hans Peter Nielsen f. 12/1128. (Jeg har dim. ham i eng.
til Alm. Forb.ex i Glamsbjerg.) Kommuneing. i Frede-
rikssund. Gm. Else Marie J. Jensen . 1 barn
10 a. Dorthe Risbjerg Nielsen 1961.

Karl.

Kamma (se side 97)

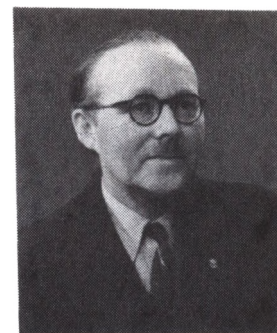

Hans Peter.

Anne.

8 b. Anne Emilie Johanne
Risbjerg,
7/7 1900 - 30/3 1960.

Rasms.

Gm. fættereren Rasmus Lehrmann.
Når jeg her til højre har stavet hans navn på en utraditionel måde, så er det ingen skrivefejl, ej heller vil jeg holde halløj med min kære, afdøde fætter, men sådan udtalte hans ko-

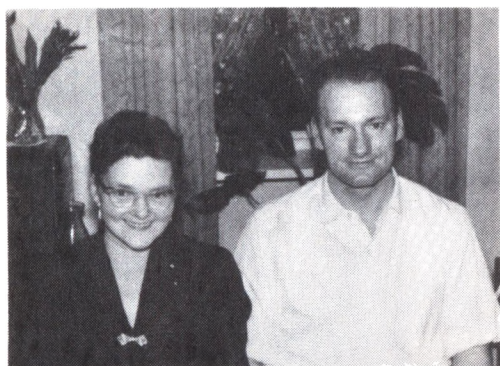
ne nu engang hans navn. Om det er særlig fynsk, og om de øvrige familiemedlemmer også sagde det sådan, husker jeg ikke, men det var særlig tydeligt hos Anne.

Da det gamle hus blev solgt, flyttede Anne og Rasmus til Odense, hvor han købte et bageri ude på Skibhusvej, som svigersønnen, der var bager kunde drive.

Rasmus døde i 58 og Anne i 60.

1 datter:

9 a. Anna Larsen Lehrmann f. 22/9 1922. ^{+ jan. 1968} - 2/4 1947 gm. bagermester Poul Gustavsen, Brammingevej 16, Odense. 3 børn.

Lille Anna

Poul.

10 a. Poul Lehrmann Gustavsen
f. 7/12 1945
10 b. Kirsten " "
f. 17/3 1948
10 c. Erik L. G.
f. 19/9 1955.

7 e. Karen Larsen. 28/4 1857 - jan 1927.

gm. malermester Rasmussen,
+ 1930.

Faster Karen,

Faster kom i sin ungdom ud at tjene, og som tiden gik, havde hun sørget for at få en god uddannelse i madlavning. Hun blev husholderske for den meget ældre maler Rasmussen, og det endte med ægteskab.

De besøgte os i Svostrup, fx. i 1898 var Rasmussen hos os i påsken og Karen kom en ugestid om sommeren.

I 1905 var lille Karen blevet stor nok til at komme med, og så kom hun og faderen om sommeren. Det var mit første møde med en københavnerinde, og hun var ved at tage vejret fra mig ved sit temperament. Hun for om halsen på far, kyssede ham og erklærede: "Jeg elsker dig, onkel". Jeg var virkelig ikke vant til at se min sindsligevægtige far behandlet på den måde. Senere, da hun blev voksen, forsvandt vildkatten, og man kunde ikke finde en mere stille og tilbageholdende ung pige end hende.

Under dette besøg spurgte lille Karen en dag mor, hvorfor hun aldrig kom og besøgte dem i København. Mor svarede hertil: "Det er vist ikke værd, jeg tænker, din mor jager mig ned ad trappen".

Af den udtalelse fik jeg det indtryk, at mor og faster ikke kunde så godt sammen, men på den anden side har jeg heller ikke

Onkel Rasmussen.

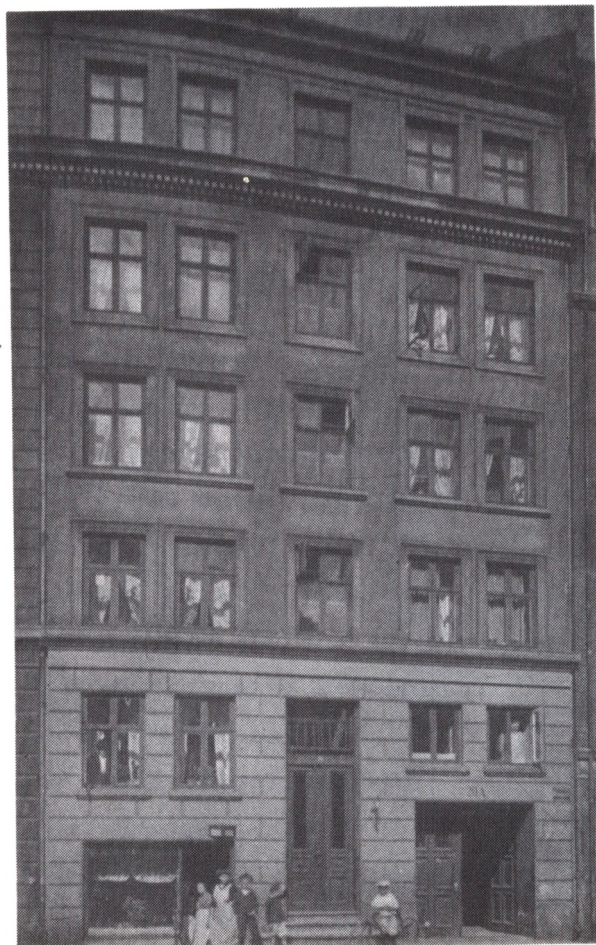
Rasmussen   Peer   Hans Jakob.
Karen   Hanne   Marie

karen   Anne   Rasmus.

hørt nogen af dem sige noget ufordelagtigt om den anden. - Efter besøget i 1905 var der ingen forbindelse mellem de to hjem, men ved mors død kom der brev fra faster, og jeg så for første gang og beundrede hendes smukke håndskrift.

Senere besøgte jeg dem i deres hjem, det var i 1920. Rasmussen var husejer, han ejede Birkegade 20 på Nørrebro, og der var forhus og baghus med to værelseslejligheder. - De beboede selv begge stuelejlighederne i forhuset.

Birkegade 20.

På billedet står faster i vinduet til venstre. Lejligheden over porten blev brugt til malerværksted, og her er det Karen, der i hvid kittel står i vinduet, hun var nemlig udlært som malersvend, men fortsatte dog ikke ad den vej.

Hun kom på kontor, og navnlig overfor ingeniørmæssige arbejder viste hun stor interesse og dygtighed.

Karen var meget musikalsk, hun spillede lidt klaver og meget violin. Første gang, hun spillede for mig, kom jeg med en bemærkning, der af faster blev udlagt som kritik. Jeg skal love for, at hun blev vred. "Spiller hun ikke godt nok til dig?", blev hun ved med at gentage, og Karen måtte til at forklare hende, at det havde ikke været min mening, og jeg havde haft ret i det, jeg sagde.

Hun spillede førsteviolin i et ret stort orkester, og hun var meget

dygtig. Alle de højere stillinger på violinen klarede hun som en leg.

Et par år senere kom jeg derud og præsenterede min forlovede for dem. Karen og Gudrun prøvede så at spille sammen, Frühlingssonaten, og det gik så godt, at de fik lyst til at fortsætte sammenspillet.

Når Gudrun var derude for at øve sig og for at spille, vidste faster ikke alt det gode, hun vilde gøre for hende. Det kom dog ikke til at vare længe med deres sammenspil, idet Gudrun rejste fra København.

I 1926 læste jeg ved universitetet i København, og da besøgte jeg dem af og til. De havde solgt ejendommen i Birkegade og boede i Elmegade ved Sct Hans Torv. De havde et dejligt hjem, og det var Karens smag, der var fremherskende. Deres billeder hang ikke på søm, - nej, de hang dekorativt i lange røde silkesnore, der kom helt oppe fra loftet. - Hun havde plads på "Titan", og hun gik meget op i arbejdet. Hun spillede meget gerne på violin for mig, og vi tilbragte mange hyggelige aftener sammen.

Det var også interessant at snakke med onkel. Han var meget ældre end sin kone, og når han fortalte om København, som der så ud, inden voldene faldt, hvilket han kunde huske, så var det som at dykke ned i en fjern fortid.

Fasters hobby var madlavning. Jeg glemmer aldrig en gang, hvor det slap ud af mig, at vi til daglig spiste margarine. Jeg skal love for, at jeg fik en opsang. Og vi havde en lille dreng, som vi vel så nærmest underernærede - ih ! hvor hun øste op. - Jeg slap ikke, før jeg højt og helligt havde lovet

Karen Rasmussen kaldet Lehrmann.
1910.

hende, at margarinen skulde være bandlyst hos os. - Og nu fik hun mistanke om, at jeg vistnok gik og småsultede her i København. Jeg fik en meget kraftig invitation til at komme derud i morgen til middag, så hun kunde sikre sig, at jeg dog en enkelt dag var møt. - Hun havde lavet fyldt hvidkålshoved til os, og jeg slap ikke, før jeg var så proppet, som det vel kunde lade sig gøre.

Lige inden min afrejse fra byen, i december 1926, var jeg ude for at sige farvel til faster. Hun fandt Morten Eskesens sangbog frem, den stammede fra fars Ryslingetid, og hun havde gemt den som en helligdom. "Den skal du have, men jeg vil ikke af med den endnu." - Jeg fik den aldrig. - Jeg sang adskillige af sangene for hende, og hun sad og mindedes sin broder Morten. - Blandt andet kom vi til at tale om deres formuesomstændigheder, og faster fortalte mig, at de havde lagt så meget op, at datteren kunde se fremtiden i møde, uden bekymring, når forældrene faldt fra.

Det var så underligt, at hun netop nu skulde komme ind på det, det var, ligesom hun vilde fortælle mig, at hun havde beskikket sit bo, for få dage ind i det ny år fik jeg brev fra Karen, at hendes mor var død ganske pludselig.

1 datter:

8 a. Karen Rasmussen, 1895 - 1928.

Karen vilde gerne have haft navnet Lehrmann, men hun var for sent på færde. Falsledfolkene havde fået navnet, og da hun så fik sig besindet til handling, var navnet beskyttet, og den Randersfamilie, der også hedder Lehrmann, men er uden forbindelse med vor, nægtede hende adgang til at antage navnet. - Hun brugte det dog alligevel.

Hun var ugift. - Mange år efter hendes besøg hos os i Svostrup morede vi os med at erindre, at vi faktisk var gift med hinanden. Brylluppet stod nede ved Svostrup kirke i hjørnet til venstre for tårnet. Den 10 årige Karen var hvid brud, og jeg, der var 8 år, var brudgom, præst og degn.

I 1920'erne kom hun til at spille sammen med en ingeniør, og jeg fik indtryk af, at hun havde tænkt sig, det skulde blive til mere end sammenspil,

Kusine Karen.

men ingeniøren døde, og Karen bar sorg for ham i nogle år. Han havde testamenteret hende sit klaver og sin store notesamling.

Karen levede ikke længe efter sin moder, - i 1927 fik hun sukkersyge, og pludselig i 1928 døde hun. Faderen påstod, at man på hospitalet havde givet hende en insulininjicering, der var for stor. - Det kom til at gå så underligt, at den gamle mand kom til at overleve de to yngre.

Hans familie i Fåborg, der i faste tid ikke havde sat deres ben i huset, blev nu grebet af kærlighed til arveonkelen, og en fru slagtermester Levin blev nr. 1 i kapløbet. Hun kunde umuligt vente med at arve ham, til han var død.

I 1929 besøgte jeg ham, og da var hjemmet ribbet for alle de smukke ting, der før havde sat sit præg på det.

Onkel holdt husbestyrerinde, der tillige var sygeplejerske, og hun var helt indigneret over den frække måde, hvorpå den gamle senile mand blev udplyndret.

Onkel spurgte mig, om der var noget af det tilbageblevne, jeg kunde ønske mig, og jeg kom virkelig i forlegenhed, for alt det, der hørte musikken til, den fine Hjort violin, klaveret og noderne, var allerede blevet arvet af slagtermesterinden. Jeg foreslog Beethovens ^{Violin og} Klaversonater, som vi kunde have til minde om Karen, og vi fik dem sendt fra Fåborg. Onkel døde i 1930, og dermed var i løbet af tre år hele denne familie udslettet.

6 d. Hans Rasmussen, f. 12/12 1816.

De tre yngste brødre fra Lergården boede vest for Jordløse by i tre huse, der ligger på rad. De ligger der endnu, og de ser nogenlunde ud, som de gjorde dengang. Hans boede i Midthuset, Rasmus i Sydhuset, og Niels i Nordhuset.

Midt - og Nordhuset har længe været på fremmede hænder, i Sydhuset sad der indtil for få år siden børnebørn af brødrene fra Lergården

Hans blev 5/12 1846 gift med Kirsten Hansdatter f. 1824.

De havde 6 børn.

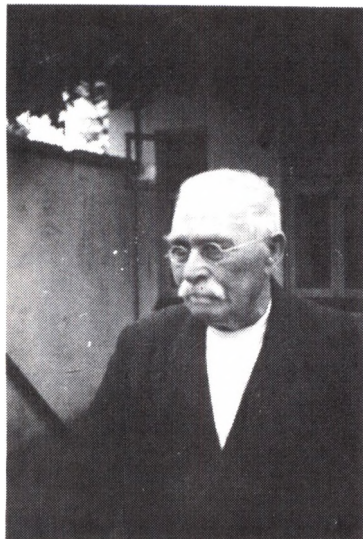

Midthuset. - -

7 a. Kirsten Hansdatter 2/10 1847 - 1926.

Gift med Rasmus Hansen, der var landmand,
og de boede på forskellige steder, sidst hos sønnen i Falsled.

1 søn:

8 a. Hans Peter Hansen, f. 9/1 1868.

gm. Maren Kirstine
Hansen 1867 - 1948.

Han havde i mange år været mejeribestyrer i Falsled.

Selv om der var stor aldersforskel, havde han kendt far godt og var hans gode ven. I 1952 traf jeg ham hos sønnen 9 a, og fot ham.

3 børn:

Hans Peter Hansen.
(1952).

9 a. Rasmus Hansen f. 20/6 1898, gårdejer,
bor lige ved Stensgård st.

1 datter:

10 a. Else Hansen.

9 b. Jørgen Hansen, f. 31/4 1900 + 10/1 1955
Stensgård.

9 c. Anna Hansen, f. 31/3 1903,
Middelfart.

Rasmus Hansen, 9a.

7 b. Rasmus Hansen, 11/2 1851 -
26/9 1941.

Husmand og landsbymusikant gennem 50 år. Han antog navnet Leermann, altså med en lille afvigelse i stavemåden.

Som nævnt på s.36 spillede han meget sammen med Hans Larsen, og sønnen Jens kan fortælle om de mange ture, han gjorde ned til

Maren og Rasmus Hansen Leermann.

Musikanteren.

Warthouhuset med besked til musikus Hans Larsen. De to vandrede langt omkring med fiolen på nakken og spillede til høstgilder og bryllupper. Når de begyndte på deres spil, kunde de nok sætte liv i gemytterne.

Engang skulde de to musikantere over at spille på Helnæs, det har nok været til et bal, og da Helnæsbugten var islagt, bestemte de sig til at gå over isen.

Men da de var kommet et stykke ud, opdagede Larsen, at han havde glemt mundstykket til sin trompet.

Der var ikke andet for, end at han måtte tilbage efter det.

Imidlertid blev det tåget, og den blev så stærk, at man knap kunde

Midthuset, ca. 1916.

Maren Kirst. Hans. Musik. Maren.

se en hånd for sig, så efterhånden blev situationen for ham ude på isen mindre lystelig. - Men så fandt han på råd, - han benyttede resten af trompeten som tudehorn, og efter nogen tids søgen, lykkedes det kammeraten at finde frem til ham.

Rasmus Leermann, der almindeligvis blev kaldt musikanteren, kunde se noget godt hos alle, han talte aldrig ondt om nogen, og han sagde aldrig for meget om sig selv. Han havde ingen uvenner. Man kunde regne med, hvad han sagde. - Han ejede Midthuset, og det var ham, der solgte det til fremmede.

Gift med Maren Jensen Bæk, 19/3 1851 - 26/11 1931.

5 børn.

Hans   Laura
Maren Kirstine   Jens.

De fire søskende uden for Maren Kirstines hus i Jordløse.

8 a. Maren Kirstine Leermann f. 3/8 1876.

Ugift syerske af Jordløse. Ejer et hus lige i nærheden af Hans Jakob Risbjergs. Hun er meget interesseret i alt det gamle.

8 b. Hans Rasmussen Leermann, f. 19/3 1878. Gift.

Drejer, bor i Jordløse. Han har haft landbrug, men på grund af sygdom solgte han jorden, men beholdt huset. Han anskaffede en vindmølle som trækraft. Han gik også over til at lave trådvarer, bl.a. flaskerensere. Han har solgt en masse af den slags og af trævarer til farbror Pær i Falsled.

8 c. Laura Leermann,

døde af strubehoste, 2½ år gammel.

8 d. Laura Jensine Leermann f. 27/10 1888.

Ugift. Husbestyrerinde for en mejeribestyrer i Brandelev ved Næstved.

8 e. Jens Magnus Leermann f. 7/4 1889. Murer, Sadolinsgade 149, Odense.
Gm. Astrid Kirstine Nielsen, f. 5/2 1889.

I 1944 var jeg begyndt at samle sammen på, hvad jeg vidste om familien Lehrmann, men det var noget meget ufuldkomment noget, det jeg havde.

Så fik jeg at vide af fætter Rasmus Lehrmann, at der var en murer i Odense, som havde en stamtavle over slægten.

Samme sommer henvendte jeg mig til denne, min halvfætter, og han lante mig beredvilligt, hvad han havde fået fat i.

Også senere har fætter Jens været mig til stor hjælp ved udarbejdelsen

Hans Leermanns hus i Jordløse.

af dette skrift, idet han har et udstrakt kendskab til så at sige alle Lehrmannfamiliens nulevende medlemmer. Han har mange gange taget med mig til Jordløse og sat mig i forbindelse med de mennesker, jeg kunde have fordel af at træffe, så uden ham havde jeg haft stort besvær med at samle det hele. Det var aldrig kedeligt at være ude med ham, der kunde godt komme morsomme afvekslinger. - Således en gang i Jordløse. - "Herinde bor der en kone, som du kunde have fornøjelse af at hilse på. Hun er ganske vist ikke i familie med dig, men det er hun med mig". - Vi kom ind, og konen begyndte at snakke, og inden længe sad jeg og var helt bjergtaget, - jeg slugte hvert ord, hun sagde. - aldrig havde jeg hørt nogen tale fynsk så fuldkomment. Tonefald - diftongerne (dæ°j Må°j), alt var gennemført, og den dejligste bløde ud-tale. - Jeg har altid holdt meget af fynsk, min mor blev ved at tale det hele livet. Men dette her havde jeg aldrig hørt mage til. Og hun blev ved, jeg kunde se, at Jens var ved at kunne tænke sig at komme videre, men det var næsten med vold, han fik halet mig ud af sirenens hule.

Jeg

Jens

Astrid

Gudrun. (1950)

Da vi var udenfor, begyndte jeg en lovtale. "Du kan tro, jeg nød det". Hvortil Jens stilfærdigt svarede: "Der var nu en, der også nød det, og det var hende. Det stod jo skrevet på dit ansigt, hvor begejstret, du var over hendes sprog, og så var det hende en nydelse at optræde for en kender. - For hun ved nemlig godt, hvor fint hun taler. Jeg kan fortælle dig, at det er hende, der har indtalt dialektpladerne på fynsk til radioens stemmearkiv."

2 døtre:

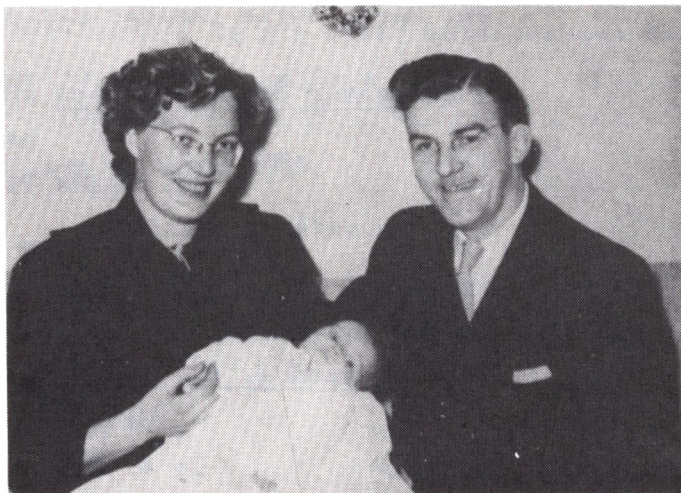
Inge   Jørgen Ivarsen.

9 a. Inge Leermann f. 24/11 1920.
17/4 1943 gift med
Jørgen Ivarsen f. 15/7 15.
Ingen børn.

9 b. Maja Leermann f. 3/2 1926.
12/5 1951 gift med
Kaj Anton Pedersen f. 22/4 1924,
postkontrollør. 2 børn:

10 a. Lise Leermann Pedersen
f. 26/11 52.

10 b. Jens Leerm. Pedersen
f. 4/6 58.

Maja

K.A. Pedersen.

7 c. Hans Hansen Lemand 4/1 1854 - 28/1 1905.

Udlært som drejer og arbejdede som sådan i Jord= løse. Senere gav han sig til at være købmand.

Kirkebogen kalder ham Detaillist.

Som 28 årig fik han en datter med sin 20 årige kusine Johanne, men denne er omtalt under moderen på s. 135.

Senere gift med Karen Marie Olsen 27/2 66 - 3/5 16.

I ægteskabet var der 9 børn.

8 a. Ole Julius Hansen Lehrmann, 23/10 1885 - 27/10 1962.

Begyndte som mejerist, senere kbmd.

Han bestyrede faderens forretning 1907 - 1913. I jan. 1913 tog han til Ringe, hvor han fra en beskeden start fik oparbejdet en stor forretning inden for brændsel, olje og gas. Grosserer. Han var en ivrig jæger, gik således en del på jagt med fætter Jens Leermann. - Fin pistolskytte, vandt bronze ved olymp. i Paris 1924. Senere med i Rom. Rotarianer.

Har haft kontakt med ham, han var en særdeles tiltalende mand, der gav mig alle de oplysninger, jeg ønskede.

Gm. Maren Sofie (kaldet Marie) Banke f. 15/8 1889. 2 børn.

9 a. Volmer Banke Lehrmann 22/4 1915. Ingeniør, cand. polyt., har opholdt sig i Saudi Arabien.

Gm. Hanne Vinkel f. 27/3 1917. 2 børn:

10 a. Anne Marie Lehrmann f. 37

10 b. Ole Julius L. 38.

9 b. Ejvind B. L. f. 9/6 1918. Arvede forretningen i Ringe.

Gm. Kitty Tengberg Hansen . 2 børn

10 a. Gitte Lehrm. 43.

10 b. Hanne L. 48.

Det er fattigt, hvad jeg kan komme med af billeder fra denne velhavende gren af slægten. Julius' søn Ejvind har været fuld af løfter om at skaffe mig nogle men nu har jeg omsider givet op. - Dette her har jeg fundet hos fætter Jens (s.113), det er fra Julius' bryllup i 1914. Nederst tv. fætter Jens (med dame under hver arm), bag ham hans søster Maren Kirstine, et par trin højere oppe ad trappen står hans broder Hans Leermann og lige foran ham en dame i lyst liv, det er Grete, som vi kommer tilbage til. Det er let at finde brudeparret, til venstre for bruden står gommens moder Karen

Marie. Bag ved sidstnævnte og bruden, Olga (8 d), manden i bowlerhat er Karl, der er gift med Martha (8c), der står til højre for ham, med barnet på armen. Julius' 3 brødre er nede foran, i første række konfirmanden Georg og i rækken bagved Karl til venstre og i midten Hans (8f).

8 b. Martha Kirstine Lehrmann f. 18/5 1887,

død inden dåben.

8 c. Martha Kirstine Hansen Lehrmann f. 9/6 1888. Gm. smedemester Karl Petersen, Odense. 2 børn:

9 a. Enoch Petersen +

9 b. Lily Petersen

- 8 d. Olga Marie H. L. f. 19/5 1890. Gm.lokomotivfører Alfred Johansen +
bor i Kbhvn. 2 børn.
9 a. Elith Johansen, portør
9 b. Inge Joh. , er gift og har børn.
- 8 e. Emma Emilie H. L. f.12/12 1891
- 8 f. Hans Emanuel H. L. f. 10/9 1893. Autoforhandler, Jagtvej 16, Kbhvn.
Han reparerede biler for modstandsbevægelsen og blev
idømt 8 års fængsel, men 2 måneder senere kom befrielsen. Gm. Ida Møller.
9 a. Hans Jørgen L. f. 1924. Har faderens forretn. Ugift.
- 8 g. Carl Emil H. L. f. 24/6 1895. Ugift, arkitekt. Rejste til USA. 1919.
- 8 h. Jørgen Christian H.L. f. 9/8 1897. Har chokoladeforretning i Kbhvn.
(Moster), Vigerslevallé 40. gm. Mary. 2 børn.
9 a. Per Lehrmann
9 b. Lizzie L.
- 8 i. Georg Valdemar H.L. f. 8/10 1899. Grosserer. Dr. Tværgade 54. kb.
Frakkefabrikant, indehaver af
"Dansk oilskin og confectionsfabrik", Kbhvn.
Gm. Betty Nicolajsen 2 børn.
9 a. Marianne Lehrmann f. 1942.
9 b. Poul Henrik Lehrmann. f. 1946.

7 d. Ane Kirstine Hansdatter, 7/7 1857 - 2/1
1923.

Gift med garver Madsen i Svendborg.
Fætter Jens besøgte sin onkel og tante
i ferierne, og han har altid beundret
dem, fordi de økonomisk kunde klare at
få den store børneflokk sat i vej, endda
onkelen var almindelig garversvend.
De boede i Ørkildsgade 24, og de ejede
selv huset. (Fot. på næste side).
De havde 12 børn, der alle er døbt
Lehrmann Madsen.

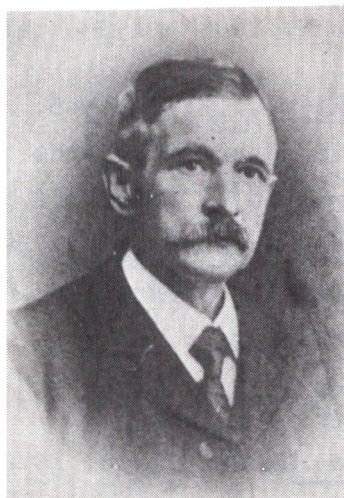
Ane Kirstine,

8 a. Hansine Kirstine Lehrmann Madsen 31/8 1878 - 15/7 1935.

Gm. gdr. Marius Jeppesen, Falsled, 1877 - 1950. 4 børn.

9 a. Hans Berner Jeppesen, f. 14/4 1903. Gm. Anne Marg.

Andersen. Gdr. i Falsled. 3 børn.

10 a. Børge Kristoffer Jeppesen, f. 11/1 33,
musiker.

lo b. Hans Marius J. f. 31/8 1936, landmand.

lo c. Marna Kirstine J. f. 22/7 1939.

9 b. Henry Magnus Lermann Jeppesen f. 18/3 1906

gm. Ida Hansen fra Illum. Ingen børn.

9 c. Ane Marie Kirstine J. f. 31/3 1911, gm. snedker

Svend Aage Engstrøm 3/3 1910. 2 børn:

lo a. Herluf Engstrøm f. 25/2 1932, konditor.

lo b. Hansine Kirsten Engstrøm f. 19/6 1939.

Garver Peter Madsen.

9 d. Peder Madsen Jeppesen, f. 9/6 1922, købmand i Odense
gm. Ingrid Grønnegård Rasmussen. 2 børn.

10 a. Arnth Grønnegård Jeppesen f. 12/9 1947

10 b. Torben " " f. 21/2 1952.

8 b. Hans Søren Madsen, f. 8/11 1880, garver i Ribe. g. 1904² m. Laura
Erikka Nielsen f. 2/1 1881 i V. Aaby; levede i 65.

11 børn:

9 a. Svend Viggo Madsen, 25/10 1901,
skoleinspektør i Svendborg.

1930 gm. Esther Thomsen. f. 3/7
i Nordby, Fanø. 3 børn:

10 a. Karen Madsen, f. 24/3 1931,
lærerinde på Frb.

10 b. Bodil M. 24/7 1934, læreri.
på Frb.

10 c. Jørgen Lehrmann Madsen
22/4 1938. Gymnasieelev.

9 b. Kaj Hermann M. 1904 - 1924

9 c. Maria Erikka M., f. 17/4 1906,
1931 gm. overbetjent Edelhardt
Sørensen, Fynsvej 87, Kolding, 2 b.

10 a. Kirsten Sørensen, 21/10 34
børnehav lær. i Kolding.

10 b. Hanne Sørensen.

9 d. Bent Ejnar M., kommis. 1908 - 49.

9 e. Ida Kathrine M., 26/5 1910. 1942
gm. mekaniker Svend Hansen, Ros=
kilde.

Corfitz udenfor Ørkildsgade 24.

Peter   Karl   Hans   Poul   Viggo   Corfitz

Otto

Christian   Marie   Laura   Sine.

Lehrmann Madsen børnene fra Svendborg - -

- 9 f. Kathrine M. f. 2/4 1912 i Lemvig. Økonoma ved Central= sygehuset i Esbjerg.
- 9 g. August Bjørn M. f. 11/3 1914. Pølseforhandler i Ribe.
- 9 h. Laura Ottilie M. f. 28/3 1916 i Ribe. 1944 gm.snedker = svend A. Silberling Svenson, f. 1912.2 b.
- 10 a. Per Albert Svenson f. 44
- 10 b. Ole Bjørn " " 48
- 9 i. Ellen Madsen 2/12 1918, sygeplejerske i Esbjerg.
- 9 j. Anna Lise Madsen 14/4 1923, i 1948 gm.repræsentant Erik Ramschardt Lindegaard 9/2 20, boende Drewsensvej 9, Odense. 2 børn.
- 10 a. Jan Ejner Ramschardt Lindegaard 1950
- 10 b. Eva " " 1953.
- 9 k. Hans Søren Madsen 22/10 1924, typograf i Kbhvn.
- gm. Birthe Møller f. 1925. 2 børn.
- 10 a. Michael Madsen 1950
- 10 b. 1955
- 8 c. Corfitz L. Madsen, f. 9/5 1883, + ca. 1964. Typograf i Svendborg.
- 1905 gm. Anne Henriette Elka Nielsen f.79.
- Boede i familiens gamle hus, hvor jeg besøgte ham nogle få dage, før han døde. Det var en uhyre flink og hjælpsom mand, det er ham, der har givet mig oplysningerne om fam. Lehrmann Madsen. 6 børn.
- 9 a. Else Madsen, 27/5 1906, sygeplejerske, gm. Hans Rasmussen (1905 - 52), kontorchef i Århus. 1 søn:
- 10 a. Fritz Rasmussen, f. 1940, gymnasieelev.

- 9 b. Gerda Madsen, 28/5 1907 gm. installatør, Rasmus Ploug,
Ollerup, f. 1906. Ploug var enkemand, der
i I^o ægteskab havde to sønner. 1 søn:
lo a. Corfitz Ploug, 1938, elektrikerlærling.

Melita

- 9 c. Ingeborg M. 24/6 1908, gm. Kasserer Karl Emil Hansen
f. 1908, Fruens Bøge. 2 børn:
lo a. Lizzie Hansen f. 31, gm. bankass. Hans Verner
Larsen, 1928, Odense.
lo b. Birthe H., f. 33, gm. Bent Mogens Larsen, ass.
på Dalum kommunekontor.
- 9 d. Melita Madsen 26/5 1914 - 8/11 1942, gm. kgl. kapelmu-
sikus Charles Senderowitz (1/3 1916),
Kristianiagade 18. 1 barn:
lo a. Frank Senderowitz 16/10 39, gymnasieelev.
- 9 e. Carla Madsen, 30/7 15, ekspeditrice, efter søsterens død
gift med enkemanden, Ch. Senderowitz. 2 b.
lo a. Claus René Senderowitz f. 15/9 1948 i Malmø.
lo b. Jan Michael " f. 1955 i Kbhvn.

Leif

Carla Melita.

- 9 f. Leif Ole Madsen f. 2/10 1920, togbetjent i Ny-
borg. Gm. Edith Rasmussen
f. 1920. 3 børn:
lo a. Bente Madsen f. 25/8 1942.
lo b. Fritze M. f. 11/5 1945.
lo c. Jonna M. f. 25/5 1946.

- 8 d. Peter Emil L.Madsen, f. 13/4 1885, pantefoged i Roskilde.
Gm. Ella Nielsen f. 1891. 6 børn.
- 9 a. Corfitz Madsen, 4/6 1913, tapetserermester i Roskilde,
gm. Esther Rasmussen. 1 barn:
1o a. Ivan Lehrmann Madsen 14/6 1945.
- 9 b. Else Madsen, 13/4 1914, bogholderske, gm. guldsmed
Mylius, Køge. 2 piger
1o a. Jette Mylius
1o b. Anette Mylius.
- 9 c. Karl Villy Madsen, 30/12 1915, ass. på Roskilde kom=
mune kontor, gm. Inge Petersen. 2 b.
1o a. Lis Lehrmann Madsen.
1o b. Jytte " "
- 9 d. Lilly Madsen 17/11 1915 - 30/11 1924.
- 9 e. Annalise Madsen, 17/12 1910. Ugift kontorist.
- 9 f. Villy Peter Madsen 2/1 1925, mekaniker ved flyvevæse=
net i Struer. Gm. Marie Laursen,
Herning. 2 børn:
1o a. Ole Lehrmann Madsen
1o b. Peter " "
- 8 e. Carl Alfred Lehrmann Madsen f. 13/4 1887, grosserer i Kbhvn.
Gm. Martha Lütken (9/1 1907), dt. af læ=
rer J.P.Lütken, Elting. 1 søn:
9 a. Georg Lütken Madsen, student.
- 8 f. Laura Elise Lehrmann Madsen, 28/5 1889 - 5/10 1954.
13/4 1912 gm. Aksel Frederik Otto
Bjerre (26/12 1883), lærer i V.Jølby
pr Erslev, Mors; nu pensionist, boen=
de i Nykøbing Mors. 7 børn:

- 9 a. Holger Carl Ernst Otto Bjerre, f. 11/1 1913, violinist,
1944 gm. Else Rosenstand Christian=
sen (1919), København. 1 barn:
lo a. Lykke Marie Bjerre 14/7 1948.
- 9 b. Richardt Bjerre, f. 23/6 1915. Fuldmægtig, Kbhvn.
1944 gm. Birgitte Gudrun Christensen
(1924), 2 børn:
lo a. Inge=Lise Bjerre 1947
lo b. Kirsten " 1950.
- 9 c. Peter Madsen Bjerre, disponent, Herning. 1946 gm.
Dagmar Tved Christensen, Ulfborg.
- 9 d. Mogens Poul Bjerre 18/2 1920, maskinmester, København.
1955 gm. Kirsten Hammerild, f. 25, Kb.
- 9 e. Carl Frederik Bjerre, f. 4/4 1925, lærer i Skyum pr.
Hørdum, thy. 1951 gm. Anna Grete
Bro Poulsen. 1 barn:
lo a. Poul Erik Bjerre f. 5/4 1952.
- 9 f. Ragnhild Elisa Bjerre, 5/6 1927. Dameskrædderinde i
Nyk. M.
- 9 g. Martin Christian Bjerre 29/7 1930. Kommis i Hald
v. Skive. 1949 gm. Irene Lo=
rentzen, Tæbring, Mors. 1 barn.
lo a. Sonje Bjerre f. 25/8 1949.

8 g. Knud Otto Lehrmann Madsen, f. 1890, død som 3 årig.

- 8 h. Robert Viggo Lehrm. Madsen f. 5/6 1891. Gm. Nielsine Pe-
trine Rasmussen (1893 - 1942)
Skræddermester i Svendborg, Møllegade 106. 3 børn:
- 9 a. Ove Gunnar Madsen 26/12 1915, Disponent, Århus.
Gm. Inger Lunde Præcius. 2 børn:
lo a. Henning Lunde Madsen 1945
lo b. Annette " " 1950.
- 9 b. Kaj Børge Madsen 12/12 1918, repræsentant, Herning.
gm. Else (9/10 28) 1 søn:
lo a. Erik Madsen 1950.
- 9 c. Annelise Kirstine Madsen 25/5 1928. Gm. Nic. Bøggild,
journalist i Vejle (14/8 19)
10 a. Susanne Bøggild 1953
lo b. Lisbeth " 1955
- 8 i. Marie Susanne Elisabeth Lehrmann Madsen, f. 5/5 1895.
Ugift. Bor i Kbhvn.
- 8 j. Jørgen Christian Lehrmann Madsen, 28/7 1897, maskinsætter
i Svendborg, gm. Astrid
Marie, dt. af murermester Carl Petersen
Kallundborg. 1 barn:
9 a. Egon Lehrmann Madsen 13/4 24, Kastrup. Gm. Tove. 1 b.
lo a. Hanne Lehrmann Madsen 1954.
- 8 k. Frederik Otto Lehrmann Madsen 29/5 1899, Tjener i Helsingør.
gm. Anna Eleonora Bogatzsky (1898-1951), 1 s:
9 a. Ove Bogatzsky Madsen 5/4 1921, maskinarb. i Helsingør,
gm. Inge Halvig Hansen, 1 søn:
lo a. Erik Madsen 3/1 1951.

8 l. Poul Lehrmann Madsen 20/12 1902, Købmand i Køge.

Gm. Agnes Jørgensen(1903). 2 b.

9 a. Bente Lehr. M. 28/4 29, bogholderske i Køge

9 b. Kirsten " " 22/7 39, gymnasieelev.

7 e. Peder Hansen f.23/1 1861. Ugift droskekusk i København. Død for mange år siden.

Jørgen H. Lehrmann.

7 f. Jørgen Hansen, kaldet Lehrmann. Lærer.
5/11 1863 - novbr.1896.

Han kom ud at tjene, og derved kom han til at få plads som kusk i Jordløse præstegård.

Her mødte han sin skæbne, idet han kom til at synes godt om præstens datter, og det var gensidigt. Men

en præstedatter kunde umuligt gifte sig

med en slet og ret

kusk, og for at rette

ud på forholdene gav

Jørgen sig til at

læse til lærer. Det

kneb med det økono-

miske, han fik for

lidt at spise, og

det hævnedes sig. Han

fik sin eksamen og

blev udnævnt til læ-

rer i Stilling. Så

blev han gift med den

14 år gamle

Marie Buch.

Marie Sophie Andrea Hansine Buch. De fik en søn, men året efter fik Jørgen regningen for underernæringen fra læsetiden. Han døde af anæmi.

Det var alt andet end lystelige økonomiske forhold, der ventede den unge enke. Hun prøvede med at drive pensionat i Svendborg, senere havde hun en pålægsforretning i Horsens, derefter var hun altmuligkone hos sin søster på landmandshotellet i Svendborg. Hun døde 23/9 1910, 61 år gl.

1 søn.

8 a. Hans Edvard Lehrmann

f. 3/1 1895.

Marie og Hans Edvard. Uddannet som billedskærer, der dog ikke gav gode fremtidsmuligheder. I 1920 var her i landet 85 billedskærere, hvoraf 70 var arbejdsløse. Gik over i Malerfaget og har haft forretning i 38 år.

2 børn:

9 a. Jørgen Bruno Lehrmann, f. 11/6 1920, forretningsfører i cyklebranchen. Gm. Ria f. Petersen. 1 barn:

10 a. Kirsten Lehrmann.

9 b. Inger Marie Lehrmann, f. 7/6 1922, død

10/12 1964. Gm overtelefonmonstør

Valdemar Christensen. 3 børn:

10 a. Henning Lehrm. Christensen	50
10 b. Ellen	51
10 c. Ida	58.

Hans Edvard L.

Jørgen Bruno L.

Inger Marie L.

6 e. Rasmus Rasmussen Lehrmann, f. 10/5 1821.

Udlært som drejer. Som 32årig finder vi ham boende hos sin ældre søster Bodil Katrine, der som før nævnt (side 57) boede på Trunderup mark. Her kaldes han tømmermand og er ugift.

Midt i 50erne er han gift med Anne Johanne Hansdatter, der er født ca. 1830. - Ved tæll. i 1860 er han stadig tømmermand, men i 1870 er han husfæster. 1880 er han "Husfæster og Avlsbruger".

Han boede i det sydligste af de tre huse på Jordløse mark, og der hører stadig ca. 5 tønder land ager med til huset.

Til for ganske nylig har det været i hans efterkommeres eje. Han og den yngre broder er de eneste af søskendeflokken, jeg har kunnet skaffe billeder af.

Til gengæld er det meget interessant at studere disse tidlige Lermænds ansigter.

Når man ser på Rasmus, kan man let se de typisk lehrmannske træk, den høje pande, det langagtige kæbeparti og det tenformede ansigt.

Disse træk går igen hos familien Lehrmann, og mange af dem kan man øjeblikkeligt identificere efter deres karakteristiske hovedform. (Se fx. på fætter Jens s.113).

Det er så tilfældigt med det ansigt, lige pludselig dukker det op i en søskendeflok.

5 børn.

Rasmus og Anne Johanne.

Sydhuset. -

Johanne

Hans Lehrmann.

Til venstre: Hans Lehrmann som soldat

7 a. Hans Rasmussen Lehrmann 25/1 - 22/7 1932.

Han ejede sydhuset, var gift med Johanne
Nielsen fra Håstrup. 8 børn. Billede

Johannes
Marius   Aage   Sofus
Niels   Karen Marie   Rasmus.
- - o - -

8 a. Rasmus Lehrmann, f. 1891, lever endnu i 1966. Mu=
rer i Jordløse. Gm. Agnes Christensen (kaldet
Agnes Kjøbenhavner). 2 børn:

9 a. Lise Lehrmann

9 b. Mogens Lehrmann.

Agnes   Rasmus.

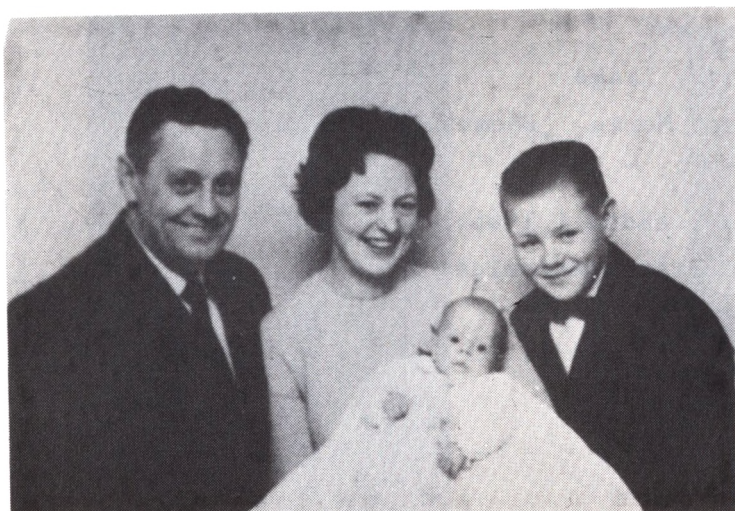
Rasmus (8 a.)

Niels Lehrmann.

8 b. Niels Lehrmann, f.1893. Trægrosserer i Jordløse.

Den største opkøber af drejerarbejder og snittearbejder var Lars Skov, fbr. Peers største konkurrent. Hos ham blev Niels karl, og han overtog siden opkøbevirkksomheden, der gik over til at blive en trådvarefabrik. - Jeg har truffet Niels og hans kone Karla, det var nogle dejlige mennesker, der hjalp mig med oplysninger og billeder. 1 b.

9 b. Else Lehrmann, hun ses til venstre med mand og børn.

Johannes Lehrmann.

8 c. Johannes Lehrmann f.1895.

Overportør i Kolding.

Gm. Ragnhild

1 barn.

Kusine Agnes, Karen Marie.
(side 134)

8 d. Karen Marie L., 1897 - 1945.

Gm. murermester

Chr. Jensen, Kålundsvej 7, Odense.

1 søn:

Karen Marie Jensen.

9 a. Ejgil Jensen,
murer.

Ejgil.

8 e. Marius Lehrmann, f. 1900. Elektroing. Gm. sin kusine Esther Nielsen fra Dalum.

Var ansat hos Fehr i Odense, men da denne blev værnemager, rejste Marius til Århus, men nu er han kommet tilbage til Fehr igen. Efter 18 års ægteskab - 1 datter.

9 a. Karen Lehrmann, f. 1948.

8 f. Sofus Lehrmann, f. 13/4 1902, ejede fødehjemmet, sydhuset. og jeg har været nede at hilse på ham, mens han ejede det. Gm. Anna Jørgensen fra Havndal. 1 datter:

9 a. Hanne Skifter Lehrmann.

Karen, Marius' datter.

8 g. Aage Lehrmann f, 1903. Kommis på Lolland. gm. Esther Knudsen.
2 børn:

9 a. Anne Lise Lehrmann.

9 b. Palle Lehrmann.

8 h. Ejgil Lehrmann, f. 1908
døde 1919.

- 7 b. Rasmus Rasmussen, 1860 - 1938. Postbud i Nyk.F. - Gm.Sorie. 5 sønne
- 8 a. Johannes Rasmussen, f. 1890, postpkm. i Slagelse. 5 børn.
- 8 b. Sivard Rasm. f.1892. Mekaniker i Nyk.F., gm. Valborg.
3 børn: Sofus, Svend +, Hans Kristian.
- 8 c. Hans Christian Rasmussen, f.1894. Maskinarb. Usa. Ugift.
- 7 c. Johanne Kirstine Rasmussen, f. 1862. Husholderske hos broderen, 7b,
postbudet i Nyk.F.
Ugift. Havde som før nævnt en datter med
sin fætter, detaillist Hans Hansen Ler=
mand i Jordløse.
- 8 a. Karen Marie Lehrmann f.1883. Har forretn. i København.

7 d. Kirsten Rasmussen f. 18/9 1870. Hende har jeg besøgt med fætter Jens, og hun var åndsfrisk, selv om hun har været i nærheden af de hundrede. Gm. statshusmand Jens Jørgen Hansen, Jordløse Mark. 5 børn:

8 a. Agnes H. f. 1897, gm. landmand Hans Larsen, Hillerup pr. Hårby. 3 børn:

9 a. Karen L. gm. Gunnar Nielsen.

9 b. Svend Larsen.

9 c. Poul Larsen.

8 b. Viggo Lehrmann Hansen, f. 1904.

Landmand, V. Hæsin=ge. Gm. Ella,

1 barn:

9 a. Karl Lehrmann Hansen +

8 c. Oscar Lehrmann Hansen, f. 1905. Landmand, bestyrer hos moderen i Jordløse Holme. Ugift.

8 d. Gerda Hansen, 1907 - 1936.
Ugift.

8 e. Frantz Lehrmann Hansen, f. 1908.
Avlsmedhjælper på en gård i Stenløse.
Nygift i 1948.

Gerda

Agnes (s. 131).

Viggo

Oscar.

Frantz

7 e. Niels Rasmussen Lehrmann, 22/5 1873 - 1954. (Niels Snedker.)

Han begyndte som landmand, og han ejede det fjerde hus i rækken på Jordløse mark, det allersydligste.

Senere gav han sig til at være snedker, og det gav ham hans tilnavn. Det blev udtalt som Niels Snikker, og under det var han kendt vidt og bredt. - I 1948 var han æggegrosserer med forretning i Jordløse, (denne gik senere over til sønnen Ejner).

Han var gift med Dorthea Pedersen (3/7 1873 - 28/5 1940).

Niels Snedker var en herlig Lehrmanntype, vennesæl og hjælpsom. Han kunde huske en masse om gamle tider og mennesker.

En gang, fætter Jens og jeg besøgte ham, blev ideen om en Lehrmannsammenkomst luftet, og vi var enige om, at Niels Snedker var det naturlige midtpunkt ved en sådan lejlighed. Men sønnen Ejner slog fra, tidspunktet var ikke godt valgt, idet der var ikke så godt klima mellem Niels Snedkers børn. Døtrene mente, at Ejner havde fået faderens forretning lovlig billigt. - Det strandede sagen altså på.

Han havde været en nær ven af min far, og han fortalte mig, at Mordi aldrig var kommet igennem Jordløse, uden at han jo havde aflagt Niels et besøg.

Da det nu forekom mig, at han var ved at overføre sine følelser for Mordi på hans søn, fik han mig til at love, at jeg skulde træde til og søge at erstatte far, men det blev desværre kun til dette ene besøg. Da jeg kom igen, var den 80årige mand død.

Niels Snedker.

9 børn.

Niels snedkers børn,svigerbørn og børnebørn ved guldbrylluppet i 1947.

8 a. Sine Lehrmann,f. 22/11 1898.

12/10 1928 gm. landmand Kri=stian Frederik Madsen,f.1900,
Horne. 2 børn:

9 a. Jørgen Lehrmann Madsen
f. 8/9 1929.

9 b. Børge Lehrm. Madsen
f. 4/3 1931.

Sine Børge Jørgen K.Fr.Madsen.

Anna   Kaj   Anker   Aksel.

8 b. Anna Lehrmann, f. 14/4
1900.

8/11 24 gm. Aksel Val=
demar Andersen, f. 02,
Statshusmand, de bor i
Håstrup. 2 børn:

9 a. Anker Lehrmann Ander=
sen, f. 22/6 1926.

9 b. Kaj Lehrm. Andersen,
f. 2/8 1933.

8 c. Marie Lehrmann,
7/12 1901 - 5/2 1908.

8 d. Petra Lehrmann f. 2/6 1903. - 1930 gm. snedker Emanuel Madsen, f. 1906.
Bor i Lumby, Nr. Lyndelse St. 6 børn.

9 a. Edith Madsen 5/7 1931 - 16/8 1931.

9 b. Ruth Madsen f. 2/4 1932.

9 c. Iris Madsen f. 24/4 1936.

9 d. Edel Madsen f. 5/7 1937

9 e. Aase Madsen f. 25/4 1941

9 f. Grete " " tvillinger

Dagmar Erna Valdemar.

8 e. Dagmar Lehrmann, f. 27/10 1904.

1/2 1930 gm. købmd. Karl
Valdemar Andersen (f. 04 i Søbo Løkker)
Ølsted. 1 dtr.

9 a. Erna Lehrm. Andersen, f. 14/1 34,

gm. smed Ejner Nicolajsen, 2 børn.

Hende har jeg dim. i engelsk til alm.
forb. eks. (Kursus af 1878).

Erna med smeden og børn. -

8 f. Ejner Lehrmann, f. 6/11 1906.

Æggegrosserer i Jordløse. 5/12 1936 gm. Karen Hol=
megård Jensen (f. 17/11 1904 i Strandby) 3 børn:

9 a. Elly Tove Lehrmann f. 12/9 1937.

9 b. Georg Lehrmann 1/3 1941

9 c. Villy Lehrmann f. 3/8 1942.

Georg.

8 g. Georg Lehrmann 26/2 1908 - 3/1 1933.

Mistede synet i foråret 1911,
blev optaget på blindeinstituttet i Kallundborg, og
han kom senere til København, hvor han lærte kurve=
mageriet. - Fik derefter plads hos kurvemager
Jacobsen, Rudkøbing. - Døde af menigitis.

8 h. Karen Lehrmann, f. 26/10 1909. Gift 1941 m. murer
Thorvald Rasmussen, Pårup v. Odense. 4 børn:
9 a. Bodil Elisabeth Rasmussen 3/12 1941
9 b. Inge Dortnea R. 1944
9 c. Frede Lehrm. Rasm. 1945.
9 d. Else Marie R. 1947.

8 i. Ellen Lehrmann, f. 17/2 1911. - 15/1 1933 gm. skovfoged Chr. Nielsen
(1906) boende i Søndersø Skov. (Han er fratrædt). 5 børn.

9 a. Bergit Lehr=
mann Nielsen,

f. 30/10 1933.

9 b. Solvejg L.N.
29/4 37 - 7/8 38.

9 c. Helmuth L.N.
f. 19/8 38.

9 d. Dora L.N.
f. 30/7 40.

9 e. Flemming
L. N.
f. 29/8 1946.

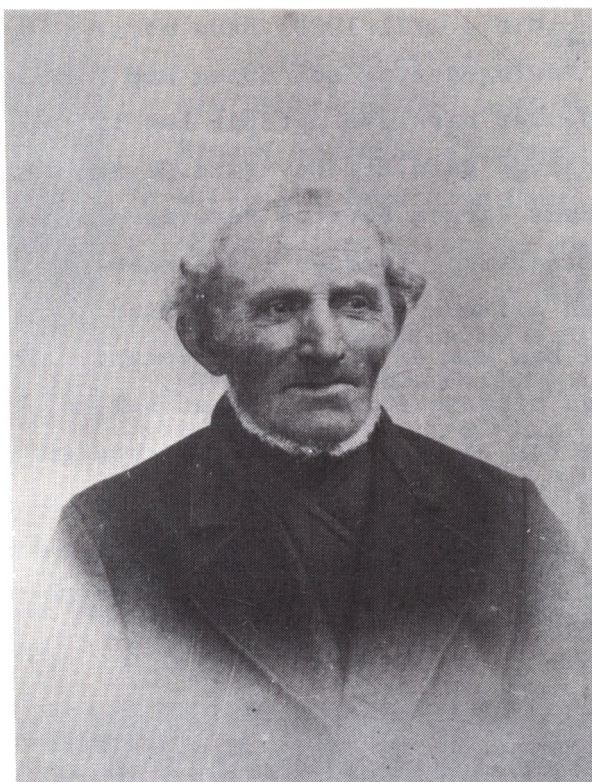
Ellen med mand og tre af børnene. - -

Nordhuset, som det så ud i 1948.

Niels Rasmussen. -

6 f. Niels Rasmussen 2/7 1824 - ca. 1900.

Som dreng vakte han ligefrem opsigt ved sit lyse krøllede hår. Engang besøgte greven på Hvedholm Svaninge præstegård, det skete mens der var konfirmandforberedelse, og da blev Niels kaldt ind, for at hans hårpragt kunde blive beundret.

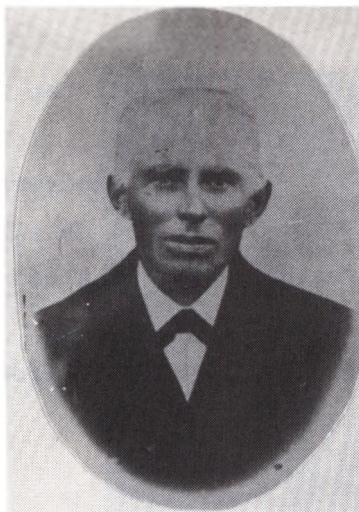
Under tæll. 1950 nævnes han som soldat, og han deltog aktivt i Treårskrigen. Boede først i Søbo Løkker, senere bopæl i Nordhuset, hvortil hørte 6 td.land. Desuden var han drejer. Gm. Anne Marie Hansdatter (1826 - 1887). 2 børn.

7 a. Hans Jørgen Nielsen, 1858 - 1/11 1928. Hans moder var søster til sognefogeden, og som dreng kom han meget i sognefogedgården, og der tog det barnløse ægtepar ham til sig som deres egen søn og lod ham arve den dejlige gård, Ellehavegård. De havde i sin tid købt den for 21 tus. kr., og da Hans Jørgen overtog den, var den gældfri. Han var en meget anset mand, sognerådsmedlem og formand i mejeriet. Han var noget tunghør. - Han giftede sig med den næsten lo år yngre Margrete f. Jensen (F. 16/8 1867.) - Hun kom af en talrig søskendeflok, og hun blev hans skæbne. Uden sin mands vidende foretog hun en hel del transaktioner, der ikke alle var til gavn for gårdens økonomi. En kendsgerning er det, at han døde som en fattig mand. - Grete bor i Middelfart og er gift igen. (En søstersøn fik gården, men den er ikke så pæn, som den var i Hans Jørgens tid. To gange er der solgt jord fra den, og nogle af bygningerne er sunket i grus).

På billedet til venstre, fra Julius Lehrmanns bryllup, er de begge med. Grete står på trappen til venstre, den duknakkede dame i lyst liv.

Hans Jørgen sidder i forreste række, den klejne mand, der sidder mellem to herrer med runde ansigter, han holder sin bowler hat i skødet.

7 b. Rasmus Peter Nielsen, 1861 - 1928.

Udlært drejersvend. Over=

tog derefter Nordhuset. - 1900 købte han navnet Lehrmann. Gm. Johanne Marie Hansen, (1867 - 1952). Rasmus og børnene lavede en del trævarer, somde afsatte til farbroder Peer i Falsled. Denne var meget skrap med, at varer, der var lovet færdige, skulde leveres til tiden. - Således havde Rasmus Peter en gang fået en leverance færdig, men grundet på sne = storm kunde han ikke få den sendt til Falsled. Der var ellers to forbindelser derned, dagvognen fra Haarby og så lille Ole, men ingen af dem kørte. Da det blev ved med at trække ud, gik han selv gennem snedriverne en søndag eftermiddag for at få varerne leveret. Pær var ganske rigtig blevet utålmodig, han havde skrevet en skrap

Rasmus P. Nielsen.

— Nordhuset på Rasmus Peter Nielsens tid.

skrivelse og afleveret den til postvæsenet søndag formiddag. Den gik han nu om og fik trukket tilbage.

Rasmus Peter vilde ikke lade sine drenge lære skemandshåndværket, han forudså, at det lakkede mod enden med dette erhverv. (Det var nu da ellers på denne tid, at Lars Skovs grossererforretning i trævarer stod på sit høje = ste).

Derimod lærte han dem at dreje stoleben og lignende ting, som de afsatte til Niels Snedker.

De havde 8 børn.

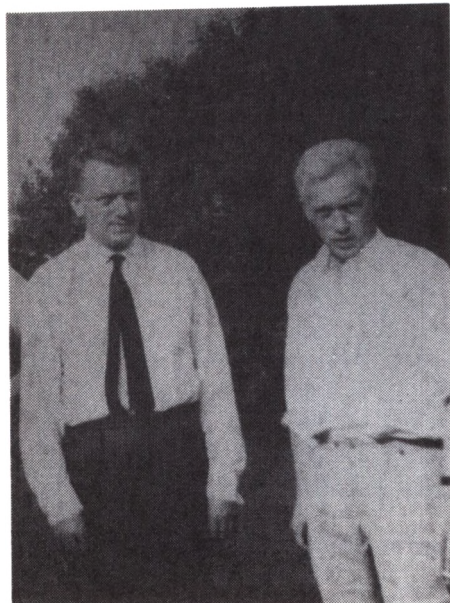
Ellen Peter Niels Karl Jens Katrine
Sine Hans Johanne M., Rasmus, Marie Peter.

ca. 1919.

Sine og Hans Lehrmann.

Kaj

Ove.

8 b. Hans Nielsen Lehrmann f. 7/3/1890. +

16.8.57
Fik nordhuset efter fa-

derens død, var desuden griseslagter. Moderen boede hos ham i nogle år. Gm. Sine Elvine Jensen, en søster til Grete på Ellehavegård. Sine var nr. elleve af søskendeflokken, deraf navnet Elvine. Da jeg var på egnen i 1948, havde de endnu Nordhuset. Det har de solgt, og sønnen Ove har bygget et dejligt hus til dem i Haarby, hvor Sine, der nu er enke, bor.

5 børn.

9 a. Poul Lehrmann, f. 1918, købmand i Skårup.

9 b. Ove Lehrmann, f. 1922, konstruktør. Stod i lære hos farbroderen i Gelsted.

9 c. Ruth, f. 1925, er gift med en mejeribestyrer. 1 barn.

9 d. Kaj Lehrmann f. 1929. Lærer, blev skoleinspektør i Dalby (Sjæll.) 1. august 1968 blev han beskikket til sognepræst for Aversi og Tybjerg menigheder i Roskilde Stift.

9 e. Ellen Lehrmann
f. 1931. I 1953, da fætter Jens og jeg besøgte Sine, var hun der. Hun læste til lærerinde i Skårup.

Ellen (53)

Anna

Niels Lehrmann.

Karen

Gudrun

Inger

Anne Marie

Jens

Rasmus.

8 c. Niels Lehrmann, f. 10/3 1893. - Udlært som drejer. Gav sig til at være landmand. - Var fodermester, først på herregårde, bl. a. Børglum Kloster, men sygdom slog ham ud. - Han mistede sin plads i 1920 og måtte så blive fodermester hos bønder. - Han samlede lidt penge sammen og fik et statshus i Vissenbjerg. (Det ligger tæt ved Elleskovhus. Adressen er Duedal pr. Bred. Gm. Anna Christensen. 6 børn.

9 a. Rasmus Peter Lehrmann, f. 7/8 1922. Arbejder på Odense sukkerbageri. Ugift.

9 b. Anna Marie L. f. 3/2 1925. Har tjent på hoteller i Schweiz og Sverige. Hotelplads i Femmøller. Gm. chauffør Søren Nielsen. Ægtesk. opløst. 2 Børn.
Det var ved en fødselsanmeldelse, at jeg fik kig på navnet Lehrmann og søgte kontakt. Da jeg så hendes ansigt, var jeg klar over, at hun var en ægte Lehrmann.

9 c. Karen Lehrmann f. 21/7 31. Gm. montør Karl Molbo, København.

9 d. Gudrun Lehrmann, f. 6/10 34, husassistent.

9 e. Inger Lehrmann f. 21/9 1935, husassistent.

9 f. Jens Lehrmann f. 3/2 1937.

8 d. Jens Lehrmann 8/8 1894 - 1965.

Snedkermester i Gjelsted.
Gm. Karen Hansen. 2 børn.

Jens Lehrmann.

9 a. Else L. f. 1927, gm. gdr.

Kaj Rasmussen, Allested
(Bryggergården), i Ørsted Sogn.

2 børn

10 a. *Else*

10 b. *Kaj*

9 b. Inger L., f. 1928. Gm. gårdejer Erik Eriksen i
Gjelsted, en søn af sognefogeden der.

Else.

Inger Eriksen med familie.

Peder og Katrine.

8 e. Katrine Lehrmann, f. 5/12 1890.

Gm. landmand
Peder Nielsen, skovsby pr Bred.
De bor nu i Visnenbjerg, lige ved
den store fjernsynsmast.

4 børn:

9 a. Johanne Nielsen, f. 1926.

Gm. mejerist Vilhelm Nielsen,
Skalbjerg v. Bred. - De bor
nu i Spedsbjerg. Han arbejder
på Odense sukkerkokeri.

2 børn.

Johanne Vilhelm.

Rasmus.

9 b. Rasmus Nielsen, f. 1928.

Snedker, ugift.

9 c. Valborg Nielsen, f. 1931.

Rigmor Nielsen.

9 d. Rigmor Nielsen, f.1933.

Valborg N.

8 f. Peder Lehrmann, 2/12 1897 - feb. 1962.

Landmand i Gelsted. Gm. Anna Rasmus=
sen. 1 barn:

9 a. Karen Lehrmann, gm. gdr Tvedebrink, Højmark pr.
Gelsted. 2 børn:

10 a. Ole Tvedebrink.

10 b. Anna Tvedebrink.

8 g. Karl Lehrmann 23/10 1900 - dec. 1955.

Chauffør.

Karen Tvedebrink.

Det var ham, der optrådte som lyseslukker, idet han drillede søsterdatteren Johanne så længe for hendes lyst til at lave et stamtræ, at hun opgav det.

Også på anden vis har hans sind givet udslag, idet hans kone fik nok af ham og rendte sin vej med en anden chauffør.

...

8 h. Ellen Lehrmann f. 27/4 1903.

Hun havde arvet sin bedstefaders gule krøllede hår. Gm. gårdejer Viggo Poulsen, Ertebjerg=gård i Jordløse. - Har besøgt dem, dejlige mennesker. Ellen har sukkersyge nu. 2 børn:

Inger Poulsen

9 a. Inger Poulsen, f. 1930. Gm. Helmer, der opr.

var landmand. Han har nu en maskincentral, der er bygget på gårdens jord.

3 børn:

10 a. Fleming

10 b. Preben

10 c. Bent

Inger m. familie.

Ejner Poulsen

9 b. Ejner Houmann
Poulsen, f. 1944.

Gm. Jonna Larsen

Højrup -

Han har forpagtet fødegården, der er en nydelig gård, som ligger på en bakke. 1 dtr.

Jonna Ejner.